

ATLANTİS

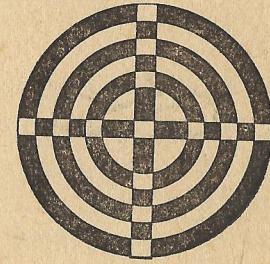

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

ATLANTİS

TARİH-ÖNCESİ EVRENSEL UYGARLIK

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — İstanbul

«200.000 yıl önce Sirius'ten Atlantis'e gelen ziyaretçiler önemli kayıtlar bırakmışlar ve Atlantis Uygarlığı'nın nihai yok oluşundan önce bu kayıtlar Fenikeliler'e emanet edilmmişti. Onlar da bu kayıtları Brezilya'ya götürüp, büyük Fenike taş resimleri ile işaretli olan kayalıklarda yer alan bir mağarada saklamışlardı.»

Bn. Lao RUSSELL

Birinci Baskı: Mart-1983
Kitap Dizgi : Can Matbaası
Kitap Baskı : Uğur Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi
Kapak Baskı: Seçil Ofset

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

ATLANTİS VE RUHSAL KAYNAKLAR

- a — Ruhsal Ramala Merkezi'nden: Atlantis ve Yükselişi
- b — Edgar Cayce'den: Atlantis ve Teknolojisi
- c — Marcia Moore'dan: Atlantis ve Uygarlığı

2. BÖLÜM

ATLANTİS VE OKÜLT KAYITLAR

- a — Mme. Blavatsky'den: Atlantis ve Tarihçesi
- b — Djwhal Khul'dan: Atlantis ve Çağımıza Etkisi
- c — Sadıklar Plânı'ndan: Işık ve Karanlık Mücadelesi

3. BÖLÜM

ATLANTİS VE ÇAĞDAŞ KANITLAR

- a — Atlantis ve Doğa Yaşamındaki Kanıtlar
- b — Atlantis ve Okyanus Altındaki Keşifler
- c — Atlantis ve Deniz Altındaki Gizemli Piramit
- d — Atlantis ve Keşif Heyetlerinin Bulguları

GİRİŞ

Sayırsız nesiller boyunca Atlantis konusu beşerlerde bir hayret ve heyecan duygusu uyandırmış, 'bilinen tarih' öncesinin ileri seviyedeki bir beşerî uygarlığını barındırdığı ve tabii afetler sonucunda kademeli olarak battığı belirtilen Atlantis kıtasını ve bu kıtanın sâkinleri olan Atlantis ırkını konu edinen binlerce kitap yazılmıştır. Bu kaynakların en ünlüleri, kuşkusuz, Antik Çağ'da Eflatun'un yazdıkları⁽¹⁾ ile 19'uncu yüzyılda Ignatius J. Donnelly'nin kaleme aldığı «Atlantis, Tufan Öncesinin Dünyası» adlı kitaptır. Ve Donnelly'nin hemen arkasından, Mme. Blavatsky'nin Gezegensel Spiritüel Hiyerarşi'nin desteğiyle yazdığı bir okült tez olan «Gizli Doktrin» vasıtasıyla, Atlantis'le ilgili olarak o güne kadar beşeriyetten saklanmış olan okült bilgiler açığa çıkarılmıştır. Daha yakın zamanlarda ise Edgar Cayce ve Rudolf Steiner, Dünya Akaşik Kayıtları'ndan Atlantis'le ilgili olarak kendilerine verilen⁽²⁾ ayrıntılı enformasyonu açıklayınca, bu konu iyice popüler bir hale gelmiştir.

Okült öğretiye göre, 'Round' denilen her Büyük Dünya Devresi'nde 7 Kök Irk yaşar ve her Kök Irk da ayrıca 7 Alt Irk'a ayrılır. İşte, Atlantis'liler, şimdi içinde bulunduğumuz 4'üncü Raund'un 4'üncü Kök Irkı'nı oluşturmuşlardır. Mme. Blavatsky, «Atlantis'liler, gerçekte, tamamiyle beşerî ve dünyasal mahiyette olan ilk ırktı. Ondan önceki ırklar, beşerî ve mücessem olmaktan ziyade ilâhî ve etherik mahiyetteydiler,» der⁽³⁾. 3'üncü Kök Irk, Lemuryalılar'dı⁽⁴⁾; 5'inci Kök Irk ise, bizim ait olduğumuz Aryenler'dir⁽⁵⁾. Atlantis Irkının 7 Alt Irkı, sırasıyla şunlardı: 1 — Rmoahal'lar; lisânın ilk örneklerini geliştirdiler. 2 — Tlavatli'ler; olumlu hırs ve hafıza doğdu. 3 — Toltek'ler; kamu kuruluşlarını ve babadan oğula geçen yönetimi tesis ettiler, ulusları başlattılar. 4 — Turanlar; hırsı, nefsanî yönde, arzuların tatmininde kullandılar. 5 — Orijinal Sâmiler; düşünce kudretine, muhakeme yeteneğine değer vermeyi öğrendiler, zeki olanlar ön saflara geçtiler. 6 — Akatlar; bireysel düşünceyi genel

kanunlarla sınırlama ihtiyacını duydular, hak ve kanun sistemlerini kurdular, 7 — Moğollar; düşünce gücü çok gelişti, en yaşlı olanın en akıllı olduğuna inandılar.

Atlantis'in tedricî batışı sırasında bütün bu tâli ırklardan sağ kalanlar her yöne göç ettiler ve kültürlerini de birlikte taşıdılar; aynı kültür ve bilgeliğin izlerini taşıyan birçok koloniler kurdular. Atlantis'in ana kıtası bundan birkaç milyon yıl önce batmıştı. 850.000 yıl kadar önce de bunun kalıntıları olan ünlü Ruta ve Daitya adaları ile üçüncü bir küçük ada sulara gömülmüştü. Eflatun'un bahsettiği Atlantis olan Poseidonis ise nispeten yakın bir zamanda, 11.000 kûşûr yıl önce battığı için, bu olay Kadim Mısırlılar'ca biliniyordu. Poseidonis, bir kara majisyenler (kara büyücüler) yuvasıydı⁽⁶⁾. Atlantis'lilerin büyük bir kısmı bu afetler sonucunda yeryüzünden silinirken, aralarından seçilenler, kuzeyden göç ederek bir milyon yıl önce Orta Asya'da bugünkü 5'inci Kök Irk'ı, yani Aryenler'i başlattılar.

Atlantis Irkı, astral bedeni geliştirmekle ve giderek onu etherik ve fizik bedenler ile bir bütün haline getirmekle yükümlüydü. Dolayısıyla da astral beden, sonunda, Atlantis'liler'e tamamiyle hükmeder hale gelmişti. Atlantis'lilerin psişik veçheleri aşırı derecede gelişmiş olup, belirli türden 'majik' uygulamalara saplanıp kalmışlardı; bu da onların sonu oldu. Bizim ait olduğumuz Aryen Irkı'ndan beklenen ise, mental bedenin geliştirilmesi⁽⁷⁾ ve daha aşağı seviyedeki diğer üç bedenle kordine edilmesidir.

Yeryüzünün her yanında, şimdiki uygarlığın maddî ve manevî hiçbir özelliğini taşımayan sayısız kadim kalıntılar mevcuttur. Bunların pekçoğunun işlevi, yapılış biçimi, bağlı olduğu kültür ve ortaya çıkış yerleri belli değildir. Onlar için önceki binyıllarda pek çok uygarlık aramak gerekmektedir. Nitekim bu kadim uygarlıkların mevcut olmuş oldukları, şimdiki uygarlığın mevcudiyeti kadar kesin olarak ortaya konulmaktadır.

Yeryüzü üzerindeki hiçbir canlı sistem, doğanın kendiliğinden işleyişi sonucunda oluşmamıştır. O maddeci putperest düşünceler artık çok eskidi ve çürütüldü; fakat o karanlık düşünceler sayesinde iğrenç çıkarlarını sürdüren karanlık güçler tarafından hâlâ inatla savunulmaya devam edilmektedir ne yazık ki! Yani 'maddeden öncesi ve sonrası yoktur' demektedirler. 'Yeryüzünün ilk uygarlığı şimdiki uygarlıktır ve uzak geçmişlerde de yüksek uygarlıklar olmamıştır yeryüzünde' demektedirler.

Yeryüzünde milyonlarca yıldır sayısız beşer varlığı, bu kozmik laboratuvar gezegende beşerileştirilmekte ve daha ileri evrim düzeylerine ulaştırılmaya çalışılmaktadır. Yüksek İdareci Mekanizma'nın beşeriyeti götürmek istediği hedefi bilebilmek için, uzak geçmişimizi ve oralardan getirilen kadim karmayı da bilmemiz gerekmektedir. Çünkü çağımızdaki ve uygarlığımızdaki şimdilerde doruklarına ulaşan akıl almaz yozlaşmanın bazı nedenleri ve tohumları, Atlantis'in son dönemlerinin mirasıdır ve bunun o zamanlarki sahipleri ise, gene şimdiki beşeriyet arasında yaşamaktadırlar. Ve onlar, Atlantis'in batmasına yolaçan karanlık faaliyetlerini, aynen bu uygarlık içinde de sürdürmektedirler. Ve yine Atlantis döneminde Işık Yolunda Olanlar'ın bu devre içerisine tekrar doğanları ise, bu şimdiki uygarlığı kurtarmaya ve onu spiritüel bir aydınlanış içerisine sokmaya çalışan Işık Güçlerine yardımcı olmaya çalışmaktadırlar.

Halûk Egemen SARIKAYA

Atlantis ve Ruhsal Kaynaklar

«Çeşitli afetler ve Atlantis'in batışı hakkındaki öyküler çağların içinden ulaşarak bugüne kadar gelmiştir. Bazılarının adını hiç işitmediğiniz daha başka kıtalar da bu şekilde akıbetlere uğramışlardır. Dünyanın yaşını dahi bilmiyorsunuz. Gerçekten de zaman ya da mekânın gerçek mahiyeti hakkında hiçbir kavrama sahip değilsiniz. Bilim adamlarının belirli hesap metodları vardır ve bir zaman için inanılan ve sonra yeni bir teoriye yer açmak için çürütülen kendi teorilerini oluştururlar. Beşer hakikaten de zaman yahut mekânı anlamaz, ne de spiritüel algılayışı geliştirene kadar anlayacak gibidir. Çünkü, aradığı bilgi, ancak gelişen ve genişleyen şuur ile gelir.»

White Eagle

a — Ruhsal Ramala Merkezi'nden : Atlantis ve Yükselişi

Günümüzde Atlantis Uygarlığı hakkında birçok destan mevcut olmasına rağmen, gerçekler pek azdır ve eldeki kanıtlar da hayal kırıklığı yaratacak cinstendir. Ve beşeriyet, kadim varlıkların bilgeliğiyle bağlantı kurmaya ve onu anlamaya muktedir olmadıkça, Atlantis'in mevcudiyetini bilemeyebilir veya kabul etmeyebilir. Ancak, böyle bir uygarlık gerçekten vardı ve hakikaten de beşeriyetin bu dünya üzerinde tanık olageldiği en yüksek evrim noktasına erişmişti. Hem teknolojik hem de spiritüel bakımdan, beşeriyet bugünki pozisyonunu kat kat geçmişti.

Atlantis'e ilişkin daha gelişmiş bir anlayış, yakın bir zamanda gerçekleşecektir. Bilim adamları, yakın bir gelecekte, Atlantis'in doğru bir kaydını keşfetmeye başlayacaklardır. Fakat, bu bilginin açığa çıkarılış amacı, beşeriyetin merakını gidermek olmayıp, bu yüzyılın sonu civarında gelecek olan âfet sırasında Atlantis'in tekrar ortaya çıkışına dünyayı hazırlamaktır. Bu zamanda Atlantis'in tekrar orta-

ya çıkışı anlamlıdır. Çünkü, sular şuraya buraya itildikçe, dağlar yükseldikçe ve karalar battıkça, bu dünyanın yüzeyi İlâhî Amac'a yönelik olarak İlâhî Niyetle biçimlendirildikçe, bir zamanlar Atlantis olan kara parçası, cevher ve madde de beşeriyetin kullanımı için tekrar yüzeye çıkacaktır. Yeni Çağ, eski Atlantis'in tüm imkânları ve evrim kavramlarıyla birlikte yeni bir Atlantis'i getirecektir.

Atlantis'in nihaî yok oluşu 15.000 yıl [veya 11-12.000 yıl] önce meydana gelmiş, fakat sonu o tarihten 35.000 yıl önce başlamıştı. Atlantis'in maddede gene doğmasına şimdi yol açan da Kova Burcu Çağıdır. Ne varki, bu gene-doğum ile birlikte sadece hayrın geleceğini sanmayın, çünkü Atlantis'in yüzeye çıkmasıyla birlikte Atlantis'in şerri (8) de gelecektir: Yıllar önce Atlantis'in yıkımını gerekli kılan tüm âhenksizlik ve yanlışlık da geri gelecektir. O şerrin mevcudiyetini kabûl etmek ve dönüştürmek ve böylece ülkeyi [İngiltere'yi] gelecek olan Çağ'a hazırlamak size, bu dönemde enkarne olan Atlantisliler'e düşen bir iştir. Atlantis'i yok eden âfet sırasında ölen evrimleşmiş canlar'dan çoğu, şu kadar zamandır dengeyi ayakta tutmuşlardır ama, Atlantis'in yükselişiyle birlikte o sorumluluktan kurtulacaklardır. Dolayısıyla, beşeriyet, o zamandan beri birçok enkarnasyonlar boyunca elde ettiği yüksek şuuru ve artan idrâkiyle birlikte, bir yandan Atlantis'in armağanlarını, yararlarını ve evrimsel bilgisini kabûl ederken bir yandan da o şer ile başa çıkmak zorunda kalacaktır.

Sizin Atlantis'e inanıp inanmamanız beni ilgilendirmez. Her büyük bilgelikte olduğu üzre, kendi kabûl ediş derecenize kendi şuur noktanız karar verecektir. Ancak, şunu da belirtmek isterim ki, bu Dünya'dan beşeriyetin farkında olmadığı birçok büyük uygarlık gelip geçmiştir (9). Beşeriyetin kendi gelişiminin ilk safhaları hakkındaki bilgisi son derece noksan olduğu ve binalar ile yazılı kanıtlar, beşeriyetin kayıtları çok uzun bir zaman önce ortadan kaybolduğu için, beşer de bu Dünya'nın gerçek tarihini fizikî yollardan tespit edememektedir.

Beşer, ilk kez bu Dünya üzerine yerleştirildiğinde (10), Güneş'in Rabbi tarafından, kendi mükemmelliğine benzetilerek yaratılmıştı. Beşer, bu Dünya'ya ait değildi ve sadece onun üzerinde yaşaması da amaçlanmamıştı. Dünya üzerinde ilk kez yürüdüğünde, hatanın ne olduğunu bilmek sizin, mükemmel bir yaşam sürdürmüştü. *Cordemia* adıyla bilinen ve beşeriyetin bu Dünya üzerindeki ilk büyük uygarlığı olan bir uygarlıkta yaşamıştı. Bu uygarlığın coğrafi konumu, Ölü Deniz dediğiniz su kütlelerinin civarına tekabül ediyordu. İlâhî bir ihsan olan özgür seçim, beşere ancak sonradan verilmiş ve bu ihsandan ötürüdür ki beşerin düşüşü başlamıştır (3).

Yeryüzü'nün burçlar kuşağınca belirlenen çağların devresel evrimi gerçekleştikçe, beşeriyetin kurduğu uygarlıklar da yüksekliklere erişmeye çabalayarak ve derinlere çarpıp parçalanarak, yükselmiş ve çökmüşlerdir. Lemurya gibi büyük uygarlıklar gelip geçmişti. Beşeriyet, giderek, Kozmos'un bilgisinden payına düşeni almaya hazır olduğu seviyeye gelecek kadar şuurunu geliştirmişti. Bu Dünya üzerindeki fizik hayatın gerçek anlamını öğrenmiş olan beşer, artık, yüksek plânların bilgisini öğrenmeye başlayacak seviyedeydi. Bu büyük olaya hazırlık olarak, beşer için özel bir şekilde, o zamana kadar üzerine ayak basmadığı bir kara parçası hazırlandı. Bu kara parçası, suların altında uzanmakta olup, Dünya'nın merkezinde ikâmet etmekte olan Spiritüel Hiyerarşi üyelerince hazırlanmıştı. Böylece, Atlantis Çağı'nın ufukta ağarmasıyla birlikte, Dünya'nın âfetlerle birlikte gelen bir gene-doğum hareketi sırasında büyük Atlantis kıtası ortaya çıktı, ve Atlantis Çağı başladı.

Atlantis, yerküreniz üzerindeki coğrafi konumu bakımından, Atlantik Okyanusu'nda yer alıyordu. Atlantis adının günümüze kadar gelmesi çok tuhaftır, değil mi? Atlantis, kuzeyde İzlanda'dan güneyde Falkland Adaları'na, Afrika'nın batı kıyısından Amerika'nın doğu kıyısına kadar uzanıyordu. Bazılarının doruğu günümüzde Azor Adaları

olarak su üstünde kalan yüksek dağlarla kaplı, güzel bir kara parçasıydı. Bu büyük kıtadan bugün geriye, Atlantis dalgaların altına gömüldüğü sırada yüzeye çıkmış olan ve bazılarının farkında olduğunuz, oraya buraya dağılmış birkaç güç ve vibrasyon noktası kalmıştır. Iona Adası başta olmak üzere bunlardan birkaçına İngiltere sahiptir: Hebrid Adaları, Batı İskoçya Adaları ve İngiltere'nin Batı Bölgesi gibi. İzlanda, Grönland, Kanada'nın doğu kıyısı ve Maine Eyaleti'ne kadar Amerika'nın doğu kıyısı da eski Atlantis'ten kalan kara parçalarıdır. Bir zamanlar Atlantis olan yerden geriye kalan yegâne coğrafi bölgeler bunlardır.

Her büyük uygarlıkta olduğu gibi, Atlantis'te de birçok ulusların mensupları ikâmet ediyordu. Bunu, Amerika'nın günümüzdeki durumu ile karşılaştırmak istiyorum. Orada da, dünyanın tüm uluslarının mensupları tek bir kıtada biraraya gelmiş bulunmaktadır. Atlantis'te de durum aynıydı. Tüm ırklar'ın en evrimleşmiş, en yüce kişileri, Yeryüzü'nün bu rüyasını gerçekleştirmek için Atlantis'e yöneltiliyorlardı.

Atlantis Çağı binlerce yıl sürdü. Atlantis'in tarihinde, kök ırklar ve burçlar kuşağınca belirlenen çağlar gibi çeşitli tesirler onun kaderini etkiledikçe, birkaç kesin dönem meydana gelmiş; fakat sonunda Atlantis, büyük çapta olmak üzere, yüksek plânlardaki hayatın bir kopyası, bir somutlaşması haline gelecek şekilde yücelmişti. Atlantis'liler, bu Dünya'daki hayatla ilgili en yüce gerçeği, yani, Tanrı'nın, Yaratıcı'nın tüm hayattaki varlığını tanır hale gelmişlerdi. Bu planet ile, dahilinde yer aldığı Güneş Bedeni arasındaki herhangi bir ayrılığı kabûl etmiyorlardı. Fizik plânın gerçekliğini kabûl ederken, onun kısıtlılıklarını kabûl etmemekteydiler. Güneş'in gücünün, bu Güneş Bedeni dahilindeki tüm hayatın Yaratıcısı olan Güneş Logosu'nun Kozmik Enerjisi'nin aynı zamanda bu Dünya'daki tüm fizik maddenin biçimlendiricisi olduğunu idrâk etmişlerdi. Kendilerinin bu Dünya'ya ait olmadıklarının ve sorumluluğu-

nu taşıdıkları fizik maddeden mâmûl bedenlerde ikâmet ederlerken, aslında bu Dünya'nın maddesinden çok daha yüksek varlıklar olduklarının farkındaydılar. Dolayısıyla da 'Ben'in bireyselliğinin aşağı seviyeden veçhesine değil de, yüksek veçhesine değer verirdiler. Atlantis'te komünal bir yaşam sistemi vardı. Birçok bireysel milliyetlerin mevcut olmasına rağmen, ırklar arasında hiçbir ayırım yapmayıp, sadece bu Dünya'daki hayatın ortak amacını kabûl ediyorlardı.

Atlantis'liler, birçok uygarlıklardan geçerek, yüksek bir teknolojik başarı seviyesine ulaşmışlardı. Toplumlarının yaratılışı ve bekâsı için Güneş enerjisiyle bağlantı kurup ondan yararlanıyorlardı. Beşeriyet bugün bunu, yani hayatındaki en büyük faktörü görmezlikten gelmekte ve Güneş'in güçlerinin değerini takdir etmemektedir. Günümüz beşeriyetinin Güneş'in gerçek nimetlerinden pek haberdar olmamasına karşılık, Atlantis'liler Güneş'in hakikî gücünü tanımakta ve kullanmaktaydılar. Bunu sadece ulaştırma, inşaat, şifacılık için kullanmakla kalmayıp, spiritüel hayatlarının her veçhesi için de kullanıyorlardı. İbadet için de kullanıyorlardı. Atlantis'liler, maddenin, Güneş'in enerji verdiği her hücresinde Mabut'un bir veçhesinin mevcut olmasından ötürü tüm maddenin Güneş tarafından kontrol edildiğini kabûl ediyorlardı. Güneş'in enerji verici faktörü ile, bu Dünya üzerindeki hayat arasındaki ilişkiyi keşfetmişlerdi.

Atlantis'liler'in yaratmış oldukları muazzam binalardan günümüze kalan birkaç örnek vardır. Mısır'ın büyük piramitleri ile İngiltere'deki Stonehenge, Atlantis mimarisinin örnekleridirler. Ayrıca, diğer ülkelerde de beşeriyetin bugün çözemediği arkeolojik 'problemler' vardır⁽¹⁾ ve bunların hepsinin [değil, birçoğunun] kökeni Atlantis'e dayanır. Atlantis'liler, maddenin yapısını anladıkları için, maddedi dezentegre edip tekrar maddî form haline getirebiliyorlardı. Bu binaların inşaatında kullanılmış olan devasa taş bloklar, önce demateryalize ediliyor, arzu edilen nok-

taya götürülüyor ve sonra tekrar materyalize ediliyordu. Bu size imkânsız gibi gelebilir ama, gerçektir. Bu Dünya'nın maddesi, Güneş'in enerjisi tarafından birarada tutulur. Madenin birarada tutuluş şeklini keşfettiğiniz takdirde, artık maddeyi dezentegre edebilir ve arzu ettiğiniz şekilde tekrar yaratabilirsiniz.

Atlantis hükümeti, Mabet'in rahiplerince veya yaşlılarınca yönetiliyordu. Bunlar, evrim yolunda büyük mesafeler katetmiş olan şahıslar, özellikle bu görev için eğitilmiş ve enkarne olmuş Üstadlar olup, ülkeyi büyük bir spiritüellikle yönetmekte ve eğitmekteydiler. Yüce Varlıklar ile irtibat kurma, günlük bir olaydı. Rahipler, istedikleri vakit Spiritüel Hiyerarşi ile âhenktar hale geçebildikleri gibi, sokadaki halk da manyetik bir cihaz vasıtasıyla yüksek hayat plânlarıyla âhenktar hale geçebilmekteydi. Dua ettikleri ve meditasyon yaptıkları zamanlar bu cihazı üzerlerine takmak suretiyle duyularını yüceltiyor ve böylece Yüce Varlıklar'la direkt irtibat kurabiliyorlardı. Atlantis Çağı, ayrıca, diğer planetlerin Üstadları'nın bu Dünya'ya geldikleri bir dönemdi ⁽¹²⁾. Öteki planetlere ait varlıklarla irtibat kurulması ve onların Dünya'daki mevcudiyeti, kabûl edilen bir gerçektir. Atlantis'lilerin kendileri de bu Güneş Bedeni dahilindeki öteki planetlere seyahat ederlerdi. Fakat, bunu, roketler ve uzay gemileri kullanmak gibi fizikî anlamda yapmazlardı, çünkü zihnin gücünü keşfetmişlerdi. Yerçekimi gücünü yenmiş olup, uçabiliyorlardı. Yerçekimi Kanunu'na karşı koyarak, kendilerini bir yerden bir yere nakledebiliyorlardı ⁽¹³⁾.

Hastalık ya da rahatsızlık hallerinde, Atlantis'liler, hastalığın kaynağının fizikî değil de daha yüksek bir bedende yer aldığını bilirlerdi. Dolayısıyla da daima yüksek bedeni iyileştirirlerdi, fizik bedeni değil. Hasta olan bir şahıs, bir şifa mahalline, bir mabede götürülür ve bir şifa odasına yerleştirilirdi. Bu oda, belirli türdeki bir taştan, kristalden inşa edilmiş olup, o şekilde biçimlendirilmiş ve açlandırılmıştı ki, Güneş'in gücü, farklı renklerdeki kozmik ışıklar

ve enerjiler taşıyan ışınlar halinde yayılırdı. Hasta, odanın ortasına yerleştirilir ve hastalığının mahiyetine göre hangi ışınlar ve dolayısıyla da renkler gerekiyorsa, bunlar hastanın üzerine yöneltilirdi. Tabi ayrıca, zamanın rahipleri, yüksek dereceden bir şuura sahip olan evrimleşmiş canlar olduklarından, hastanın Akaşik Kaydı'na ⁽¹⁴⁾ bakabilirlerdi. Çünkü, hastalığın sebebinin, hastanın sadece o sıradaki hayatıyla ilgili olması gerekmeyip, birçok geçmiş hayatın ötesine kadar uzanması mümkündür. Ve rahipler, o kişideki hastalığın gerçek sebebinin iyileştirebilirler ya da iyileştirmek için girişimde bulunabilirlerdi.

Çizmiş olduğum bu tabloya bakarak, bana, «Peki, o zaman Atlantis neden çöktü ki?» diyeceksiniz. Atlantis de bütün uygarlıklar gibi aynı sebepten çöktü: Beşerin hatası! Atlantis halkı, yüksek bir evrim seviyesine ulaşmış, Kozmik güçlerle irtibat kurmuş ve içinde yaşadıkları çağdan ötürü de psişik yeteneklerini sizin idrâkinizin çok ötesinde geliştirmiş olmalarına rağmen, kendilerini doğru bir şekilde motive etmemişlerdi. Kozmos'a ait bilgilerini, evrim seviyelerini; Yaratıcı'nın İradesini ve O'nun İlâhî Plân ve Programını değil de, yaratılışla ilgili kendi fikirlerini gerçekleştirmek için kullandılar. Bilgilerini, bedeli ne olursa olsun, kişisel tatmin ve menfaat için, kudretli olmak için, servet biriktirmek için, öteki varlıkları kontrol altına almak için ⁽¹⁵⁾ ve kendi plân ve programlarını gerçekleştirmek için kullandılar. Atlantis'lilere verilmiş olan ve başlangıç safhalarında yapıcı yönde kullandıkları güçler, giderek yıkım için kullanılmış ve böylece, Atlantis'in dalgaların altında son bulan çöküşü başlamıştı. Bu nihaî batışı Atlantis üzerine sevkedenler arasında, sadece Spiritüel Hiyerarşi'nin Yüce Varlıkları değil, Atlantis'in hakikî rahiplerinden geriye kalan birkaç kişi de yer alıyordu. Bu rahipler, Atlantis'in yok edilmesi gerektiğini kabûl etmişler ve böylece, şerri dengede tutmak amacıyla Atlantis'le birlikte batmayı teklif etmişlerdi. Beşerin, Atlantis'in sorumluluğu ile bilgisini kabûl edebilecek pozisyona tekrar gelene kadar

daha başka evrim sikluslarını deneyimlemesi gerektiğini idrâk etmişlerdi.

Herhangi bir büyük uygarlık dezente olmazdan önce, bir sonrakinin tohumları emniyete alınır. Bugün mevcut olan ırkların kurucuları olacak olan halklar da Atlantis'ten çıkmışlardı. Şimdiki ırksal özelliklerin hepsi de Atlantis'ten kaynaklanır. Atlantis, o zaman dalgaların altına gömülmüş ve şerri de Yüce Varlıklar'ca dengede tutulmak üzere Atlantis'le birlikte batıp gitmişti. Bir âfetle birlikte Dünya dönüştürülmüş, beşer tekrar doğmuş ve beşerin yürüyüşü gene başlamıştı. Birçoğunuz Atlantisliydiniz. Büyük ölçüde psişik güçlere sahip olan herhangi bir kimse, bunu, o büyük Atlantis Uygarlığı'na ve bu güçleri o günlerde kullanmış olmasına borçludur. Günümüzde dünyanın her yanında, yeni Atlantis Çağı'na hazırlık olmak üzere psişik keşifler yapılmaktadır (16).

Atlantis'te yaşamış olan canların çoğu, Atlantis'in tekrar ortaya çıkışına (17) hazırlık olmak üzere şimdi enkarnel olmaktadır. Bunlar, fizikî olarak genç, fakat spiritüel evrim bakımından yaşlı kimselerdir. Ne yazık ki bunların çoğu, şu zamanda, spiritüel yönlendirme ve motivasyondan yoksun oldukları ve sadece eski Atlantis'in spiritüelliğini hatırlayan Yüksek Benlikleri, ruhları, Dünya'nın bugünkü yoğun fizik hayatının kısıtlılıklarını anlayamadığı veya kabûl edemediği için, yanlış yollara sapmaktadırlar.

Atlantis tekrar yükselecektir. Dünya Öğretmeni tekrar gelecektir. Yeni Çağ'ın tohumları, sadece erkek ve bayanların fizik tohumları değil de, zihin ve madde tohumları, yaratılış tohumları ve bu Dünya'nın öteki âlemlerinin [bitkiler, hayvanlar âlemi, vb.] tohumları daha şimdiden ekilmiş bulunmaktadır. Bu büyük uyanış için, Yeryüzü'nün evrimindeki bu büyük adım için gerekli olan tüm hazırlıklar yapılmıştır. Bu, kendini ıslah etmesi ve bu yeni Atlantis Çağı'nın en sonuncu olacağını kanıtlaması için beşeriye tanınan fırsattır. Atlantis vatandaşları, sözkonusu ıslah anı için hazır mısınız?

b — Edgar Cayce'den : Atlantis ve Teknolojisi

Ünlü Amerika'lı medyum Edgar Cayce, trans altındayken, Atlantis'in yıkımına yol açan Atlantis Enerji Santralleri ve Kristalleri hakkında son derece ilginç açıklamalarda bulunmuştu:

Atlantis'te, deniz ve hava gemilerinin, araçların bir yerden bir yere ulaşımında, uzaktan fotoğraf çekmede, uzak bir mesafede ve duvarların ötesinde bulunan yazıları okumada, yerçekiminin kendisini yenmede kullanılan 'elektrikî güçler'in gelişimi döneminde; korkunç bir kudrete sahip kristal (18) ve bunun hazırlanması yıkım getirdi....

Poseidia'da [Atlantis'in ilerki dönemine ait bir kara parçasında], denizdeki ve 'havadaki gemiler'i yönetmek ve televizyon ve ses kaydı gibi bedenî konforları yönetmek için, ışıkları, faaliyetlerin biçimlerini böylece yoğunlaştıran büyük kristallerden (19) 'harekete geçirici güçler'in depolanması görevini üstlenmiş olanlar vardı....

Ateştaşı, bugünkü ifadeyle 'iletken olmayan' ve asbestos türünden bir taşla ve günümüzde İngiltere'de yapılan ve adları ilgili sahalarda çalışanlarca pek iyi bilinen diğer iletken olmayan maddelerle kaplanmış olan bir binanın ortasında yer alıyordu.

Binanın, ateştaşının yukarısında kalan kısmı oval biçimdeydi; veya, yıldızların faaliyeti izlenebilsin diye ve dünyanın atmosferinde bulunan ve bulunmayan elementlerin yanı sıra, kendileri yanmakta olan cisimlerden neşrolan enerjilerin konsantre edilmesi amacıyla, açılan bir kısmı bulunabilen bir kubbe halindeydi.

Prizmalar ya da mercek vasıtasıyla konsantrasyon öyle bir tarzdaydı ki, çeşitli seyahat şekilleri ile ilgili olan cihazları etkiliyordu. Bu, günümüzde 'uzaktan kumanda' diyeceğimiz kontrol metodunun hemen hemen aynısını oluşturuyordu... ancak, taştan sevkolan güç türü, araçların kendilerindeki harekete geçirici güçleri etkiliyordu.

Bina o şekilde inşa edilmişti ki, kubbe açıldığında, uzay boyunca sevkedilecek olan çeşitli araçlara doğrudan güç uygulanımında çok az bir engelleme oluyor ya da hiç olmuyordu....

Bu taşın hazırlanması, sadece bu devrin İnisyeyelerine ait bir işti... Bu taşın neşrolan, gözle görülmeyen ışınları onlar yönlendirirdi. Bu ışınlar, hava gemilerinin o dönemin gazları vasıtasıyla havalanmalarını, yere yakın seyreden gezinti araçları ile su üstü veya su altı araçlarının hareketini sağlardı. Bunlar, sonuç olarak, güç istasyonunun ya da günümüzdeki terimiyle santralin ortasında merkezlenmiş olan taşın neşrolan ışınların konsantrasyonu ile sevkediliyorlardı...

Taş ışınlarının uygulamaları vasıtasıyla yanan bu ateş türü sayesinde, fertlerin bedenleri şifa buluyor, rejenere oluyordu. Böylece, beden sık sık gençleşiyordu. Aynı ateş türü, hayvansal bir organizma üzerinde ise, yıkıcı güçlere yol açan bir etki yapıyordu....

Bu güçler, kasıt olmaksızın, çok yüksek frekanslara ayarlanmışlardı; ve ülke halkına yıkıcı güçlerin ikinci dönemini getirdiler ve ülkeyi, daha sonradan ilerki yıkıcı güçlerin ortaya çıktığı yer haline gelen o adalara böldü... Atlantis'in adalara parçalanmasından önce... İlâhî melekeler egoist ihtirasları tatmin etmek için kullanılıyordu....

Taşın yapım tarzının bir tanımına gelince: Taşın, silindir biçiminde büyük bir mercek olduğunu görüyoruz; üzerindeki fasetalar o tarzda kesilmişti ki, tepesindeki kapak taşı, silindirin ucu ile kapak taşının kendisi arasında konsantre olan gücü ya da kuvveti merkezileştirmeyi sağlıyordu. Belirtildiği gibi, aynısını inşa etmenin şekillerine dair kayıtlar, bugün bulunduğu şekliyle, dünyada üç değişik yerdedir: Atlantis'in, denizin çağlar boyunca biriktirdiği çamurun altında kalmış olmalarıyla birlikte bir gün keşfedilmesi mümkün olan mabet kalıntılarının bulunduğu batık kısmında, yani Florida kıyısı açıklarında Bimini olarak bilinen yerin yakınında. Ve ikincisi, Mısır'da olan mabet kayıtlarında. Ayrıca, üçüncüsü, şimdi o taşların ortaya çıkarılmakta olduğu, günümüzde Amerika'daki Yucatan olan yere taşınan kayıtlar.

Yucatan'da aynısının bir 'amblemi' vardır. Bunu açıklığa kavuşturalım ki, daha bir kolaylıkla bulunabilsin. Çünkü, bunlar Amerika'ya getirileceklerdir. Bir bölüm, gördüğümüz gibi, Pennsylvania Devlet Müzesi'ne taşınacaktır. Bir bölüm Washington'a... ya da Chicago'ya taşınacaktır.

c — Marcia Moore : Atlantis ve Uygarlığı

Amerikalı müteveffa yoga hocası ve okültist Bn. Marcia Moore, Atlantis'le ilgili Ekminezi çalışmalarından ⁽²⁰⁾ elde ettiği sonuçlara ve gene aynı konuyu işlediği Ekminezi celse örneklerine ilişkin olarak şu açıklamaları yapmıştı :

Ekminezi, beşerî kökenlerin araştırılmasında geçerli bir metod haline geldiğinde, bir gün, birbirleriyle girişim yapan birçok enformasyona dayanılarak tarihi yeni baştan yazmak mümkün olacaktır. Klâsik arkeoloji, zihnin daha sübjektif mahiyetteki bir arkeolojisiyle yanyana yürütülecektir. «Psi-Tarih» dediğimiz bu araştırma dalı, paranormal etüd alanında geçerli sonuçlar alma yeteneklerini kanıtlamış olan güvenilir araştırmacıların gözlemlerine dayanacağı için, tamamıyla bilimsel mahiyette olabilir. Bu enformasyonları, bir bilmecenin parçaları gibi biraraya geldikleri takdirde, dikkate almak zorundayız. Şimdiye kadar, yazılı tarihin doğuşundan önceki beşerî gelişimin, başlıca iki safhasının belli belirsiz silüetlerini seçebildik. Haklarında biraz bilgi edindiğimiz bu iki büyük kıta, Lemurya ve Atlantis'e tekabül etmektedir. Bu gizemli kültürlerle ilişkin olarak edindiğimiz materyalin çoğu, bunlar hakkında anlatılanlara aşina olmayan kişilerden çıkmıştır.

Atlantis hakkında bilgi edinme işlemi, Lemurya'ya nazaran daha kolay olmaktadır. Aşağıdaki kesit, birçok değişik süjelerden elde edilen enformasyonun toplu bir özeti dir:

Hemen hemen herkes, Atlantis'in güzel olduğu konusunda hemfikirlerdir. Atlantis, yeşil tepelerden, görkemli dağ sıralarından, verimli tarlalardan, plajlardan ve kentlerden oluşuyordu. Arı kovanı gibi faal olan liman kentlerinin li-

manlarında büyük gemiler demirliydi. Fakat çoğu kimse uçmayı tercih ediyordu. Anlaşıldığına göre, sonraki Atlantis'liler çeşitli türden manyetik motorlu uçaklar kullanıyorlardı. Ufak kişisel uçaklar, otobüs tipi uçaklar ve ayrıca, Kâinat'ın başka yerlerinden gelen uzay araçları vardı.

Atlantis kültürünün zirvesinde ekonomi, güneş enerjisine dayanıyordu. Güneş'in ışınmı, laser benzeri kristaller tarafından ısıya, ışığa ve tahrik gücüne dönüştürülüyordu. Entellektüel çalışmalar, erkek ve bayanların, bugün âşına olduğumuz sanat ve bilimlerin yanı sıra, frenoloji⁽²¹⁾, alşimi ve astroloji bilimlerini etüd ettikleri üniversitelerce destekleniyordu. Bayanlar, erkeklerle eşit addedilmedikleri halde, nisbeten yüksek bir pozisyona sahiptiler. Tümüyle anaerkil bir kültürün geçerli olduğu dönemler ve yerler olmuştu ama, genellikle teknolojinin gelişmesiyle birlikte bayanların pozisyonu da gerilemişti.

Teokratik bir yönetim şekli vardı ve iktidarın dizginlerini ellerinde tutmaya çalışanlar arasında birçok entrikalar dönüyordu. Fizik enerjinin kaynakları kontrolleri altında olduğundan, rahiplerin emirlerine hiç kimse karşı koymuyordu. Din ile bilim birbirinden ayırt edilemeyecek bir şekilde içiçe geçmişti. Bunun yarattığı sonuçlar her zaman yararlı oluyordu denemez. Atlantis'liler, en tepede rahiplerin, daha sonra sırasıyla aristokratların, tüccar sınıfının ve köylü sınıfının yer aldığı bir toplum oluşturmuyordu. Ayrıcalıklı sınıfların son derece kendini beğenmiş kişilerden oluşmasının yanı sıra, sosyal merdivenin altında yer alanlardan pek bir itiraz duyulmuyordu.

Bir zamanlar Atlantis yöneticileri, Dünya'ya Kâinat'ın bir başka yerinden gelmiş olan bir grup bilge ve yüce Öğretmenler'ce sevk ve idare ediliyorlardı. Anlaşıldığına göre, Atlantis uygarlığının başlangıç safhalarında bu Ziyaretçiler'den bazıları, dünyalılarla evlenerek, kendi türlerinden diğer varlıkların da uygun bedenler içerisinde enkarne olmalarını sağlamışlardır⁽²²⁾. Böylece, ilk Ziyaretçiler uzay araçlarıyla fizikî olarak gelmişlerse de, bundan sonraki spi-

ritüel yoldan seyahat yaparak, kendi seçtikleri bedenlerde doğmuşlardır⁽²³⁾. Ekminezi süjelerinden bazılarına göre, orijinal Atlantis, Güneş Sistemi'nin bir başka yerinde mevcut olup, dünyadaki Atlantis, ölmekte olan bir planetin, sakinlerini barındırmak üzere kurulan bir koloniydi⁽²⁴⁾. New York, İngiltere'deki York kentinin adını nasıl almışsa, aynı şekilde Atlantis de, çok daha büyük bir uygarlığın bir ileri karakolu mevkiindeydi. Atlantis'le birlikte, kast sistemi, atalara tapınma, nesilden nesile geçen monarşiler ve yöneticinin 'Göklerin Oğlu' olması fikri de başladı.

Uzaylı Ziyaretçiler'in başlangıçta getirdikleri armağanların en önemlisi, şifalı bitkilerin kullanımı, arıcılık, buğday yetiştirilmesi ve ekmek yapımı da dahil olmak üzere, ziraattir. Ayrıca, ateşle yemek pişirme hünerini de öğretmiş olabilirler: Prometheus efsanesi de buradan gelmektedir. Astroloji, kutsal âyinler, sanat biçimleri, metalurji ve lisanla ilgili beceriler de Yıldızlar'dan gelen Ağabeyler tarafından getirilmiştir.

Dünya, bu Yüce Yöneticiler için, cesaret isteyen bir deneyin yürütüldüğü bir laboratuvar gibiydi⁽²⁵⁾. Planetin evriminin aşama yapmasını sağlamak için, beşerî ırkta genetik mutasyonlar oluşturulurken⁽²⁶⁾, bir yandan da yarı hayvan tipindeki bazı varlıklar kasten ve tedricen ortadan kaldırıldılar. Bu yüceltici çabaların bahsettiği yararlılara rağmen, bazı negatif yan etkiler de meydana geldi. Herhangi bir spiritüel güç neşriyatı, hâlâ daha maddeye yönelik olanlar arasında «kudret kompleksleri» oluşturma eğilimindedir. Bunun sonucunda, Atlantis, son günlerinde, *«dejenere olan en iyi, en kötü haline gelir»* diyen atasözünü haklı çıkarır olmuştu. Beşerler, kendilerine sunulan armağanları almışlar, fakat bunların karşılığında yapmaları istenen tek şeyi de reddetmişlerdi; yani, kendilerine bahsedilen bolluğu birbirleriyle paylaşmaktan kaçınmışlardı. Sonuçta, Atlantis'lilerin enerjileri yanlış yollara saptı. Özgür iradeleri olduğuna inanmak istiyorlar, fakat övünme konusu olan bu özgürlüğün, ister istemez, her bireyin isteyerek yaptığı eylemler için sorumluluk yüklenilmesini zorunlu kıldığını görmezlikten geliyorlardı.

Birlikte ekminezi çalışmaları yaptığımız süjelerden bazıları, 20'nci Yüzyıl'ın ikinci yarısında yeni bir beşer neslinin ortaya çıkışını hızlandıran bir başka mutasyonun meydana gelmekte olduğunu ileri sürmüşlerdir. Şimdi, evrim sarmalının daha yüksekteki bir kıvrımı üzerinde, Kova Burcu Çağı'nın öncüleri, Atlantis'in son günlerinde Atlantisli-ler'in karşı karşıya kaldıkları sorunların çoğuyla yüzyüze gelmek zorunda kalmaktadırlar.

Atlantis'te mabetler sadece ibadet için kullanılmayıp, yüksek şuur hallerinin edinilmesine yönelik teorik ve pratik eğitim için de kullanılıyordu. Kutsal bir ses bilimi vardı, ve buna, şarkı söylemek, müzik âletleri çalmak, âyin dansları yapmak ⁽¹⁵⁾ ve astrolojik törenler düzenlemek de dahildi. Okült uygulamalar, kıskançlıkla korunan ve iç mabedin duvarları arasında öğretmenden öğrencilere aktarılan bir sırdı. Bunların arasında, astral projeksiyonu da kapsayan, «rüyalar vasıtasıyla kurtuluş» sanatı da yer alıyordu ⁽²⁷⁾. Kasten oluşturulan vizyonlar ve vahiyler, spiritüel rehberlik vasıtasıyla bilgi edinmek ve geleceğe dair kehanette bulunmak için kullanılıyordu. Bazı durumlarda, bu psişik melekelerin aynıları, casusluk amacıyla kullanılmaktaydı. Bu uygulama, Atlantis'in düşüşünden çok sonraki dönemlerde de geçerliliğini korumuştur ⁽²⁸⁾. Hipnotizma ile mesmerizm, tıp alanında pozitif olarak, fakat büyücülük, nekromansi ⁽²⁹⁾ ve propaganda gibi karanlık hünerlerin uygulayıcıları tarafından da negatif bir şekilde kullanılıyordu. Bu sahada da, kelimelerin ürkütücü kudreti, beşerî hırsa âlet olmuştu. Hipnotizmanın bugün zihinlerimizde yarattığı korkunun çoğu, bu büyük şifa sanatının Atlantis'teki çarpıtılışına ilişkin şuur dışı (arşetipik) hatıralardan kaynaklanmaktadır.

Atlantis'in son günlerinde, Işık Güçleri ile karanlık güçlerin mücadelesi doruk noktasına ulaşarak açık bir savaş haline gelmişti. Uzaylı Ağabeyler, aynen çocukların kendi başlarına hayata atılma ve gerekirse hata yapma zamanlarının geldiğini idrâk eden ebeveynler gibi, giderek çekildi-

ler. Böylece, yüzyıllar geçtikçe, Bilge Varlıklar da hatıralar âlemine rücû ettiler ve iyice belirsiz bir hale gelerek, efsaneler ile hayallerin sisleri arasına karışıp gittiler.

Atlantis'in nihaî yok oluşu, genel kaniya göre yaklaşık 10.000 yıl önce, bir dizi âfetler sonucunda meydana geldi. Bu akıbeti çabuklaştıran, doğanın herhangi bir kaprisinden ziyade, beşerî kendini beğenmişlik ve açgözlülük olmuştu. Dünyasal güçlerin nâzik dengesi, kendine emanet edilen güçleri beşerin ahlâksızca suiistimal etmesi sonucunda bozulmuştu. Bu, gene de, daha geniş bir açıdan bakıldığında, orijinal İlâhî Kıvılcım'ın kendi Yüce Mekânı'na tekrar yükselebilmemesinden (dikey evrimden) önce, ruhun maddeye gömülmesi (yatay evrim) gerektiğini bildiren Yüce Evrim Plân ve Programı'nın bir parçasından ibarettir.

Atlantis rahipleri, yaklaşmakta olan âfetle ilgili olarak uyarılmışlardı. Âfetle ilgili bu imâlara kulak verenler, geniş çapta kurtarma operasyonlarına giriştiler. Ekminezi süjelerimizden birkaçı, bazı kimselerin, Atlantis kıtasından uzay gemileriyle götürüldüklerini ifade etmişlerdir. Kutsal objelerin bekçileri, bunları ya yeraltındaki odalara saklamışlar ⁽³⁰⁾ ya da kırıp yok etmişlerdi. İlerki çağlarda bunlara rastlayabilecek olan barbar ırkların, bu objeleri kötü emellerine âlet etmelerini istemiyorlardı.

Tufandan sonra göçmenler, Çin'e, Hindistan'a, Tibet'e, Orta ve Güney Amerika'ya ulaşılar. Tarihten tanıdığımız İnkalar ile Firavunlar'ın gelişinden çok önce Peru ve Mısır'da teokratik uygarlıklar kurulmuştu. Tarihçilerin bildirdikleri Mısır'dan önceki bir devirde, Nil Vadisi'nde kurulan bu efsanevi kültür, daimî okült tradisyonun ana akımlarından biri olan Hermes öğretilerinin kaynağını teşkil etmiş olabilir.

Yukardaki Atlantis tablosunu çizerken yararlandığımız ekminezi celselerinden bazı örnekler aşağıda yer almaktadır. Süjelerden Ward Buell, tüm Atlantis uygarlığının kuş bakışı bir görüntüsünü verebildiği için, ilk önce onun anlattıklarıyla başlıyoruz:

Ekminezi Celsesi I, süje: Ward Buell, 8 Ağustos 1974

Buell — Mısır dönemine geri gittim. Bir kez daha piramidin içindeyim ve duvarları okuyorum.

Bn. Moore — Buradan Atlantis'e geri gidebilir misin?

Buell — Burayı bir referans noktası olarak kullanıyorum. Şimdi yükseldiğimi ve Atlantis'in tarihini taramak üzere geriye doğru döndüğümü hissediyorum. Bu, sanki geriye doğru gösterilen bir film gibi; kentler yıkılıyor ... kendimi bir vahşi gibi hissediyorum. Hemen hemen insanların mağaralarda yaşadıkları zamana döndüm. Belkemiğimin tabanında bir titreme başladı.

S — Şimdi neredesin?

C — Yıldızlar'dan gelen Ağabeylerin, bilgilerini Dünya'ya bahşetmek üzere indikleri dönemdeyim. Bir Dünya sâkini olarak, yeni fikirlerle izlerin, zihnimden geçişini hissediyorum. Birdenbire, gelişmek isteğine ilişkin bir kavram oluşuverdi. Çevremde, kabilemin diğer üyeleri var. Havada asılı duran uzay gemilerine bakıyoruz. Uzay gemileri, «*bir başka buuta açılan bir delik*» (31) oluşturdular. Sanki, gemilere bakıp da bir başka âlemi görüyoruz gibi. Havada ışıma var; bu, ısı dalgalarına bakmak gibi bir şey. Tüm gökyüzü dalgalanıyor. Bunlar, uzay gemilerinden ziyade, bir başka buuta açılan kanallara benzeyen geçirgen objeler gibi görünüyorlar. Tarih açısından, bütün bunlar, aşağıya inen bir elektrik kıvılcımı gibi, gökyüzünden şimşegin düşüşü gibi, hemen hemen bir anda meydana geldi. Bu bilgi, alttan alta cereyan eden bir iletişimle birlikte, en içteki varlığımı kaplıyor. Bize öğreten herhangi bir kimse yok; öylece biliyoruz. Telepati işte bu noktada başladı.

S — Konuşulan bir lisân var mı?

C — Atlantis'in doruk noktasına ulaşmasından yaklaşık 10.000 yıl önce, telepati işlemez hale geldiğinde lisân da başladı. Ondan önce, konuşmaya gerek yoktu. Çevrenizdeki kimseler aynı şeyleri biliyor ve hissediyorlardı. Bilgi, bizim bildiğimiz türden bir öğrenme sonucunda edinilmiyor, bahşediliyordu (32). Bu, dünya üzerindeki şuur seviyesini

yükseltmek üzere Uzaylı Ağabeyler'in uyguladıkları bir deneydi. Birkaç bin yıl boyunca bizimle birlikte kaldıktan sonra dünyadan ayrıldılar. Birkaç yüz yıl boyunca da uzay gemilerinde kaldılar. Beşeriyeti, onların aşağıya inişini kabul edebileceği bir noktaya getirmeleri gerekiyordu. O günlerde, bilgi sessizlik içinde edinildiği için, insanlar konuşmuyordu. Uzaylı Ağabeyler, Sessiz Gözeticiler halinde bizi himaye ediyorlardı. Miğferler ve uzay giysileri giyiyorlardı. Onların da birçok ayarlamalar yapmaları gerekiyordu. Onların huzurunda insan kendini güçsüz hissediyordu. Kendimizi güçsüz hissetmememizi [telepatik olarak] söylüyorlardı ama, bunu yapamıyorduk.

Üçbin yıl geçti ve hâlâ daha yardım etmeye çalışıyorlar. Beşer daha bağımsız bir hale gelmeye başlıyor. Gelişlerinden beşbin yıl sonra dünyayı terketmeye başladılar. Beşerler enerjilerini fizik seviyede demirlediler. Beşer, artık buutlar arasından kayıp geçerek o gücü doğrudan kavrama yeteneğini edindi. Zanaatkârlar, ikiyüz tonluk bir taş bloğa, zihinlerini laser ışınları gibi üzerine yöneltmek suretiyle istedikleri biçimi verebiliyorlar. İnsanlar zihinlerini birarada kullanabiliyorlar. Uzaylı Ağabeylerin getirmiş oldukları bilgiyi, şimdi giderek daha fazla birey ediniyor. Bilgelik, daha fazla kişiye ulaştıkça, daha ince bir tabaka halinde yayılır oldu. Dağılıp giden bilgeliğin seviyesi de iyice alçaldı. İnsanlar sınıflara ayrıldılar ve aşağı seviyedekiler yukarı seviyedekileri kıskanmaya başladılar. Teknolojide büyük bir gelişme meydana geldi. Beşer, zihin gücünü yitirdikçe, yapay araç ve gereçlere güvenmeye başladı. Makineler giderek daha fazla kullanılır oldu. Yıldızlar'dan gelen Ağabeyler artık mitoloji dünyasının sakinleri haline geldiler. İnsanlar, onları şahsen görmedikleri veya hissetmedikleri için onlara tanrılar sıfatıyla tapmaya başladılar.

Aynen bir film seyrederek gibiyim. Şimdi Atlantis'in yıkılış dönemine geliyoruz. Atlantis düştüğünde lisanlar da çoğalmaya başladı. Mevcut lisan, farklı düşünce tarzlarının tümünü ihtiva edecek kadar güçlü değildi. Yıkıma yol açan,

Atlantisliler'in güneş enerjisini kullanma tarzları olmuştur. Beşer, başlangıçta, bu planetin bütünü tamamlayan bir parçasını oluştuyordu. Aynen beşer gibi dünyanın da canlı olduğu biliniyordu. Bugün ise insanlar, kendileri ile plânet arasındaki dengenin ne kadar nâzik olduğunun farkında değil. Daha önce de olduğu gibi, giderek daha fazla teknolojiye, savaşa ve çekişmeye tanık oluyoruz. Ve sonunda dünya bütün bunları tekrar üzerinden silkeleyip atmak zorunda kalacaktır.

S — Amerika Birleşik Devletleri'nde genedoğmuş olan birçok Atlantisli'nin bulunduğunu sanıyor musun?

C — Dünyanın her yanında Atlantisli görüyorum. O günlerde teknolojinin sorumlusu olan insanlar geriye dönüyorlar, ancak, bunların yanısıra, daha spiritüel olanlar da geliyorlar. Daha önceden de yaptıkları gibi, Dünya'yı kurtarmaya çalışmak için enkarne oluyorlar. Neler olacağını ve emniyette olmak için nereye gidileceğini biliyorlar. Uzaylılar temas kurmaya çalışıyorlar. Rehberlik edecek olan ışıkları, büyük afetten sonra tekrar görülecek. Gezegenimiz için çok ümitliyim; bir kez arındırma yapılsın, ondan sonra seviyenin yükseltilmesi söz konusu olacaktır. Birçok kişi, şuuraltından, bunun nasıl olduğunu hatırlamaktadır. İnsanın yeniden düşmesini istemiyorlar. Bir daha hiç Karanlık Çağ olmayacaktır. Karanlık Çağlar'da Rehber Varlıklar, gerçekte, işlev göremiyorlardı. Yüksek Varlıklar kendilerini uzak tuttular. İnsanların en kötü içgüdüleri ortaya çıktı. Fakat, gelecek olan zaman daha aydınlık olacak. Ufkun üzerinde güneşi görebiliyorum. Esas çözülme 90'lı yıllarda olmalı. Aslında, daha önce başlayacak. O zamana kadar, düşük seviyedeki enerji saklanacak bir yer bulabilecek. Ancak, 90'lı yılların olayları, karanlığı silip süpürecek. Büyük bir arındırma olacak, tüm gezegenin arındırılması. Bunu izleyen birkaç yıl, yaşama materyalistik açıdan bakanlar için karmakarışık olacak. Ancak, etkilenmeyecek olan bazı insanlar var. İyi bir gerçeği, kötü zamanlarda bile yaratabilirsin. Spiritüel kişiler üretime geçecekler. Her zaman için

bir denge unsuru mevcuttur, herşeyin değerini kaybetmesini önleyen bir enerji.

S — Ekonomik çöküntü olacak mı?

C — Evet, bir ekonomik felaket var, fakat herhangi bir önlem alınmayacak kadar hızla meydana gelecek. Önümüzdeki sekiz yıl süresince [1974-1982] Uzaylı Ağabeyler'in gelmesi biraz zor. Bir sebepten dolayı beklemeleri gerekiyor⁽³³⁾. İnsanlık, Onlar'ın güçlerini karşılayacak durumda değil. Bu, günün ağarmasından önceki karanlığı andırıyor. İlâhî Program, Dünya üzerinde yeniden tesis edilecek. Nihai geleceği kötü olarak algılamıyorum. Sadece iyilik görüyorum.

Ekminezi Celsesi II, süje: Ann Greacan, 17 Ağustos 1974

Bn. Moore — Eğer yapabilirsen, Atlantis'e gitmeni ve ne yapmayı öğrendiğini görmeni istiyorum.

Bn. Greacan — Kendimi evimde gibi hissediyorum.

S — Nasıl yani?

C — Beni seven birçok kişi var. Bunlar, bu enerjiyle temas ettiğim kişiler. Ben onların öğretmeni gibiyim ama, aynı zamanda onlarla birlikte yaşıyor ve daha ışıklı varlıklar olabilsinler diye belirli bir şekilde onlara temas ediyorum. Beni hoşnutsuzlukla karşıladıklarını hissediyorum.

S — Onlara nasıl görünüyorsun?

C — Bir erkeğim. Vietnam giysilerinin şekline benzeyen siyah bir pantolon giyiyorum. Birlikte örülmüş ipekle tülbent gibi yumuşak bir kumaştan yapılma. Kemerim var. Üzerimde, V yakalı ve geniş kollu bol bir gömlek var. V yakaya işlenmiş mücevherler görüyorum. Omuzuma kadar inen siyah saçlarım ve siyah gözlerimle, esmer bir erkeğim. Gözlerimde sadece siyah ve beyaz var, herhangi bir renk yok; derin bir kuyuyu andırıyorlar. Otuzbeşle kırk yaş arasındayım.

S — Bana hayatından bahset.

C — Bir öğretmenim ve sahip olduğum bilgiyi başka bir planetten getirdiğimi biliyorum. O planetten geldiğimden beri pek fazla bir zaman geçmediğinden, bilgi hâlâ daha şuurumda. Misyonumun bu insanlara bilgi getirmek olduğunu biliyorum.

S — Neden Dünya'ya geldin ki? Bu planet, geldiğin o yere kıyasla oldukça barbar değil mi?

C — Evet, çok barbar.

S — Peki, o halde neden bu seviyesi düşük yere indin ki?

C — Bu muazzam bir fırsattır. Her şeyden önce, başkalarına birşeyler öğretmek, bir gelişimdir, bir ayrıcalıktır. Bu, ayrıca, başkalarının hayatına kıyasla fazla bir ilişkiyle karşılaşmamış olmama rağmen, muazzam bir gelişme tecrübesidir. Gene de, geldiğim yerle kıyaslandığımda ben de ilişki içinde yaşıyordum. Fizik beden içindeyken, deneyimleyebileceğiniz bir gelişim vardı.

S — Senin planetin [gibi yüksek mekânlardan] gelen kimselerin neden Dünya'nın sıkıntılarına katlandıkları sorusunu çok kez düşünmüşümdür.

C — Hepimiz bir Kâinat Bilgisi'ne doğru çalışıyoruz, ve eğer bilgi sahibi olmayanlar varsa, bu tüm Kâinat'ın ilerleyişini sekteye uğratar. Ve Yeryüzü'ndekilerin öğrenim görmeleri .. aydınlatılmaları öylesine önemli ki ⁽³⁴⁾.

S — Uygarlıktan irak kalmış ilkel toplulukları, tüm Dünya yararına olmak üzere nasıl uygarlaştırmaya çalışıyorsak, Kâinat'ın Hâimleri de aynı şekilde Yeryüzü'nü uygarlaştırmaya çalışıyorlar diyebilir misin? Çünkü, hepsi de tek bir Kâinat'a dahildirler.

C — Evet, Kâinat'taki herhangi bir yerin üstlenebileceği en ağır yük, Dünya'ya verilmiştir. Dolayısıyla da burada çalışmak ve beşerlerine bilgi getirmeye çalışmak gerçek bir ayrıcalıktır. Bu çok ağır bir görev olup, rejenere olmak üzere sık sık planetime geri giderim. Çünkü, bu görev çok zordur.

S — Enkarnasyonlar arasında mı geri gidiyorsun?

C — Hayır. Yaşamım sırasında geri gittiğimi hissediyorum. Muhtemelen enkarnasyonlar arasında da geri gidiyorum. Sözüünü ettiğim bu hayatın çok yakın olduğunu, ilk hayatlarımdan biri olduğunu ve dolayısıyla rejenere olmak zorunda kaldığımı hissediyorum. Ve [meditasyon grubum-

da bulunan ve Atlantis'te kendisiyle birlikte olduğumu hissettiğim] J. de benim nakledici âmilimdi, yani beni oraya götürüp getiren bağlantımdı.

S — Bir aracı gibi mi faaliyet gösteriyordu?

C — Planetim üzerinde çok yüksek seviyeden bir kimse olmasına rağmen, onunla temas kurabiliyordum ve o da gelerek beni bir uzay gemisiyle ya da başka bir şekilde geri götürüyordu. Ve belirli bir süre boyunca orada kalıyor ve sırf orada bulunduğumdan ötürü de rejenere oluyordum. Sonra Dünya'ya dönüyor ve bir süre için çok daha iyi bir öğretmen haline geliyordum.

S — Astral projeksiyon yoluyla mı geri gidiyordun?

C — Hayır. Sanki fizikî bir uzay gemisi türünden bir şeyle geri gidiyordum.

S — Atlantis'te uzay gemileri var mıydı?

C — Tabi vardı. Başlıca ulaşım tarzı öyleydi. Aslında, Atlantis yok olurken kaçanların çoğu da uzay araçlarıyla kaçmışlardı.

S — Şimdi, kendi planetine geri giderek rejenere olduğun safhalardan birindesin. Bu planet hakkında daha başka şeyler söyleyebilir misin?

C — Orayı [güçlülükle] sadece ışık halinde görüyorum, ve tabi, bir bedene sahip değilim. Kırmızı renk, kırmızı bir parlaklık mevcut.

S — Burası, Güneş Sistemi'ndeki bildiğimiz planetlerden biriyle ilişkili mi?

C — Hayır, farklı. Kırmızı renk ışık kaynağına, bir enerji kaynağına benziyor. Güneş ışığı altında tozları nasıl görürseniz, işte kendimi öyle hissediyorum. Daima ve daima hareket halindeyim. Hiçbir sınırlılık yok. Daima hareket ediliyor, girdap gibi dönülüyor.

S — Dünya'ya kapatılıp kalman, bundan dolayı mı, yani kendi planetinde hiçbir sınırlılığın olmamasından ötürü mü sana o kadar zor gelmişti?

C — Öyle olsa gerek.

S — Bu yerden bana biraz daha bahset. Orada başkaları da var mı?

Atlantis ve Okült Kayıtlar

Atlantisliler'in bilgisi bir başka Galaksi'den gelmiş ve Atlantis'in ilk Yöneticileri olan Varlıklar'ca getirilmişti. O Uzaklıklar'ın bazıları kendi Mekânları'na dönmüşler ve diğerleri ise, bir Misyon'u gerçekleştirmek üzere Yeryüzü'nde kalmışlardı. Tüm dünya uygarlıkları bu ikinci gruptan gelmiştir.

Okült Kaynaklar

a — Mme. Blavatsky'den : Atlantis ve Tarihçesi

Theopompus, *Meropis* adlı eserinde, Frigya ve Anadolu rahiplerini, aynen, Atlantis'in tarihini ve kaderini Solon'a açıklayan Sais rahipleri gibi konuşturur. Theopompus'a göre, Atlantis, belirsiz cesametteki ve iki ırkın iskân ettiği iki ülkeyi ihtiva eden kendine özgü bir kıtayıdır. Biri savaşçı, dövüşken, diğeri ise dindar, tefekkür ehli olan bu iki ırkı, Theopompus, Lemurya-Atlantis'in Kuzey ve Güney Bölümleri'ne tekabül eden 'iki kent' ile sembolize ediyordu. Dindar 'kent' sürekli olarak tanrılar tarafından ziyaret ediliyordu; kavgacı 'kent' ise, demirle yaralanmayan, sadece taş ve tahta ile ölümcül bir şekilde yaralanabilen çeşitli varlıklarla meskûndü. Bu, okült bir açıklama olup, miknâtisî unsurlarca çekilen demiri iten bazı unsurların, okült bir işlem sonucunda, demir tarafından nüfuz edilemez bir hale getirilmesine değinmektedir. Görüldüğü üzere, dünyanın her yanındaki rahipler Atlantis'le ilgili bu bilgileri, tek ve aynı kaynaktan, yaklaşık 850.000 yıl önce yok olan üçüncü büyük kıtaya ilişkin dünya çapındaki tradisyondan almışlardır. Bu kıtada iki farklı ırk yaşıyordu. Tefekkür (yoga) ehli olanlar ilk Aryenler'di [5'inci Kök İrk'ti]; kontrol altına alamadıkları ihtirasları yüzünden hızla dejenere olan savaşçı büyücüler ırkı ise, Dördüncü Kök İrk'in ekseriyetiydi. Bu iki ırk, fizikî ve özellikle de ahlâkî bakım-

C — Evet, birçok kişi var. Hepimiz de, girdap gibi dönüp duran, etkileşim halinde olan ışık beneklerine benziyoruz. Kendine ait ışık dalga boyu üzerinde olanlarla irtibat kuruyor, olmayanlarla kurmuyorsun. Çelişki diye bir şey yok ⁽³⁵⁾. Fark bu. Bir fizik bedene büründüğünde, bedenlerle iş yapmak zorundasın. Halbuki, bu haldeyken, sadece ışıktan ışığa bir irtibat var. Aynı dalga boyunda olduğumuz zaman ışınlar birbirlerine temas ederler ve aynı dalga boyunda olmayanlar da, hiçbir çatışma olmaksızın, girdap gibi dönerek geçip giderler. Her şey girdap gibi dönmekte ve buluşmakta. Dünyaya dönmeyi tercih etmemin sebebi de bu.

S — Çelişkiler sayesinde öğrenebileceğin için mi Yeryüzü'nde kendine benzemeyen kişilerle yüzyüze gelmek zorundasın?

C — Doğru. Önce karşına fizikî buut çıkıyor, ve içsel buut daha sonra geliyor. İçsel buutun fizikî buut içinde yer almasından ötürü, bir şahısla gerçekten âhenk içinde olup olmadığını anlamak için bütün o katmanları aşmak gerekmektedir. Ve fizik beden, her nasılsa, bu işlemi çok daha zorlaştırmaktadır. Fizik beden, her bir kişinin çevresinde yer alan bir kutuyu andırmaktadır. Kişilerin Dünya'ya dönmeyi tercih etmelerinin sebebi budur.

dan birbirlerinden farklıydılar. Her ikisi de ilksel bilgelige ve doğanın sırlarına derin bir şekilde vâkıftılar. İkili evrimlerinin gelişmesi ve gidişatı sırasında, mücadelelerinde karşılıklı olarak birbirlerinin hasmı haline gelmişlerdi. Çinliler'in dahi bu konuyu işleyen öğretileri vardır: Bir zamanlar Güneş'in ötesinde yer alan kutsal bir adadan ve bunun da ötesinde ölümsüz beşerlerin ülkelerinin bulunduğu bahsederler. Ve bu ölümsüz beşerlerin, kutsal ada günahla kararıp yok olduğunda, hayatta kalan bir bölümünün, Gobi'deki büyük çöle sığındıklarına, ve kendilerine yaklaşımaya kalkışanlardan Ruh ordularınca korunarak, görünmez bir halde hâlâ daha orada yaşadıklarına inanırlar ⁽³⁶⁾.

Grek filozofu Proclus, Atlantis hakkında aynen şunları yazmıştır: «Ünlü Atlantis artık mevcut değildir ama, bir zamanlar var olduğu hakkında herhangi bir kuşumuz olamaz. Çünkü, Habeşistan tarihini yazan Marcellus, bir zamanlar böyle büyük bir adanın mevcut olduğunu ve okyanusla ilgili tarihleri derleyenlerin bunu onayladıklarını söylemektedir. Bu tarihçiler, o zamanlar Atlantik Okyanusu'nda, Proserpine [Persefone] için kutsal olan 7 Ada'nın bulunduğunu, ve bunların yanı sıra, Plüto .. Jüpiter .. ve Neptün için kutsal olan üç muazzam adanın yer aldığını anlatırlar. Ve ayrıca, son adanın [Poseidonis'in] sâkinleri, atalarının kendilerine anlattığı şekliyle, Atlantik Adası'nın muazzam cesametinin ve onun birçok dönemler boyunca Atlantik Okyanusundaki tüm adaları yönetişinin hatırasını korumuşlardı...»

Homeros da, Odyssey'de, Atlaslar'dan ve adalarından bahseder ki, bunlar Atlantisliler'den başkası değildir. Mitoloji'deki Atlaslar [Atlantes] ve Dişi Atlaslar [Atlantides], tarihin Atlantislilerinden kaynaklanır. Hem Sanchoniathon hem de Diodorus, anlattıkları öyküler mitolojik unsurlarla ne kadar karışmış olsa da, bu erkek ve dişi kahramanların tarihlerini eserlerinde korumuşlardır.

Herodot, gene, Batı Afrika'da yaşayan ve adlarını Atlas Dağına veren bir halk olan Atlaslar'dan söz eder. Ve

jeteryan olan, yani et yemeyen bu insanların «uykuları hiçbir vakit rüyalarla tedirgin edilmezdi» ve dahası, «Güneş'in aşırı sıcaklığı kendilerini kavurduğu ve ıstırap verdiği için, her gün doğuşu ve batışı sırasında Güneş'e beddua ederlerdi.» Bu açıklamalar, fizyolojik bir rahatsızlıkla değil de, ahlâkî ve psişik gerçeklerle ilgiliydi. Bunun çözümü, Grek Mitolojisindeki Atlas öyküsünde aranmalıdır. Eğer Atlantislilerin uykuları hiçbir zaman rüyalarla tedirgin edilmiyor idiyse, böyle bir açıklamayı içeren tradisyon ilk Atlantisliler ile ilgili olmalıdır. Çünkü, ilk Atlantislilerin, fizyolojik anlamda yeterince pekişmemiş olan fizik yapısı ile beyni, sinir sistemi merkezlerinin uyku sırasında faaliyette bulunmalarına izin vermiyordu. Öteki ifadeye gelince, her gün 'Güneş'e beddua etmeleri'nin sıcakla ilgisi olmayıp, Dördüncü Irk'la birlikte gelişen ahlâkî dejenerasyondan ötürüydü. Nitekim «Dzyan Kıtaları'nın Kadim Yorumu»nda da belirtildiği üzere, «Atlantislilerin altıncı alt ırkı, Güneş'e karşı dahi majik büyüler kullanıyorlardı» — bunda yetersiz kalınca da Güneş'e beddua ediyorlardı. Son dönemin Atlantislileri, majik kudretleri, kötülükleri, ihtirasları ve tanrı-lara karşı koymaları ile tanınmışlardı. Dolayısıyla, İncil'de Tufan-öncesi devleri ile Babil Kulesi hakkındaki öyküler biçimine bürünen bu konudaki tradisyonların aynısına «Hz. İdris'in Kitabı»nda da rastlamaktayız.

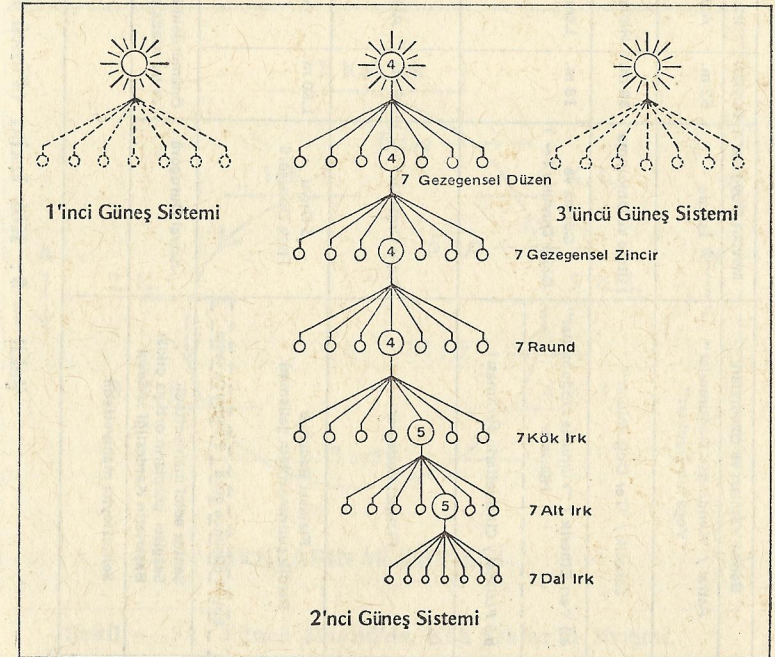
Grek tarihçisi Diodorus da, Atlantislilerin, tüm tanrıların doğmuş olduğu kara parçasına sahip olmalarından, ve ayrıca Uranüs'ün hem onların ilk kralı hem de kendilerine Astronomiyi öğreten ilk şahıs olmasından ötürü öğündüklerini kaydetmiştir. Atlas efsanesine gelince, bu, kolayca anlaşılan bir alegoridir: Atlas, tek bir sembol halinde birleştirilmiş ve kişileştirilmiş olan Lemurya ve Atlantis kıtalarından başka birşey değildir. Klâsik şairler, Atlas'a, aynen Poseidon'un ayıbalığı sürülerine çobanlık yapan Proteus gibi, üstün bir bilgelik ve dünya çapında bir bilgi atfederler ve özellikle de, okyanusun derinliklerine bütün girdisi çıktısıyla âşına olduğunu belirtirler: Çünkü, her iki kı-

tada da, İlâhî Üstadlar'ın eğittikleri ırklar yaşamış ve her ikisi de denizlerin dibine, bir daha suların üzerinde belirene kadar uyuyacakları yere aktarılmıştı. Atlas, bir okyanus perisinin oğlu olup, kendi kızı da Calypso, yani 'suların dibi'dir: Atlantis, okyanusun sularına gömülmüş olup, Atlantis'in evlatları şimdi okyanus yatağında 'ebedî' uykularını uyumaktadırlar. Ayrıca, Calypso'nun adası olan Ogygia adası için, tüm kadim Grek tradisyonları, Yunanistan'dan çok uzakta, okyanusun tam ortasında olduğunu söylerler ve böylece de bu adayı Atlantis'le özdeşleştirirler. Atlas, *Odyssey*'de, gökleri yerden ayıran devasa sütunların bekçisi ve destekleyicisi olarak geçer; onların 'taşıyıcısı'dır. Çünkü, Atlas, yeni kıtalar ile onların ufuklarını 'omuzlarında' taşıyan Atlantis'tir. Ayakları yere basarken omuzlarıyla semâyı taşıyan bu dev, aynı zamanda, Lemurya ve Atlantis kıtalarının devasa doruklarını temsil eder. Kadim kıtalarda, vâdilerden ziyade dağlar bulunurdu. İki batık kıtanın günümüzde cüceleşen iki kalıntısı olan Atlas Dağları ile Kanarya Adalarından Tenerife'nin volkanik dağı, Lemurya döneminde üç kez, Atlantis çağında ise iki kez daha yükseldiler. Nitekim, Herodot'a göre, Libyalılar Atlaslar'a 'Göğün Sütunu' adını vermişlerdi. Atlas, Afrika kıtasının henüz denizden yükselmemiş olduğu Lemurya zamanında, bir adanın ulaşılabilen zirvesini oluşturuyordu. Atlas Dağları, Lemurya'dan Batı Dünyasına kalan tek bağımsız kalıntıdır; çünkü Avustralya artık Doğu kıtasının bir parçasını oluşturmaktadır.

Grek alegorileri Atlas'ın (veya Atlantis'in) yedi kız çocuğundan bahsederler. Bunlar, etnolojik olarak, 4'üncü Kök Irk'ın 7 Alt Irkını temsil ederler: Hepsi de tanrılarla evlenmişler ve birçok uluslarla kentlerin kurucuları olan ünlü kahramanları doğurmuşlardır. Astronomik açıdan ise, bu dişi Atlaslar, Ülker Takımyıldızı'nın, yani Pleiadlar'ın yedi Yıldızı haline gelmiştir⁽³⁷⁾. Okült bilime göre, hem Atlantis'in alt ırkları hem de Pleiadlar, ulusların kaderleriyle ilgilidirler. Çünkü, bu kaderler, Karmik Yasa'ya göre, ulus-

7 Dal Irk = 1 Alt Irk
7 Alt Irk = 1 Kök Irk
7 Kök Irk = 1 Raund
7 Raund = 1 Gezegensel Zincir.
7 Gezegensel Zincir = 1 Gezegensel Düzen
7 Gezegensel Düzen = 1 Güneş Sistemi

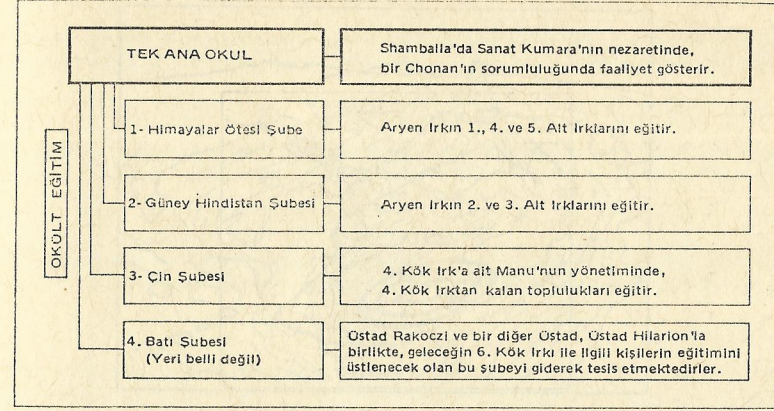
Şekil — 1: Bir Güneş Sistemi'nin kapsadığı beşeri evrim siklus ve dönemleri.

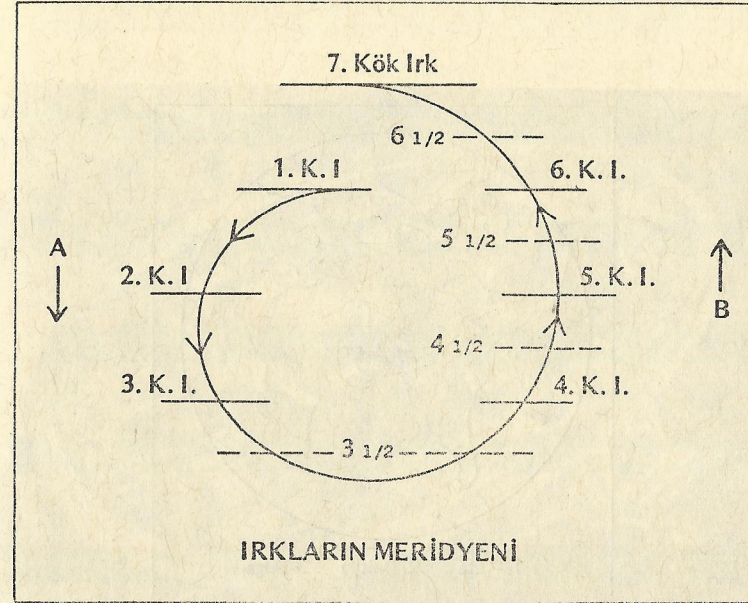
Şekil — 2: İçinde bulunduğumuz 4'üncü Mertebe'den 2'nci Güneş Sistemi'nin şu anda dahil olduğumuz ırk ve siklus kademeleri.

No	Beden Yapıları ve Özellikleri	Mevcut Duygular	Boyları	İrk Adları	Bulundukları Kıta
1. Kök İrk	Astral / "Kendinden Doğumlular" "Yoga'nın Oğulları"	İşitme	52 m.	Adem İrki	"Yok Olmayan Kutsal Öлке" 1.664.500.000 yıl önce ortaya çıktılar.
2. Kök İrk	Etherik / "Ter Doğumlular"	İşitme ve Dokunma	38 m.	Hiperboreanlar	Hiperborea
3. Kök İrk 3 1/2	a.) Yarı Etherik / "Yumurta Doğumlular" Hümsalar b.) Fiziksel / Cinsiyetlerin ayrılması	Görme ve Diğer Duyular (~)	18 m.	Lemuryalılar	Lemurya ----- → 18.000.000 yıl önce "Venüs Alev Rableri"nin Dünya'ya gelişyle bildiğimiz anlamda ilk Fizik beşer ortaya çıktı.
4. Kök İrk	Fiziksel Bedenler	Duyu Organları (~)	9 m.	Atlantisiler	Atlantis Ana kıta birkaç milyon yıl önce, Ruta ve Daltya 850.000 yıl önce ve Poseidonis de 11.000 yıl önce battılar
5. Kök İrk Alt Irklar 1 2 3 4 5 6 7	Fiziksel Bedenler Bencil şuurunun tam gelişmesi ----- Soyut düşünce gücü ----- Kardeşçe sevgi	5 Duyu Fizik Durugörü	1.80 m.	Aryenler	Avrupa ve Anadolu
6. Kök İrk	Sentez edici mahiyettedir Sezgisel grupların ortaya çıkışı Beşerlerin Kardeşliği = Sevgi	Astral Durugörü			Önlümüzdeki Bin yıl boyunca dünya çapında afetler oluşacak ve bu sırada bebeklik çağındaki 6. Kök İrk ortaya çıkacaktır.
7. Kök İrk	Sentezleyici mahiyettedir				

Şekil — 3 : Kök Irklar (4'üncü Raund).

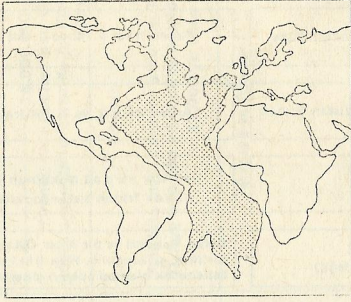

Şekil — 4 : Kök ve Alt Irklar'ın Okült Eğitimi.

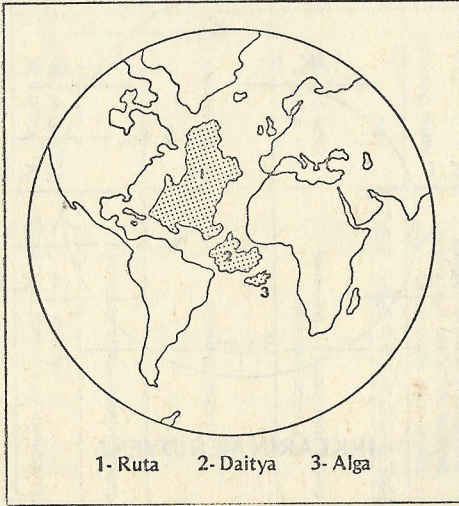

Şekil — 5 : 4'üncü Raund'da Kök Irklar'ın Eyrimi.

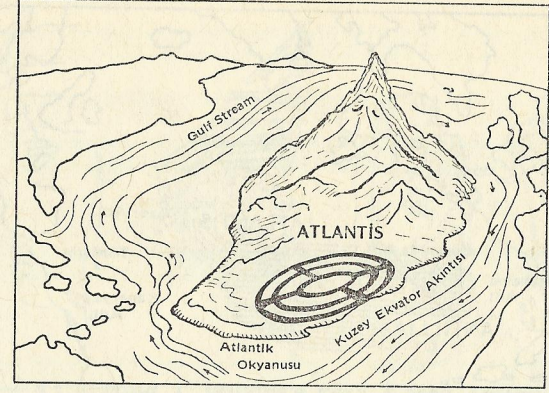
- A : İnış Yayı : Fiziki ve entellektüel tabiatın evrimi ve Spiritüel için tedrici gerileyişi.**
- B : Çıkış Yayı : Maddeye bağımlılığın ve beyin entellektüelliğinin tedrici gerileyişi ve Spiritüelliğin yükselişi.**

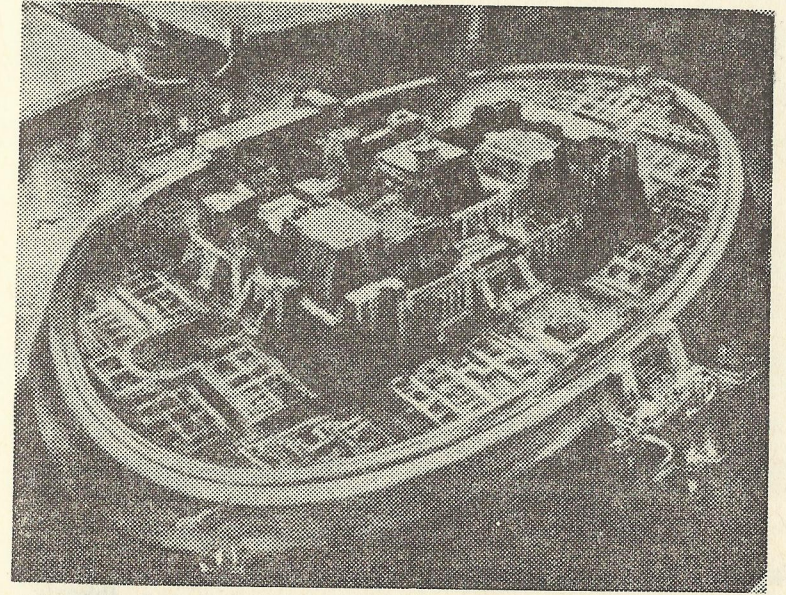
Harita — 1 : Atlantis'in bütünüyle kapladığı düşünülen bölge ⁽⁸²⁾.

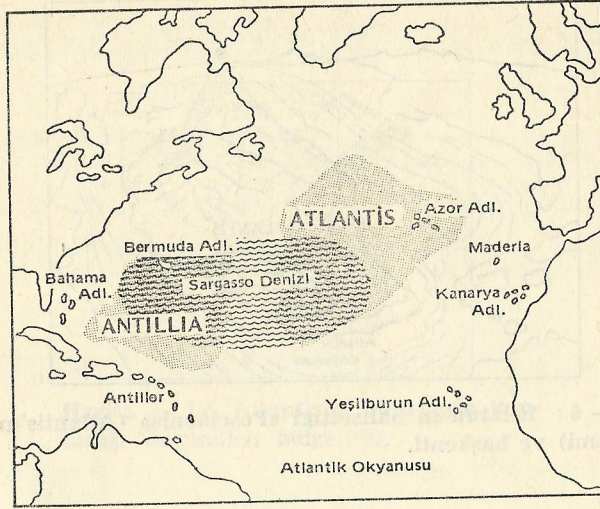
Harita — 2 : Atlantis'in 2'nci dönemine ait başlıca kara parçaları.

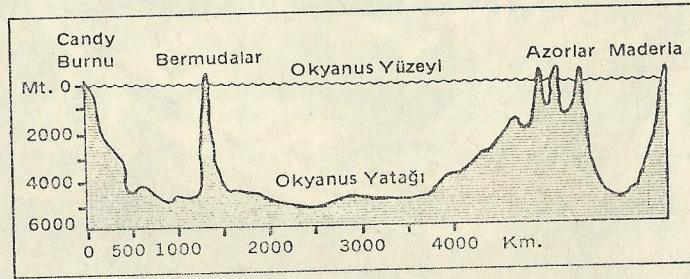
Şekil — 6 : Eflatun'un bahsettiği «Poseidonis» (Atlantis'in 3'üncü dönemi) ve başkenti.

Resim — 1 : Atlantis başkentinin, Eflatun'un tasvirine dayanarak yapılmış temsili bir resmi.

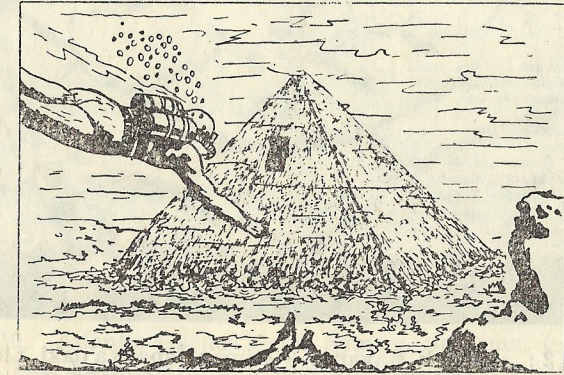
Harita — 3 : Atlantis'in son dönem ana kara parçasıyla, Antil-ya (Antillia) adıyla anılan ada kalıntılarının bulunduğu düşünö- len bölgeler⁽⁸³⁾. Gizemli Sargasso Denizi, aralarında bir geçiş sahası oluşturur.

Şekil — 7 : Donnelly'ye göre, Azorlar, vaktiyle mevcut olan ve sonradan batan büyük bir kara kütleinin su üstünde kalan kı- sımlarıdır.

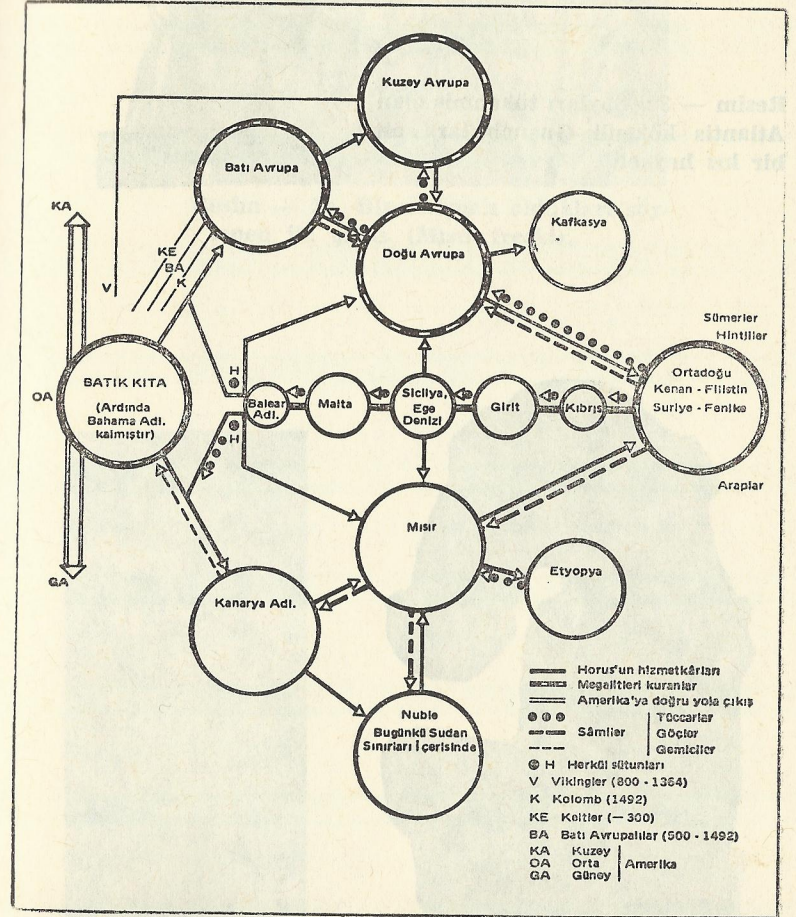
Şekil — 8 : Harold T. Wilkins'e göre, Kuzey Amerika kültürleri- nin en eski kalıntıları, Atlantis'in izlerini taşıyan önemli kanıt- lardır: 1) ve 2) Atlantisli iki erkek (Maya, Chichen Itza); 3) Sa- kalı Atlantisli (Kadim Meksika); 4) Atlantisli bayan (Kolom- biya).

Şekil — 9 : Dr. Ray Brown'ın keşfettiği gizemli deniz altı pi- ramidi.

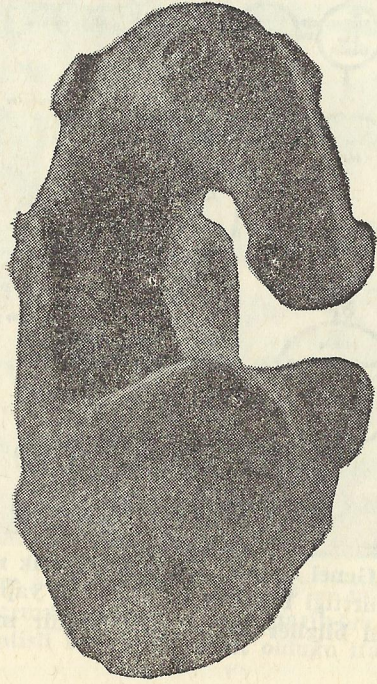

Resim — 2 : «Elcheli Bayan» — Güney İspanya'daki Elche yakınlarında bulunmuş olan, tarih-öncesine ait bir kadın heykeli. Atlantisli bir rahibeye ait olduğu ifade edilmektedir.

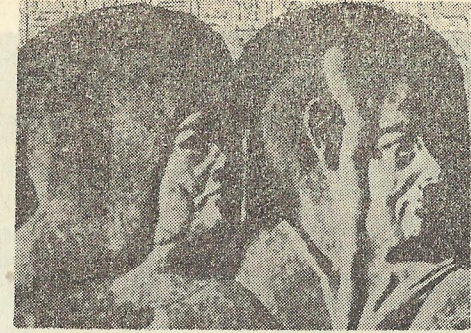

Şekil — 10 : Atlantis Göçleri Genel Şeması. Bu şema, teorik nitelikte ve bazı kaynakların belirttiği bilgilere dayanılarak yapılmış olup, ortaya çıkacak yeni bilgiler ışığında değişebilir mahiyettedir.

**Resim — 3 : Soyları tükenmiş olan
Atlantis kökenli Guanche'lara ait
bir kız heykeli.**

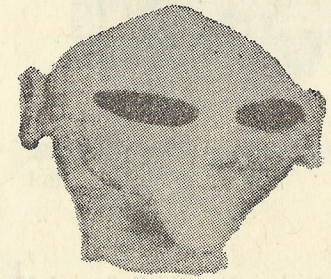
**Resim — 4 : Tarih-ön-
cesi meğhul bir yara-
tık.**

**Resim — 5 : Hiperborealı oldukları söy-
lenen iki şahıs (Mısır freski).**

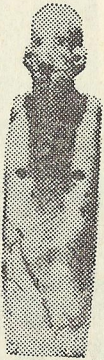
**Resim — 6 : Tarih-ön-
cesine ait bir insansı
(Meksika).**

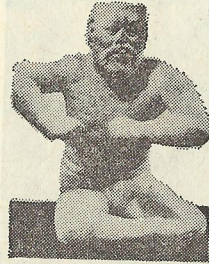
Resim — 7 : Hangi ırka mensup?

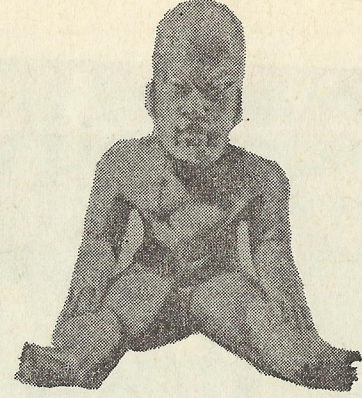
Resim — 8 : Bilinmeyen bir ırkın, acayip kulaklı ve miğferli bir insanı (Ekvator).

Resim — 9 : Tarih-öncesi bir bilge.

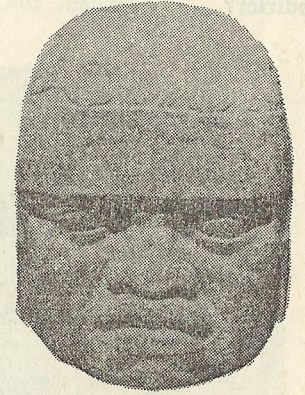
Resim — 10 : Olmekli.

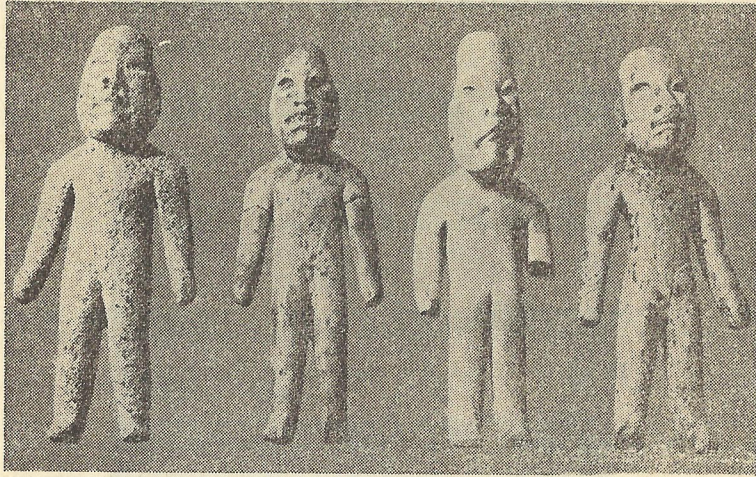
Resim — 11 : Cinsiyetsiz bir Olmek heykeli.

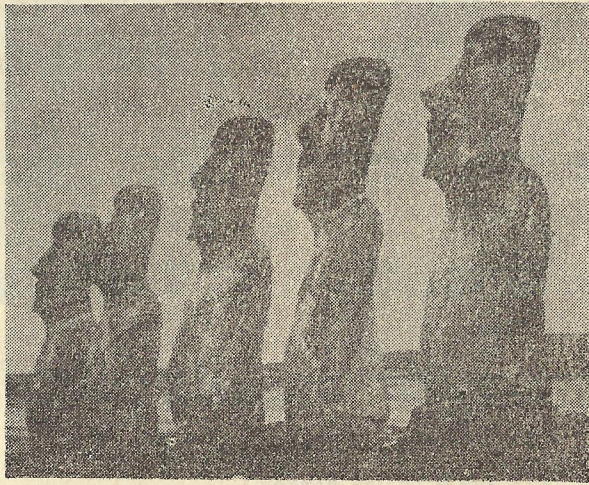
Resim — 12 : Bir Paskalya heykeli.

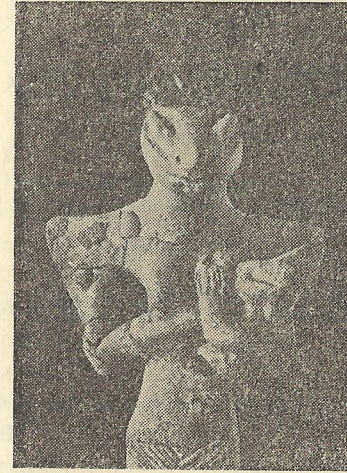
Resim — 13 : Bir Olmek heykeli.

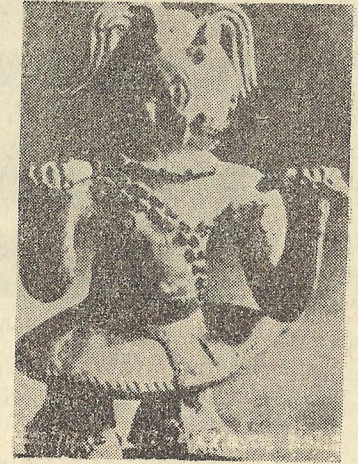
Resim — 14 : Bu Olmek heykelleri dört ırkı mı temsil etmektedirler?

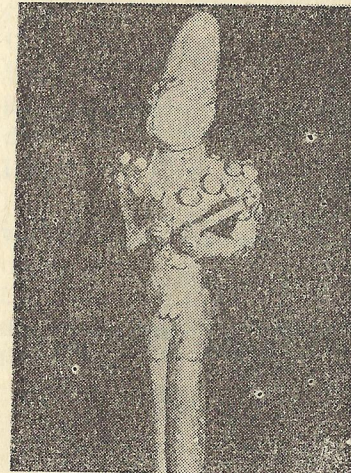
Resim — 15 : Paskalya Adası'nın dev heykelleri.

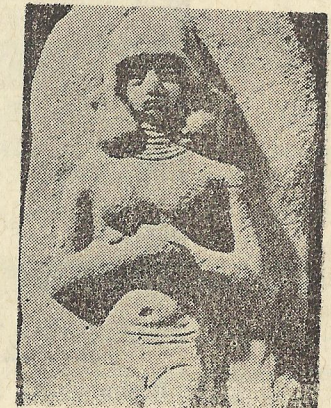
Resim — 16 : Böcek kafalı bir insansı.

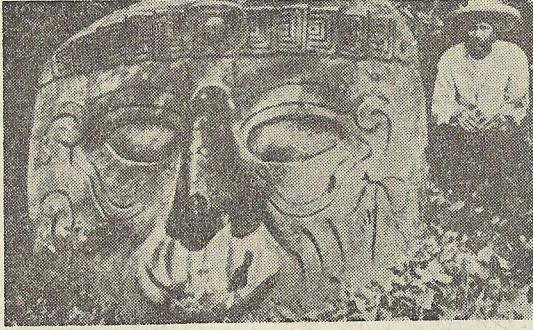
Resim — 17 : «Yayın balığı kafalı» insansı.

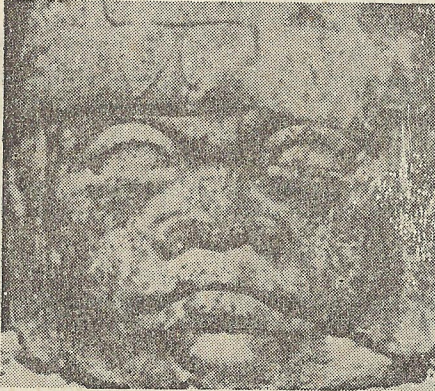
Resim — 18 : Böcek kafalı bir diğer insansı.

Resim — 19 : Modern saç modeli ve bikinili bir bayan.

Resim — 20 : Tarih-öncesi Amerika'nın yassı kafalı bir ırkı.

Resim — 21 : Dev bir Olmek heykeli.

ların hayatlarındaki geçmiş olaylarca biçimlendirilmektedir. Atlas'ın torunu, yani Pleiadlar'dan veya dişi Atlaslar'dan birinin kızı olan Niobe de Atlantis'in son nesillerini temsil eder.

Bütün bu gerçekler, Kadim Mısır rahiplerince ve Eflatun'un kendisi tarafından biliniyordu. Hakikâtin olduğu gibi anlatılmasını, sadece, Neo Platonizm misterlerinde dahi geçerli olan ketûmiyet yemini önlemiştir. Eğer çeşitli dönemlerde birçok kitaplar da yakılmamış olsaydı, dünya bugün Atlantis hakkında çok daha fazla bilgi sahibi olabilirdi⁽³⁸⁾. Halbuki alşimi, Dördüncü İrk sırasında Atlantis'te doğmuştu. Kadim Mısır'da ise, sadece, alşimi'nin rönesans dönemi yaşanmıştı. Doğrudan Tanrılar ile İlâhî Krallar'ın neslinden gelen son beşerî ırk olduğu düşünülen Atlantis sâkinlerinin beşer üstü güçlerinden ötürü, batık Atlantis adalarına ilişkin bilgiler öylesine bir gizlilik perdesi altında korunuyordu ki, Atlantis'in yerini ve mevcudiyetini ifşa etmenin cezası ölümdü. Afrika'nın batı kıyılarını çevreleyen denizlerde dolaşan Fenikeliler, bunu öylesine gizemli bir tarzda yapıyorlardı ki, çoğu kez, meraklı yabancılar izlerini bulmasın diye kendi gemilerini batırıyorlardı.

Diodorus'a göre, Atlantisliler, Uranüs'ün ilk kralları olduğunu ileri sürmüşler ve Eflatun da Atlantis öyküsüne Uranüs'ün torunu olan Neptün'ün büyük kıtayı bölmesiyle başlamıştır. Nasibine o kıta düşen Neptün, ufak bir ada üzerinde, sadece, kilden yapılmış iki fert, biri erkek biri dişi olan iki beşer bulur. Bunlar, kökenleri Üçüncü Kök İrk'in son alt ırklarıyla birlikte başlayan ilk fizikî beşerlerdir. Neptün bu çiftin kızı olan Clito ile evlenir ve büyük oğlu Atlas'ın payına, kendi adıyla anılan dağ ile kıta düşer. Eflatun'un Diodorus'un ifadesini düzelttiği şekliyle, Uranos veya bu göksel grubu temsil eden Hiyerarşi, aslında, İkinci İrka ve onların yaşadığı Kıta'ya hükmediyordu. Kronos ya da Satürn, Lemuryalıları yönetmişti. Jupiter, Neptün ya da Poseidon ve Grek Mitolojisinin diğer tanrıları da, Dördüncü İrk zamanında tüm dünyayı temsil eden

Atlantis'e ilişkin alegoride savaşmışlardı. Poseidonis veya Atlantis'in son adası, gizli kitapların mistik lisânına göre İdaspati'nin veya Vishnu'nun 'üçüncü adımı'nı oluşturur. Hint Mitolojisindeki İdaspati ya da Vishnu ile özdeş olan Neptün veya Poseidon da, tüm ufku 'üç adım'da aşarken gösterilir. İdaspati, ayrıca, 'suların üstadı' anlamına da gelir. Poseidon da denizlerin yöneticisi olup, denizlerin üstünde yaşayan, devlerden oluşan ve Titanlar ile 'tek gözlü' Kikloplar'ın babası olan Dördüncü Kök İrk'in esprisini sembolize eder. Dördüncü İrk'a Zeus hükmeder ama, bu ırkı yöneten de Poseidon'dur. Neptün, Atlantis ırkının o muazzam kuvvetidir ⁽³⁹⁾.

Hint Mitolojisi'nde geçen Beyaz Ada ve Atala, efsane değildir. Atala, 5'inci İrk'in öncülerince, aşağılayıcı bir şekilde, sadece Eflatun'un bahsettiği adaya değil de genel olarak Atlantis'e verilen addı. Beyaz Ada ise, (a) Teogoni'de bahsedilen Sveta-dwipa ⁽⁴⁰⁾, ve ayrıca (b) Sâka-dwipa veya Atlantis'in başlangıç dönemindeki ilk kısımlarıdır. Bu, «tüm günahı yıkayıp götüren yedi kutsal nehir» ile «erdemın ihmâl edilmesinin, erdemden sapmanın, çekişmenin sözkonusu olmadığı yedi bölge»nin henüz Atlantis'te mevcut olduğu dönemdi. Çünkü, o zamanlar Atlantis'te Magalar kastı ikâmet ediyordu. Brahminler'in kendi kastlarından daha aşağı seviyede olmadığını kabûl ettikleri Magalar, ilk Zerdüşt'ü yetiştiren kasttı. Bhavishya Purâna'da anlatıldığı üzere, Krishna'nın oğlu olduğu söylenen Sâmba'ya, inşa ettiği ve Güneş'e adadığı mabette Güneş Rahipleri olarak dinî âyinleri yürütmeleri için Magalar'ı davet etmesi bildirilir. Surya, yani Güneş'in kendisi, Sâmba'yı, tuzlu suların ötesinde yer alan Sâka-dwipa'ya yöneltir. Bu yolculuğu, Vishnu'nun ve Krishna'nın Büyük Kuşu olan Garuda'yla yapan Sâmba, Magalar'ın arasına iner. İşte bu Magalar, Kalde'nin Majları olup, Majlar'ın kastları ve ibadet tarzları başlangıçtaki Atlantis'te, yani Günahsız sıfatıyla anılan Sâka-dwipa'da doğmuştu. Tüm Doğubilmeciler, Sâka-dwipa'nın Magaları'nın, ateşe tapan Parsiler'in ataları olduğunda hemfikirler.

Dördüncü İrk'in öncüleri, ne Atlantisliler'di, ne de daha sonra yerlerini alacak olan beşerî Asurular ile Râkshasalar'dı. O günlerde, gelecekteki Atlantis kıtasının büyük kısımları daha henüz Okyanus yatağının bir parçasını teşkil ediyordu. Üçüncü İrk'in kıtası olan Lemurya ise, o dönemde devasa bir kara parçası halinde, günümüzde Tibet, Moğolistan ve Schamo Çölü'nün (Gobi'nin) yer aldığı bölgeyi kaplayan iç denizden kendisini ayıran Himalayalar'ın eteklerinden başlayarak güneyde Antartığe kadar, batıda ise Avustralya'yı da içine alarak Pasifik Okyanusu'nda taa Paskalya Adaları'na kadar uzanıyordu. Dördüncü İrk'i oluşturan Atlantisliler, Lemurya'nın kalıntıları olan adalara yerleştiler ve bunları da kendi kara parçalarının ve kıtalarının arasına kattılar. Paskalya Adası da bu şekilde bazı Atlantisliler'ce ele geçirilmişti. Kendi ülkelerini yok eden âfetten kaçan bu Atlantisliler, Lemurya'nın kalıntısı olan yerlerde yerleşmişler, ancak oraları da bir gün içinde volkanik ateş ve lavlarla yok edildiğinde bu kez kaçamamışlardı. Paskalya Adası, 3'üncü İrk'in ilk uygarlığına aitti. Diğer kara parçalarıyla birlikte sulara gömülmüş olan bu yer, volkanik bir faaliyet sonucunda okyanus yatağının aniden yükselmesi sonucunda, volkanı ve heykelleriyle birlikte, kadim çağların el değmemiş küçük bir kalıntısı halinde, Lemurya'nın mevcudiyetinin bir tanığı olarak suların üstüne çıkmıştı. Denildiği üzere, Avustralya yerlilerinden bazıları, Üçüncü İrk'in neslinden gelenlerin son bakiyeleridir. Bir Üstad'a göre, «Bir zamanların o büyük ulusunun (Üçüncü İrk'in Lemuryası'nın) kalıntılarını, Avustralya'daki bazı yası başlı yerlilerde görebiliriz.» Fakat, bu yerliler, Üçüncü İrk'in 7'nci Alt İrk'i'nin bakiyeleridir ⁽⁴¹⁾.

İşte, dünyanın en eski halkları dediğimiz, şimdiki adlarıyla, bir yandan Aryen Hindular, Mısırlılar ve Kadim İranlılar ile öte yandan Kaldeliler ile Fenikeliler'in Ataları'nın ilk kez ortaya çıkışları, bu döneme rastlar. Bunlar, İlahî Süleleler'ce, yani o zamanki şekliyle fizik beşer görünümünde olan, fakat aklımda Yüksek ve Göksel Siferler'den gelen Varlıklar'dan oluşan Krallar ve Yöneticiler'ce yönetiliyorlardı ⁽⁴²⁾.

Üçüncü Irk'ın (Lemuryalılar'ın) başından geçen Büyük Tufan'dan sonra «Beşerlerin boyları hatırısayılır derecede kısaldı ve ömürleri azaldı. Dindarlık açısından gerilemiş olarak, hayvan ırklarıyla karıştılar ve devlerle ve Pigmiller'le (Kutuplar'daki cüce ırklarla) aralarında evlilik yaptılar... Birçokları İlahî Bilgi edinirken, daha fazla sayıda olanları da Yasa Dışı Bilgi edindi ve kendi arzularıyla Sol Yol'u izlediler.» (Dzyan Kitabı'nın Orijinal Yorumları, xxxiii.) Atlantisli, böylece, kendi yıkımlarını hazırlamışlardı. Bu 'dördüncü' yıkımın kaç jeolojik dönemi kapsadığını kim bilebilir ki..

Dikkate alınması gereken bir husus da, 3'üncü Kök Irk'ın beşiğini oluşturan Lemurya'nın, sadece Pasifik ve Hint Okyanusları'ndaki devasa bir alanı kaplamakla kalmayıp, bir at nalı şeklinde, Madagaskar ve o dönemde oluşum halindeki bir kara parçasından ibaret olan Güney Afrika üzerinden geçerek, Atlantik Okyanusu boyunca Norveç'e kadar uzanıyor olmasıydı. Nitekim, Atlantik Havzası'nda yer alan Atlantik Sırtı, Britanya adaları yakınındaki bir noktadan başlayarak önce Güney Amerika'ya doğru bir eğri çizer, sonra hemen hemen doksan derecelik bir dönüş yaparak güneydoğu yönünde Afrika kıyılarına doğru uzanır ve buradan da güneye doğru ilerler. Atlantis kıtasının kalıntısı olan bu Sırt'ın bundan sonra izlediği yol [Tristan da Cunha Adaları'ndan sonra Güney Afrika ile Antartika arasında yaptığı U dönüşü] incelendiği takdirde, Hint Okyanusu'nda eskiden yer alan bir kıta ile arasındaki at nalı biçiminde bir deniz altı bağlantısının mevcudiyeti gözler önüne serilecektir.

İşte, Lemurya'nın bu Atlantik bölümü, genel olarak Atlantis adıyla bilinen kıtanın jeolojik temelini oluşturmuştur. Aslında, Atlantis kıtası, 4'üncü Kök Irk'ın özel ihtiyaçlarını karşılamak üzere suların üzerine çıkartılan yeni bir kara kütlesinden ziyade, Lemurya'nın Atlantik'teki uzantısının bir gelişimi olarak mütalâa edilmelidir. Irkların evriminde olduğu gibi, kıta kütlelerinin yer değiştirmeleri ve

tekrar değişime uğramaları olgusunda da yeni bir düzenin sona erdiği ve bir başkasının başladığı zamanı kesin çizgilerle belirlemek imkânsızdır. Doğal süreçlerdeki süreklilik, hiçbir vakit kesintiye uğramaz. Böylece, Dördüncü Irkı oluşturan Atlantisli, Kuzey Lemurya'nın Üçüncü Irk Beşerleri'nden meydana gelen bir çekirdekten ortaya çıkmışlar ve aşağı yukarı, şimdi Atlantik Okyanusu'nun ortası olan yerde bulunan bir kara kütlesinde odaklanmışlardı. Atlantisli'nin kıtası, zamanla denizin üzerine çıkmış olan birçok adalar ile yarımadaların birleşmesi sonucunda oluşmuş ve en sonunda da, Atlantisli olarak bilinen o büyük Irk'ın gerçek yurdu haline gelmişti. Bu safhadan sonra, bir Üstad'ın da belirttiği gibi, «Avrupa'yı Amerika'yla nasıl karıştırmıyorsak, Lemurya da artık Atlantis Kıtası'yla karıştırılmamalıdır.»

Gelecekte, yüzyıllar ve yüzyıllar önce yaşamış olan Tufan-öncesi ulusların, Jeoloji, Etnoloji ve Tarih de dahil olmak üzere Bilimler'le ilgilendiklerini söyleyen Asyalı filozofların bu iddialarını doğrulayacak olan keşifler yapılacaktır. Geleceğin bulguları, H.A. Taine ve Renan gibi ince zekâlı şahısların şimdiki gözlemlerinin doğruluğunu onaylayacaktır. H.A. Taine, Mısırlılar, Hindistan'daki Aryenler, Kaldeliler, Çinliler ve Asurlular gibi kadim ulusların kurdukları uygarlıkların, daha önceki uygarlıkların bir sonucu olduğunu göstermektedir. Renan ise şöyle demektedir: «Mısır, sanki bu ülke gençlik dönemini hiç yaşamamış gibi, daha başlangıçta olgun, yaşlı ve mitolojik ve kahramanlık çağlarından tamamen yoksun gibi görünmektedir. Mısır uygarlığının bebeklik çağı ve sanatının da kadim dönemini yoktur. Mısır uygarlığı daha o zamandan olgundu.» Bu sözlere ilâveten, Prof. R. Owen, «Mısır'ın Menes'in zamanından önce uygar ve yönetilen bir topluluk olduğuna dair kayıtlar mevcuttur,» ve Winchell de, «Menes'in döneminde Mısırlılar, daha o zamandan uygar ve nüfusu kabarık olan bir halktı. Manetho'nun bize anlattığına göre, birinci kral Menes'in oğlu Athotis, Memphis sarayını inşa etmişti, aynı za-

manda bir doktordu ve arkasında anatomi kitapları bırakmıştı,» demektedirler. Herodot da, *Euterpe* adlı eserinde, Mısır rahiplerinin yazılı tarihinin kendi zamanından 12.000 yıl öncesine kadar gittiğini belirtir. Fakat, 12.000 ya da 120.000 yıl, Lemurya çağından bu yana geçen milyonlarca yıllar kıyaslandığında bir hiç derecesinde kalır. Ancak, son derece kadim olmasına rağmen Lemurya uygarlığının da tanıkları vardır. Lemuryalılar'ın gelişme ve büyümelerine, sosyal ve hattâ politik hayatlarına ilişkin komple kayıtlar, gizli tarihçelerde korunmuş bulunmaktadır. Ne yazık ki, bu tarihçeleri okuyabilenlerin sayısı pek azdır; ve okuyabilenler de, onların sembolizmini açacak olan yedi anahtarın hepsine sahip olmadıkça, tarihçelerin lisânını anlayamayacaklardır. Çünkü, Okült Doktrin'in anlaşılması, gizli kayıtların egzoterik metinlere yedi farklı şekilde uygulanmasıyla ifade olunan yedi bilimin anlaşılmasına bağlıdır (43).

Daha önce de belirtildiği üzere, beşeriyetin boyu gide rek kıaldı. Çünkü, Dördüncü veya Atlantisli Irk'ın ortaya çıkışından önce dahi, beşeriyetin çoğunluğu kötülüğe ve günaha saplanmıştı. Sadece, *İrâdenin ve Yoganın Oğulları*'nın (44) izleyicileri ve müritleri olan Seçilmişler hiyerarşisi bunun dışında kalmıştı. Bundan sonra Atlantisli gel di. Atlantisli, evrim yasasına uygun olarak, dördüncü alt ırklarının ortalarına doğru fizik güzellikleri ile güçlerinin doruğuna varan devlerdi. Dzyan Kıtaları, *«Onlar (Atlantis liler), bedenlerinin cesametinde olan, dokuz 'yati' (yaklaşık 8 metre) yüksekliğinde devasa heykeller inşa ettiler,»* der. Bilimsel nitelikteki bir eserde dokuz 'yati' veya yaklaşık 8 metre boyundaki bir ırktan söz etmek, pek alışılmamış bir durumdur. Yazara, *«Kanıtların nerede?»* diye soracaklardır. Buna cevaben, *«Tarihe ve tradisyonlara bakınız,»* demek gerekir. Dünyanın her yanında, eskiden var olan bir devler ırkına ilişkin yazılı ve sözlü tradisyonlar mevcuttur: Hindistan'da Danavalar ve Daityalar; Seylan'da Rakshasalar; Grek Dünyası'nda Titanlar; Mısır'da devasa Kahramanlar, Kalde'de, İzdubarlar, ki Nimrod bunlardan biriydi (45);

ve Yahudiler'in Moab ülkesinde Emimler, ayrıca ünlü devler Anakim vardı. Hz. Musa, 4,60 m. yüksekliğinde ve 1,20 m. genişliğinde bir kral olan Og'dan bahseder (Tevrat, Tesniye — 3/11); Goliath da 3,20 m. boyundaydı. Kutsal Yazılar'daki devlere ait kayıtlar ile Herodot'un (46), Diodorus'un, Siculus, Homeros, Pliny, Plutarch ve Philostratus'un bize sağladıkları kanıtlar arasındaki tek fark şudur: Bu yazarlar, sadece, çağlar önce ölmüş olan devlerin, bazıları nın da bizzat görmüş oldukları iskeletlerinden (47) söz ederken, Eski Ahit, Hz. Musa'nın, Yoşua ile Davud'un zamanında bazı ülkelerin, Yahudilerin yanlarında çekirge gibi kaldığı devlerle meskûn olduğunu ileri sürmektedir.

Batık kıtalar ile onları iskân etmiş olan devasa beşerlerin hâlâ daha ayakta duran birkaç tanığı mevcuttur. Arkeoloji bunlardan bazılarına sahip çıkmakta, ancak, *«Bunlar ne olabilir ki?»* diye hayretle düşünmekten öteye, bu gizemi çözmek için herhangi bir ciddi girişimde bulunmamaktadır. Batık bir kıtanın bir parçası olduğu gerçeği jeoloji tarafından kabul edilen Paskalya Adası'ndaki dev heykellerden çoğunun 6 ile 9 metre arasındaki bir yüksekliğe erişmeleri dikkat edilmesi gereken bir husustur. Kaptan Cook, bu adayı keşfettiği zaman, yerde yatan bazı heykelleri ölçtürmüş, boylarının 8 metre, omuz genişliklerinin ise 2,50 metre civarında olduğunu görmüştü. Robert Brown, imâlî bir şekilde, *«Bu heykellerden herhangi birinin, çevresinde iskele kurmak suretiyle, kısım kısım inşa edildiğini gösteren hiçbir işaret yoktur,»* demektedir. Ancak, heykellerle aynı cesamette olan devler tarafından yapılmadığı takdirde, bunların başka türlü nasıl inşa edilmiş olabileceklere ni açıklamamaktadır. Peki, Paskalya Adası'nın heykellerinin yanı sıra, Afganistan'da Hindukuş Dağları'nın eteklerinde, Kâbil ile Balktu arasında yer alan Bamyan kenti yakınındaki devasa heykeller acaba hangi çağa aittirler? Bir zamanlar Bamyan, Kadim Djoolljool kentinin bir parçasını oluştururdu. Tüm Bamyan vadisi devasa kayalıklarla kuşatılmıştır. Bu kayalıklar, kısmen doğal olarak kısmen de

insan eliyle açılmış olan mağaralar ve odalarla delik deşik bir haldedir. İşte, bunların bazılarının girişlerinde beş tane muazzam heykel yer almaktadır. Bu heykellerin en büyüğü 52 metreyi bulur. Yani, 34 metrelik Hürriyet Heykeli'nden çok daha yüksektir. Birincisi gibi kayaya oyulmuş olan ikinci heykel de 38 metre boyundadır. Üçüncü heykel ise sadece 18 metreye ulaşmaktadır. Son iki heykel daha da kısa boylu olup, en sonuncusu şimdiki beşerî ırkın yüksek boylu insanından sadece biraz daha iricedir. Toga türünden bir elbiseye bürünmüş olan birinci heykelin görünüşe göre Buddha'yı temsil ettiği sanılmaktadır ama, işin aslı böyle değildir. 7'nci Yüzyılda Bamyân'a gitmiş olan ünlü Çinli gezgin Hiouen-Thsang, bu dev heykelden bahsederken, «*heykelin üzerini kaplayan parlak altın süsleme insanın gözlerini kamaştırıyor,*» der. Talbot da, alçıdan yapılmış ve taş heykelin üzerinde biçimlendirilmiş olan elbisenin, kayaya oyulmuş olan orijinal heykelden çok daha sonrakı bir çağa ait olduğunu tespit etmiştir. Bu durumda, acaba bu heykel kimi temsil ediyordu?

Bamyân'ı ziyaret etmiş olan Cizvit papazları, bu heykellerin modern Miaotse'yi temsil ettiklerini, yani bir zamanlar 'yeryüzünü karıştıran' Miaotse'nin ayakta kalan son tanıkları olduğunu belirtirken, bunların en büyüklerini Buddhalar olarak teşhis eden arkeologlar gibi yanılmamışlardı. Çin'deki tarih kayıtları bile Atlantis kökenli 4'üncü İrk'ın devlerine ait bilgilerle doludur. Shoo-King'in Fransızca çevirisinde aynen şöyle denilmektedir: «*Tufan öncesinin, bir vakitler kayalık mağaralara çekilmiş olan ve torunlarına hâlâ daha Canton civarında rastlanıldığı söylenen sapık ırkı Miaotse, kadim dökümanlarınıza göre, Tchy-Yeoo'nun entrikalarından ötürü yeryüzünü karıştırdığında, ortalık eşkiya ile dolmuştu*»⁽⁴⁸⁾... (İlâhî Sülâle'nin krallarından) Rab Chang-ty, halkının erdemini son izlerini de yitirdiklerini görünce, (aşağı seviyeden iki Dhyân Chohan olan) Tehong ile Lhy'ye göklerle yer arasındaki tüm irtibatı kesmelerini emretti. O zamandan beri de artık yukarıya çıkış ve aşağıya iniş ortadan kalktı!»

Tradisyonlar, yazılı metinlerin eşliğinde, bir kez daha, zihnimizi meşgûl eden bir soruyu yanıtlamakta ve bir gizemi açıklamaktadır. Birinci Yüzyıl'da Orta Asya'ya gelmiş olan Budist rahipler, Miaotse'den kalan mağara odaları kendilerinin kullanabileceği hücrelere dönüştürmüşler ve bu arada Bamyân'daki beş heykeli bulmuşlardı. Birinci ve ikinci heykelin ayaklarındaki bir giriş yerinden, kayalara oyulmuş olan bir döner merdivenle heykellerin baş kısmına ulaşılyordu. Hem bunlar hem de üçüncü heykel devasa oyukların (nişlerin) içinde yer aldığından, bu heykelleri alçıyla kapladılar ve orijinalerin üzerinde, Buddha'yı temsil eden yeni heykeller oluşturdular. Ne varki, bu beş heykel, aslında, Atlantis kıtasının sulara gömülmesinden sonra Orta Asya dağsıralarının doruklarına ve muhkem yerlerine sığınan Dördüncü İrk İnisiyeleri'nce inşa edilmişti. Üstelik, Bamyân'daki beş heykel, ırkların tedricî evrimiyle ilgili ezoterik öğretinin daima ayakta kalan bir kaydını oluşturmaktadır: Heykellerden en büyüğü, hatırası Atlantik Tufanı'ndan sonra başka türlü ayakta kalamayacağı için, gelecekteki nesillerin eğitimine yönelik olarak, astral mahiyetteki bedenleri sert ve dayanıklı taş işlenmiş olan Birinci Beşerî İrkı temsil etmektedir. İkincisi, 38 metrelik boyuyla, «ter doğumluları» [2'nci İrkı] temsil eder. 18 metre yüksekliğindeki üçüncü heykel ise, düşmüş olan ve dolayısıyla da baba ve anne doğumlu ilk fizikî ırkı başlatan Üçüncü İrkı ölümsüzleştirir. İşte bunların neslinden gelen son beşerler, Paskalya Adası'ndaki heykellerde temsil edilmektedir; fakat Lemurya'nın volkanik ateşlerle mahvedilip de sulara gömüldüğü dönemde 3'üncü İrk'ın bu son örneklerinin boyları sadece 6 ile 8 metreye kadar ulaşlyordu. Dördüncü İrk daha da kısa boyluydu ama, şimdiki Beşinci İrk'la kıyaslandıklarında gene de dev yapılydılar. Ve heykeller dizisi böylece 5'inci İrk'ı temsil eden örnekle son buluyordu.

Ayrıca, günümüzde birbiri ardına keşfedilen çok sayıda devasa kalıntıların hepsi, Rocky Dağları boyunca ve

ötesinde Kuzey Amerika'yı bir boydan bir boya geçen ve dev boyutlardaki yıkıntılardan oluşan o muazzam alanların tümü, kadim çağların gerçek Devleri olan Kikloplar'ın eseridir. Günümüzün ünlü gezginlerinden biri, yerel tradisyona göre daha henüz sulardan yeni yükselirken Amerika'yı istilâ eden devlerin bu kıtaya ayak bastıkları yer olan «*Misorte yakınlarında muazzam cesamette insan kemiklerinden oluşan yığınlar*» bulunduğunu belirtmektedir. Bilim, Kikloplar konusunda şu güne kadar câhil kalmıştır. Bu devler, 'Kiklopean' denilen devasa yapıların İnşaatçıları'dır. Okültizm onlara İnisiyatörler adını verir. Tarih öncesi devirlerde Doğu Akdeniz ve Ege Denizi civarında yaşamış olan Pelasgi kabilesinin bazı mensuplarını inisiye etmek suretiyle hakikî Taş Ustalı'ğının [Masonry] temelini atmışlardır (49).

Maha Guru'nun [Sanat Kumara'nın, Dünya'nın Efendisi'nin] direkt, sessiz Rehberliği altındadır ki, beşeriyetin diğer İlahî Öğretmenleri, beşerî şuurun ilk uyanışından itibaren, beşeriyetin ilk safhalarındaki rehberleri haline gelmişlerdir. Bebeklik çağındaki beşeriyet, bu Tanrı Oğulları vasıtasıyladır ki, tüm sanatlara, bilimlere ve ayrıca spiritüel bilgiye ilişkin ilk kavramlarını edinmiştir; ve günümüzün bilim adamları ile araştırmacılarını öylesine şaşkınlığa düşüren o kadim uygarlıkların ilk temel taşını yerleştiren de onlardır.

Bu beyanı kuşkuyla karşılayanların, kadim beşerlerin sahip oldukları olağanüstü bilginin gizemini açıklamaları gerekir. Kuşku duyanlar, örneğin, Romalı yazar Vitruvius Pollio'nun mimarlıkla ilgili eserlerine bakmalıdırlar. Eğer gerçekten ilâhî mahiyette olan sanata âşina olsalardı ve her orantı kuralı ile yarasında saklı olan derin ezoterik anlama vâkıf olsalardı, bu eserlerde ortaya konulan tüm orantı kurallarının, kadim devirlerdeki inisiyasyonlar sırasında öğretilenlerle aynı olduğunu anlayabilirlerdi. Yontma taş devrinin mağara adamlarından gelen (!) hiçbir beşer, binlerce yıllık bir düşünce ve zekâ evriminin sonucunda

dahi, böyle bir bilimi yardım görmeksizin ortaya koyamazdı. Bilgilerini bir nesilden ötekine, Mısır'a ve orantı kanununu artık yitirmiş olan Grek Dünyası'na aktarmış olanlar, Üçüncü Kök Irkın enkarnasyonları olan Rishileri ile Devaları'nın öğrencileridirler. Aynı şekilde, 4'üncü Irkın, yani Atlantis'lilerin İnisiyeleri'nin Müritleri de bilgilerini, Kikloplar'a, yani «Siklusların ya da Sonsuzun Oğulları»na aktarmışlardır. Kiklop adı, onlardan da, daha sonraki Gnostik rahip nesillerine geçmiştir. Kenealy, «*Tanrı'nın Kitabı*» adlı eserinde şöyle yazar: «*Kadim beşerler, sonraki tüm çağların o harikâlarını: Mabketlerini, Piramitlerini, Mağara Mabketlerini, Dikili Taş Abidelerini, Kurganlarını ve Sunaklarını, o mimarî orantıların ilâhî mükemmelliğinden ötürü inşa edebilmişler; gücünden yararlandıkları makinalara sahip olduklarını ve modern becerinin yanında çocuk oyunu gibi kaldığı bir mekanik bilgisine vâkıf olduklarını kanıtlamışlardır. Bu kadim beceriden, 'yüz eli olan devlerin işleri' şeklinde bahsedilir.*» Günümüzün mimarları bu kuralları tümüyle ihmâl etmeseler de, bu kesin orantıları yok edecek derecede deneye dayalı yenilikler ilâve etmişlerdir. Ölüm-süz tanrılar adına dikilen Grek mabetlerinin inşaat kurallarını gelecek nesillere aktaran da Vitruvius olmuştur. Kısacası, bir inisiye olan Vitruvius'un Mimarlıkla ilgili on kitabı, ancak ezoterik anlamda etüd edilebilir. Druidler'in daireleri, Dolmenler, Hint, Mısır ve Grek Mabketleri ve Fransız Enstitüsü'nün 'Kiklopean kökenli' oldukları tespit edilen 127 Avrupa kenti ve kuleleri, tümüyle, Tanrı'nın Oğulları'nca eğitilmiş olanların neslinden gelen ve doğru bir tanımla İnşaatçılar denilen İnisiye Rahip-Mimarlar'ın eserleridir. Bu inisiye İnşaatçılar hakkında, onları takdire eden sonraki nesiller şöyle demektedir: «*Ne harç ne çimento, ne de taşları kesmek için çelik veya demir kullanırlardı; gene de taşlar öylesine mahâretle yerleştirilmişti ki, birçok yerde ek yerleri görülmez. Buna rağmen, Peru'da olduğu gibi, taşların bir çoğu 5,40 metre genişliğindedir ve hattâ Cuzco kalenin duvarlarında daha da iri cesamette taşlar vardır*» (Acosta, 6/14); «5400 yıl önce, Mısır'daki Siyen [Asvan] ken-

ti tam olarak Yengeç Dönencesi'nin altına rastladığı dönemde, ki artık öyle değildir, inşa edilmiş olan Siyen Duvarları o şekilde yapılmıştı ki, tam Güneş'in Gündönümü anında, öğle vakti, Güneş komple bir disk halinde bu duvarların üzerinden yansırken görülürdü. Günümüzde, Avrupa'nın tüm astronomları becerilerini birleştirsele dahi, böyle bir işin altından kalkamazlar» (Kenealy, «Tanrı'nın Kitabı»).

Elde mevcut olan tüm kanıtlar göstermektedir ki: a — Eğer sözkonusu devasa taşları bir yerden başka bir yere taşıyacak devler olmasaydı, ne bir Stonehenge, ne Brötanya'daki Karnak ve ne de bu türden diğer Kiklopean yapılar mevcut olurdu; b — Maji diye bir şey olmasaydı, «kehanette bulunan, hareket eden, konuşan ve kendi kendine dolaşan» taşları gözleriyle gören bu kadar çok tanık bulunmazdı. Lemurya'nın, Atlantis'in ve devlerinin ve beşinci Kök Irkın ilk alt ırklarının hepsinin de, genel olarak, bu 'majik' taşlarla ilişkileri vardı. Gaipen haber vermek, kehanette bulunmak ve majik uygulamalar yapmak amacıyla kullanılan bu taşların en irileri âşikar bir şekilde Atlantisliler'den kalmıştır. Tepelerinde bazı dönen taşlar bulunan daha küçük boydakiler ise, daha eski taşların kopyalarıdır (50).

Tüm kadim dünya, beşeriyetin başlangıçta bir devler ırkından oluştuğuna inanırdı. Amerika'daki bazı höyük ve mağaralarda yapılan kazılarda, birbirlerinden ayrı olarak, üç ve üçbuçuk metre boyunda iskelet gruplarına rastlanmıştır. Bunlar, günümüzde boyları 1,50 ile 1,80 m.'ye kadar inen Beşinci Irk'ın ilk kabilelerine aittir. Fakat, geçmişin Titanları ile Kiklopları, Atlantis Irkı'na aittiler. Kikloplar, gerçekten de, üç gözlü ölümlülerdi! Her popüler efsane ile destanın kökeninde bir Tabiat gerçeği yattığını söyleyenler, doğru söylemişlerdir. Nitekim, Hindu Purânalari ile Grek Hesiod ve Homer'in eserlerinde yer alan efsane ve alegoriler, muazzam bir beşer-üstü fizik güce sahip olan ve bu sayede de Mezozoik ve Kenozoik Çağların devasa canavarlarıyla başa çıkabilen, onlara karşı kendilerini koruyabilen dev yapıdaki gerçek Titanlar ile üç gözlü gerçek Kikloplar'ın muğlak hatıralarına dayanır.

Üçüncü Kök Irk'ın beşerlerinin, fizikî bir üçüncü gözü vardı. Dördüncü Kök Irk'ın üçüncü alt ırkının ortalarında, beşerî organizmanın mükemmel ve simetrik bir hale gelmeye başlamasından itibaren, ki bu ancak Beşinci Kök Irk'ta tamamlanmıştır, üçüncü göz de beşerin dış anatomisinden kalkmıştır. Fakat, fizikî ve spiritüel olarak, üçüncü gözün zihni ve görsel algılamaları, Dördüncü Irk'ın hemen hemen sonuna kadar sürmüş ve Atlantis kıtasının büyük bir kısmının batmasından önce de beşeriyetin maddiyata yönelik ve dejenere durumundan ötürü üçüncü gözün işlevleri tamamıyla yok olmuştur. Ancak, bu göz, efsanelerde belirtildiği şekliyle kaşların arasında yer almıyordu. 'Kadim Yorum'da bu konuya ilişkin olarak yer alan açıklama aynen şöyledir: «Erkek-dişilerin (hümsâların) bulunduğu o eski zamanlarda dört kollu beşerî yaratıklar vardı; bunların bir başı ve üç gözü vardı. Hem önlerini hem de arkalarını görebiliyorlardı. Bir Kalpa sonra (cinsiyetlerin ayrılmasından sonra), maddeye düşen beşerin spiritüel görüş gücü zayıfladı; ve buna paralel olarak da üçüncü göz gücünü yitirmeye başladı... Dördüncü Irkın ortalarında, içsel görüş gücünün uyandırılması ve yapay uyarılarla edinilmesi gerekiyordu, ki buna ilişkin işlemi eski ermişler biliyorlardı... Aynı şekilde, tedricen taşlaşan üçüncü göz de kısa bir süre sonra ortadan kayboldu. Çift yüzlüler, tek yüzlü haline geldi, ve başın derinliklerine çekilen üçüncü göz artık saçların altına gömüldü. İçsel beşerin faaliyeti sırasında (trans ve spiritüel vizyon sırasında) bu göz şişer ve genişler. Arhat onu görür ve hisseder, ve faaliyetini de ona göre düzenler... Safiyetini korumuş olan Lanoo (mürit), korkman için bir sebep yok; 'deva gözü'nden yardım görmeyecek olanlar, safiyetlerini korumamış olanlardır (zahit olmayanlardır).»

Ne yazık ki, bu son cümleinin dahi artık geçerliliği sözkonusu değildir. 'Deva gözü', beşeriyetin çoğunluğu için artık mevcut değildir. Üçüncü göz ölmüş ve faaliyetini yitirmiştir. Ancak, arkasında, bir zamanki mevcudiyetine tanıklık edecek bir iz bırakmıştır: Bu tanık, Beyin Epifizi'dir. Yorum'un analizine gelince, 'dört kollu' beşerler, Hindistan'

daki dört kollu tanrı heykellerinin prototipini oluşturmuşlardır. «Arkalarını görebilen... çift yüzli beşerler» ifadesi ise, üçüncü gözün başın arkasında yer aldığını belirtmektedir. Nitekim, bazı Çin eserleri ile Kalde yazıtlarında (51), tek başlı ve çift yüzli, yani hem önde hem de arkada olmak üzere iki tane yüzü olan beşerlerden söz edilir. İşte bu 'arka göz' artık Beyin Epifizi haline gelmiş bulunmaktadır.

Yorum'da da açıklandığı üzere, Atlantis ırkının ortalardan itibaren içsel görüş gücü ancak eğitim ve inisiyasyon vasıtasıyla edinilebilir olmuştur. Sadece, «doğal ve doğuştan majisyen olanlar», yani günümüzdeki adıyla hassas kişiler ve medyumlar istisnâ bir durum teşkil ederler (52).

Kadim Yorumlar'dan öğrendiğimize göre, ilk Irk, bizim anladığımız şekliyle konuşmaktan âcizdi, çünkü fizik plânda zihinden yoksundu. İkinci Irk ise, sadece sesli harflerden oluşan şarkı benzeri sesleri kapsayan bir 'ses lisânı' vardı. Üçüncü Irk, başlangıçta, Doğanın çeşitli seslerini, örneğin devasa böcekler ile ilk hayvanların çığlıklarını azıcık ıslah etmek suretiyle bir tür lisân geliştirdi. Konuşma, ancak, Üçüncü Irkın ikinci yarısında, beşerler dişi ve erkek olarak ikiye ayrıldıkları ve seksüel olarak üremeye başladıkları sırada gelişti. Ne var ki, bu, deneysel bir çabadan öteye gidememişti. O devirde tüm beşerî ırk 'tek bir lisâna' sahipti. Bu durum, Üçüncü Irkın son iki alt ırkının, İlâhî Öğretmenlerinin rehberliği ve daha o zamanda uyanmış olan zihinlerinin rehberliği altında kentler inşa etmelerine ve dünyanın geniş bir bölgesinde uygarlığın ilk tohumlarını ekmelerine engel olmamıştı. Bundan sonra, okült öğretiye göre, konuşma şu şekilde gelişti:

1—) Tek heceli konuşma: Üçüncü Irkın kapanışındaki, zihinleri tamamen uyanmış olan fizik beşerlerin kullandıkları lisândır. Bundan önce, Birinci Irk haricinde, 'düşünce aktarımı' [telepati] yoluyla iletişim kuruyorlardı. Bu tek heceli konuşma, sert sessizlerle karışık olan tek heceli lisânların 'sessiz harf atası' idi, ki bu lisânlar, antropologlarca bilinen sarı ırklar tarafından hâlâ kullanılmaktadır.

2—) Bu lisân özellikleri, gelişerek, bitişken lisânlar haline geldi. Bitişken lisânlar bazı Atlantis ırklarınca konuşuluyor, bu arada Dördüncü Irkın diğer ana nesilleri ana lisânı koruyordu. Lisânların da devresel bir evrim geçirmelerinden ötürü, uygar Atlantis ırklarından çoğunun ilksel lisânı, dejenere oldu ve hemen hemen yok olup gitti. Bu lisâna, eski Sanskrit eserlerde, «Râkshasi Bhasa» adı altında değinilir. Dördüncü Irkın 'kaymağı'nı oluşturanlar, giderek fizik ve entellektüel evrimin doruğuna ulaştıkça, oluş halindeki Beşinci Irka, yani Aryen Irkına, son derece gelişmiş olan çekimli lisânlarını bir miras olarak bıraktılar. Bu arada, bu bitişken lisânlar dejenere oldular ve bölük pörçük bir lisân fosili halinde dağılıp gittiler. Bunların kalıntılarına sadece Amerika'nın yerli kabilelerinde rastlıyoruz.

3—) Çekimli konuşma: Sanskrit'in kökü, gerçek anlamıyla ilk lisândı. Bu lisân şimdi Beşinci Irkın İnisiyelerinin gizemli dili haline gelmiştir. Grekçe'nin anası olan bu lisânın uzantıları, Sâmî lisânlarını da meydana getirmiştir.

Dzyan Kitabı, «İlk büyük sular geldi. Yedi büyük adayı yuttu. Kutsal olan herkes kurtuldu, kutsal olmayanlar yok oldu...» der. 7 büyük ada (Dwipalar), Atlantis kıtasına aitti. Gizli öğretilere göre, Tufan, Dördüncü Irkı, devler ırkını sulara gömmüştü ama, bu, onların sapkınlıklarından ya da «günahla karardıkları»ndan ötürü değil de, sadece, Güneşimiz altındaki her şey gibi doğan, yaşayan, yıpranan ve ölen her kıtanın akıbeti böyle olduğu içindi. Bu sırada, Beşinci Irk bebeklik dönemindeydi. Böylece, devler ve popülar tradisyona göre majisyenler (büyücüler) de yok oldular. Ancak, 'kutsal olan herkes kurtulurken', sadece 'kutsal olmayanlar yok olmuştu.' Ne varki, bu sonuca, Karma ile Tabiat Kanunu'nun yanısıra, Üçüncü Gözleri dumûra uğramamış olan kutsal kişilerin önsezisi de yol açmıştı. Dzyan Kitapları'nın Kadim Yorumları, Atlantisliler'den sonra gelen Beşinci Beşerî Irk'tan şöyle bahseder: «İlâhî Öğretmenleri o Kutsal Ada'yı, ki son Kurtarıcı oradan gelecektir, iskân

etmek üzere gitmiş olan o bir avuç Seçilmiş, tek başlarına, şimdi beşeriyetin bir yarısının öteki yarısını imhâ etmesini önliyordu. Beşeriyet ikiye ayrılmıştı. Beşeriyetin üçte ikisi, kolaylıkla erişebildikleri bedenleri ele geçiren, yeryüzünün aşağı seviyeden, maddî Ruhları'nın Sülâleleri'nce yönetiliyordu; üçte biri sadâkatini yitirmeyerek, başlangıç safhasındaki Beşinci Irka katıldı. Bunlar, İlâhî Enkarnasyonlar'dı. Kutuplar (dördüncü kez) yer değiştirdiğinde, korunmakta olan ve Dördüncü Irktan ayrılmış bulunanlar bundan etkilenmediler. Lemuryalılar'da olduğu gibi, sadece dinsiz Atlantisli'ler yok oldu ve bir daha görülmediler.»

«Phlegyan adasının derinlere kök salmış tabanından Sarstı güçlü Neptün, ve dalgaların altına gömdü Onun itikatsız sâkinlerini»

Dionysius lib xviii, sf. 319

Faber bu mısralar hakkında şöyle der: «*Phlegyan adasının batışıyla ilgili tradisyonun, Atlantis adasının batışından bahseden tradisyonla aynı olduğuna kâniyim.*» Tufan konusuyla ilgili olarak günümüze kadar gelen kayıtlar, sadece Atlantis ve Phlegyan adasıyla ilgili olanlar değildir. Çin'in de kendi tradisyonu ve Ma-li-ga-si-ma adını verdiği bir adaya veya kıtaya ilişkin öyküsü vardır. Kaempfer, «*Japonya*» adlı eserinde, bu tradisyonla şöyle söz eder: Bu ada, devlerinin kötülüğünden ötürü okyanusun dibine batır, ve Çin Nuh'u olan Kral Peiru-un, Tanrıların uyarması sayesinde ailesiyle birlikte kaçır. Çin'in bugünkü halkı işte o dindar prens ve onun neslinden gelir ⁽⁴¹⁾.

Çin Tradisyonları da, diğer herhangi bir ulusun tradisyonu gibi, İlâhî Krallar Sülâlesi'nden bahseder. İşte bütün bu tradisyonlar, beşerî ırkların, çeşitli adlarla anılan İlâhî Irklar'dan zuhûr ettiklerini ortaya koyarlar: Sözkonusu olan Hindistan'ın Rishileri veya Pitirileri de olsa, Kadim Mısır tradisyonundaki İsis-Osiris ve Thot da olsa, İbraniler'in Elohîm'i de olsa, bu öykü hiçbir yerde değişmez. Her ulusta 7 ve 10 'Kabiri' vardır. Ve bunların tümü de Ezoterik

Doktrin'in ilksel Dhyen-Chohanları'ndan ya da Dzyan kitaplarının (1'inci Kitap) 'İnşaatçıları'ndan ⁽⁵³⁾ ortaya çıkarılmıştır. 'Kabiri', Üçüncü ve Dördüncü Irklar'ın Seçilmişlerinde enkarne olan Manular, Rishiler ve Dhyen Chohanlar'la aynı varlıklardı. Böylece Teogoni'de Kabiri-Titanlar Yedi Yüce Tanrı iken, kozmik ve astronomik açıdan Titanlar'a Atlantisli'ler deniliyordu. Kabiri-Titanlar'ın, ayrıca, astronomik olarak, mevsimleri oluşturan ve düzenleyen Varlıklar, ve kozmik bakımdan da Yüce Volkanik Enerjiler, yani tüm metallere ve dünyasal işlere nezaret eden tanrılar olmaları, onların, orijinal İlâhî vasıfları açısından, dünyaya ışığı getiren ve beşeriyete zekâ ile akli bahşeden, ve sembolleri Prometheus olan hayırsever Varlıklar olmaları engellemez. Böylece, her ülkenin kadim tradisyonları, Manu, Thot-Hermes, Oannes-Dogon ve İdris-Enoch'dan, Eflatun ve Panadores'e kadar, yedi İlâhî Sülâle'den, Yeryüzünün Lemurya'ya ait yedi bölgesi ile Atlantis'e ait yedi bölgesinden bahsederler; Göksel Mekânları'ndan inerek, Yeryüzünde hüküm süren ve beşeriyete Astronomî, Mimarlık ve bize kadar gelen diğer tüm bilimleri öğreten Yedi İlksel ve İkili (Dual) Tanrılar'dan söz ederler. Kabiri için İkili sıfatını kullanmamızın sebebi, onların her iki cinsiyeti birden taşımaları, yani hem erkek hem de dişi ve ayrıca hem göksel ve kozmik hem de dünyasal olmalarıydı. Bu Yüce Varlıklar, önce Tanrılar ve Yaratıcılar olarak belirirler ve sonra, gelişim hâlindeki beşeriyetin arasına karışarak, en sonunda da İlâhî Krallar ve Yöneticiler şeklinde ortaya çıkarlar.

Buğdayı ve mısırı üretmek suretiyle ziraati beşerlere ifşa edenlerin Kabiri olduğu söylenir. Bir zamanlar yaşamış olan Kabiria'dan İsis-Osiris'in Mısır'da yaptıklarını Ceres'in de Sicilya'da yaptığı anlatılır ⁽⁵⁴⁾. Bu varlıkların hepsi de aynı sınıftandır. Fakat, bütün bu gerçekler giderek unutulmuştur. Bosuage'ın belirttiği gibi, Mısırlıların kendileri, ülkelerinde bilimin ancak, «beşerî forma bürünmüş Prenslar haline gelmiş olmalarına rağmen» Tanrılar olarak

ululamaya devam ettikleri İsis-Osiris'den sonra geliştiğini itiraf etmişlerdir. Ve Bosuage, İlâhî Hünsa Osiris-İsis hakkında şunları söyler: «Denildiğine göre, bu Prens (İsis-Osiris), Mısır'da kentler inşa etmiş, Nil'in taşmasını önlemişti; ziraati, müziği, astronomiyi ve geometriyi icat etmişti.» İsis-Osiris'in Mısır'daki hükümlanlığı, Dandérah Tapınağı'nın tavanındaki Burçlar Kuşağı'nın ⁽⁵⁵⁾ resmedilmesinden öncesine rastlar, ki bu da 75.000 yılı aşkın bir geçmişe dayanır.

Abul-Feda, «İslamiyet-Öncesi Tarih» adlı eserinde, Seba lisânının Seth (Hz. Şit) ve Hz. İdris (Enoch) tarafından tesis edildiğini söylerken, «Seba lisânı» sözünü Astronomi anlamında kullanmaktadır. Celepas Geraldinus ise Henoch hakkındaki ilginç tradisyonlardan bahseder, Henoch'a 'İlâhî Dev' diye hitap eder. Samî kökenli Araplar arasında yaygın olan bir inanca göre, daha sonra Mısırlı Typhon veya Set haline gelecek olan Seth, bir zamanlar, Yedi Melek'ten (veya İncil'deki Atalar'dan) biriydi; sonra bir ölümlü ve Hz. Adem'in oğlu haline geldi ve bundan sonra da kehanet yeteneği ile astronomi bilimini Jared'e aktardı. Jared ise bunları oğlu Henoch'a aktardı. Fakat Henoch (Hz. İdris), Seba kökenliydi, yani Seba'ya, Göklerin bir Ordusu'na aitti. «Otuz kitap yazmış olan Henoch, ilkel ibadetin ayin ve törenlerini tesis ettikten sonra, Doğu'ya gitti ve orada, en önemsizinin Edessa [Urfa] olduğu 140 kent inşa etti, sonra da Mısır'a dönerek o ülkenin Kralı oldu.» Henoch, böylece, Hermes ile özdeşleştirilmektedir. Fakat, ya beş ayrı Hermes ya da birkaç değişik şahıs halinde ortaya çıkan bir tek Hermes vardı, ki bazı Manular ve Rishiler bunu yapabilirler. *Burham-i Kati*'de Hermes'den, Merkür gezegeninin veya Budha'nın adlarından biri olan «Hormig» ismiyle söz edilir. Doğu tradisyonunda, Hermes için, Argus'un ölümünden sonra Mısır'a kaçtığı ve Thoth adı altında Mısır'ı uygarlaştırdığı söylenir ⁽⁵⁶⁾.

Hz. Nuh efsanesi de, Ege Denizi'nin Semadirek Adası Misteri'nde ⁽⁵⁷⁾ öğretildiği şekliyle Kabiri veya Titan tra-

disyonu üzerinde inşa edilmiş olsa gerektir. Dolayısıyla, ne Yahudiler'in ne de Hristiyanlar'ın Hz. Nuh'u tekellerine almaya hakları yoktur. Eğer Faber'in o kadar derin bir araştırmaya kalkışarak gözler önüne sermeye çalıştığı gibi, Hz. Nuh bir Atlantisli ve bir Titan idiyse, o zaman Kabiri veya dindar Titanlar'ın, yani Tufan-öncesi ve Atlantis-öncesi Titanlar'ın neslinden geliyor olmalıdır.

Hz. Nuh, Salem Kralı ve Yüce Tanrı'nın Rahibi olan esrarengiz Melchizedek, yani «Baba Sadık» ile de özdeşleştirilir. «Sadık» adının, *Tekvin*'de Hz. Nuh'a atfedilen karaktere tekabül ettiği söylenir: «... Nuh, sadık adamdı, ve kendi devirlerinde kâmilidi; Nuh, Allah ile yürüdü» (*Tekvin*, 6/9). «Tüm bilimler ve yararlı sanatlar Nuh'a atfedilir ve oğulları vasıtasıyla da sonraki nesillere aktarılmıştır» (*New Encyclopaedia*, Abraham Rees). Fenikeli tarihçi Sanchoniathon ise, Kabiri'nin Zedek'in veya Sadık'ın oğulları olduğunu yazar. Kabalistik araştırmaları ihtiva eden «Ölçülerin Kaynağı» adlı kitapta ise şu satırlar yer alır: «Kadim beşerler, sekiz taneden ortaya çıkan yedi planetin veya yüce Tanrının bulunduğu ve Âdil ve Doğru Kişi olan Baba Sadık'ın ise Dünya Ana olan sekizinci planette Efendi olduğu inancını taşırlardı.»

Kısacası, Kabirim, yani 'Kudretli Varlıklar'; ilksel Dhyan Chohanlar ile, cismanî ve gayri cismanî Pitiriler [Atalar] ile ve ilksel ırkların, kendilerine İlâhî Sülâleler'in Tanrıları ve Kralları sıfatıyla değinilen tüm yöneticileri ve öğretmenleri ile özdeşler.

Kadim Mısır'ın ve Grek Dünyası'nın tradisyonları ile Kadim İran tradisyonları arasında herhangi bir tesadüf ihtimalini ortadan kaldıran aşırı bir benzerlik vardır. Majlar'ın tradisyonlarından kaynaklanan efsaneler, günümüzde İran folklorunun popüler öyküleri haline gelmiştir. Dolayısıyla, İran folklorunun da Atlantis'in tarihini ve tarih-öncesi'ne ait olaylarını yansıtmaması için hiçbir sebep yoktur: Adem'in yaratılışından önce, Yeryüzü'nde, birbirini izleyen iki ırk yaşamıştı; 7000 yıl hüküm süren Devler ve on-

ların mevcudiyeti sırasında sadece 2000 yıl hüküm süren Periler. Devler, dev yapılı, güçlü ve kötüydüler. Periler ise, daha ufak yapıda, fakat daha bilge ve iyi kalpli varlıklardı. İşte, Devler'de Atlantis'in devlerini ⁽⁵⁸⁾ ve Periler'de de Aryenleri teşhis edebiliriz. Gyan yahut daha doğrusu Gnan, yani Hakikî veya Okült Bilgelik ve Bilgi, ya da diğer bir adıyla Gian-ben-Gian (yani Bilgelik, Bilgelik-oğlu), Periler'in kralıydı. Gyan'ın, kara majiye, Devler'in büyücülüğüne karşı koruyucu bir unsur olarak işe yarayan ünlü bir kalkanı vardı. Gian-ben-Gian 2000 yıl hüküm sürdükten sonra, 'İblis', Tanrı'dan izin alarak, Devler'i yendi ve dünyanın öbür ucuna sürdü. Astrolojik prensiplere bağlı olarak üretilen ve tılsımları, büyüler ve sihirleri bozan majik kalkan dahi, Kader'in ya da Karma'nın bir âmili olan İblis'e karşı etkili olamamıştı. İran tradisyonları iki ulus veya ırkla ilgili birçok öyküyü içerir. Bazıları bu ırkların artık ortadan kalktığını sanırlar ama, onlar aslında sadece dönüşüm uğramışlardır. Bu tradisyonlar sürekli olarak Kaf dağlarından bahseder: Kaf dağlarının içinde, dev Argeak'ın inşa ettiği ve kadim beşerleri tüm formlarıyla temsil eden heykelleri barındıran bir galerinin yer aldığı söylenir. Bu şahıslara Süleymanlar ya da Doğu'nun Bilge Kralları adını verirler ve bu ismi taşıyan 72 kral sayarlar. Kadim İran'ın ikinci kralı olan Huschenk'in devlerle savaştığı, üçüncü kral Tahmurath'ın ise o günlerde Kaf dağlarında yaşayan ve zaman zaman Periler'e karşı saldırılar düzenleyen Devler'in en büyük düşmanı olduğu anlatılır. Hatta, Tahmurath'a, 'devleri fetheden' anlamına gelen Dev-bend adı verilmiştir.

İlginç olan husus şudur ki, hem İran öyküleri 9000 yıllık bir süreden [Devler: 7000 yıl+Periler: 2000 yıl] bahsetmekte, hem de Eflatun Atlantis'in son kısmının batısından sonra 9000 yıl geçtiğini belirtmektedir. Gizli Doktrin'e göre ise, Atlantis'in sonraki dönemine ait adalı halkından çoğu 850.000 ile 700.000 yıl önceki zaman dilimi süresinde yok olmuşlardı ve bu dönemde ilk büyük 'ada' sulara gömüldü-

ğünde Aryenler 200.000 yaşındaydılar. Birinci ile ikinci rakamların herhangi bir şekilde uzlaşması imkânsız gibi görünmektedir ama, aslında tam bir uyum vardır. Bir İnisiye olan Eflatun da, egzoterik ifşaatlarıyla İran efsanelerinin korunmasını ve günümüze kadar gelmesini sağlayan Kaldeli ve İranlı Majlar da, Mabed'in üstü örtülü lisânını kullanmak zorundaydılar. Eflatun'un döneminde yaşamış olan inisiye yazarlar, 'milenyum' kelimesini bugünkü gibi bin yıllık değil de 100.000 yıllık bir süre anlamında kullanıyorlardı. Böylece, 9000 yıl dendiğinde, İnisiyeler bunu 900.000 yıl olarak okuyorlardı. Ana Atlantis kıtası Miyosen devrinde yok olduktan sonra, bir zamanların büyük Atlantisi'nin Pliyosen devrine ait kısımları tedricen batmaya ve daha başka kıtalar yüzeye çıkmaya başladığı sırada Aryen ırkının ilk kez ortaya çıkışından, Eflatun'un bahsettiği küçük Atlantis adasının sulara gömülüşüne kadar, Aryen ırkları, ilk dev ırkların neslinden gelenlerle sürekli olarak savaşıyorlardı. Bu savaş, hemen hemen, yaklaşık 5000 yıl önce başlayan Kali Yuga'dan önce gelen çağın kapanışına kadar sürdü. Hindistan tarihinin ünlü Mahabhârata savaşı işte buydu ⁽⁵⁹⁾.

Egzoterik adıyla «Otuzbeş İkrar Buddhası»nın Kayıtlarında yer alan bir el yazması metin, Beşinci İrk'in ilk döneminde yaşayan ve Tufan ile Atlantis ırkının başlıca kıtalarının sulara gömülüşüne tanık olan bir Buddha'nın sahip olduğu taş yazıtlardan kopya edilmiş olup, konumuzla ilgili önemli açıklamaları içermektedir. Gautama Buddha'nın uzak geçmişteki ataları olan ve Göksel Varlıkların tâli Avatları diyebileceğimiz büyük velileri ve ermişleri temsil eden bu Buddhalar'ın sadece 11 tanesi Atlantis ırkına ve 24'ü de başlangıcından itibaren Beşinci İrka aittirler ve aynı zamanda Jainalar'ın Tirtankaraları ⁽⁶⁰⁾ ile özdeşirler. Alman ve İskandinav mitolojisinin en büyük tanrısı olan Odin veya Woden, bu otuzbeş Buddha'dan biri, hattâ en eskilerinden biridir. Çünkü, Odin ve ırkının ait olduğu kıta da, en eski kara parçalarından birini oluşturur. Günümüz-

de hiç erimeyen karların bulunduğu yerde, tropik iklimin yaşandığı⁽⁶¹⁾ günlerde, Norveç'ten yola çıkan biri, İzlanda ve Grönland üzerinden geçerek, hemen hemen hiç deniz aşması gerekmeden, o zamanlar Hudson Körfezini çevreleyen kara parçalarına ulaşabilirdi. Bu husus, A.B.D.'ndeki yapay tepelikler ile Norveç'teki höyükler arasındaki benzerliği açıklayabilir. Bir Çinli yazarın dediği gibi, «*Dindar beşerler ile devasa fırtınaların gizli doktrini aktardıkları o uzak ülke*»nin Amerika olduğu kuşku götürmeyen bir gerçektir. Aynı şekilde, Atlantisli devlerin, 'Doğudan gelen devlerin' oğullarının gönençli günlerinde de, günümüzde Sahara Çölü denilen yerden, şimdi Meksika Körfezi ile Karayip Denizi'nin suları altında yatan kara parçalarına doğrudan gidilebilirdi.

Sözkonusu el yazması metinde yer alan bir açıklama şöyledir: «*Işığın Kralları öfke içinde ayrıldılar. Beşerlerin günahları öylesine kararmıştır ki, yeryüzü büyük bir ıstırap içinde titrer... Gökmavisi renkteki mevkiler boş kalır. Kahverengi, kırmızı ya da siyah ırklardan kim oturabilir ki, Kutsanımların mevkilerine, Bilgi ve merhamet mevkilerine! Kudret çiçeğini, altın saplı ve gökmavisi çiçekli bitkiyi kim üstlenebilir ki?*» Metindeki 'Işığın Kralları', İlâhi Sülâlelerin Hükümdarlarını; 'gökmavisi renkteki mevkiler', göksel tahtları; 'Kudret çiçeği' ise günümüzdeki Nilüfer çiçeğini belirtmektedir. Metnin yazarı, daha sonra, halkının kaderine hayıflanarak devam eder: Halkı, gökmavisi renkteki, yani göksel krallarından yoksun kalmıştır. Sarı tenliler ve altın yüzlüler, «sürür ülkesine, metal ve ateş ülkesine» giderler. Bu ülke, Kuzey ve Doğu'da yer alan kara parçalarıdır. Bilge ırklar, «Bilgelik Ejderlerinin yağdırdıkları siyah fırtına ejderlerini» algılamışlar ve «En Mükemmel Ülkenin parıldayan Koruyucuları»nın rehberliği altında kaçmışlardır.

Sarı tenliler, etnolojinin Turanlılar, Moğollar, Çinliler ve diğer kadim uluslar olarak sınıflandırdıklarının atalarıdır. Kaçtıkları ülke ise, Orta Asya'ydı. Yani, Aryen Irkı Kuzey'de doğmuş ve gelişmiş olmasına rağmen, Atlantis kıta-

sının batısından sonra, bu ırkın kabileleri güneye inerek Asya'ya göç etmişlerdi. Orada yepyeni ırklar doğdu; bu ırklar ulusların ayrılmasına kadar Orta Asya'da yaşayıp öldüler. Böylece, Atlantis sonrası günlerin bu sarı yüzlü devleri, yaklaşık 700.000 yıllık bir süre boyunca, dünyanın bir bölgesinde tecrit olmaya zorlanarak, başka herhangi bir ırkla karışmadan, son derece heterojen ve çeşitli tiplere ayrıldılar. Ancak bu 'bölünme', ne modern bilimin belirttiği yerlerde gerçekleşmiştir, ne de Aryenciler'in belirttiği tarzda meydana gelmiştir.⁽⁶²⁾ Bu durumda, beşeriyeti sözde üstün ve geri ırklara ayıran düşünce de iflas etmektedir.

İşte, kadim kayıtlarda rastlanılan bu açıklamalar ve hususlar, oldukça mantıkî görünmektedir. Dolayısıyla, Aryenler, dev yapılı ve uygar Atlantis-Aryen ırkının, yani 'sarı Âdemler'in neslinden, Sâmiler ise, Yahudilerle birlikte, 'kırımızı Âdem'den gelmektedirler. Sözkonusu metinde, Atlantisli ulusların büyük bilgi ve uygarlığına sık sık değinilmekte, birkaçının idare şekline ve sanatları ile bilimlerinin mahiyetine ilişkin açıklamalar yer almaktadır. İlk Aryenler, Vimana Vidya, yani 'hava araçlarında uçuşa bilgisi'ni ve dolayısıyla da son derece gelişmiş olan meteorografi ve meteoroloji bilimlerini Dördüncü Irk'tan öğrenmişlerdi. Aryenler, ayrıca, mücevherler ile diğer taşların gizli güçleriyle ilgili olan son derece değerli bilimlerini, simya, mineraloji, jeoloji, fizik ve astronomi bilimlerini de Atlantisli'lerden miras edinmişlerdi.

Yazar [Mme. Blavatsky], şu soruyu sık sık düşünmüştür: Çıkış öyküsü, en azından ayrıntıları açısından, Eski Ahit'te anlatıldığı şekliyle orijinal midir, yoksa, Hz. Musa'nın kendisiyle ve diğer birçok şahısla ilgili olarak anlatılan öyküler gibi, Atlantis efsanelerinin bir başka versiyonu mudur? Çünkü, Atlantis'in öyküsü ile Çıkış'ın esas unsurları arasında büyük bir benzerlik vardır. Bu unsurlar arasında şunları sayabiliriz: Tanrı'nın, Firavunun inatçılığı karşısındaki öfkesi; Tanrı'nın, 'seçilmişlerine', Mısır'dan ayrılmazdan önce Mısırlılar'ın 'gümüş ve altın mücevherlerini' talan etmelerini emretmesi (Çıkış, 11); ve Mısırlılar ile Firavunlarının Kızıl Deniz'de boğulmaları (Çıkış, 14).

Nitekim, «Dzyan Kıtaları'nın Kadim Yorumu»nda, Atlantis'in İyilik Güçleri'nin, hipnotik transa soktukları Kö-tülük Güçleri'nin 'vimanalarını' ortadan kaldırdıktan sonra, sonu gelen Atlantis kıtasını kendi vimanalarıyla nasıl terket-tikleri anlatılmaktadır:

«.... Tüm Sarı-yüzlüler'in başkanı olan 'Parıldayan Yüz-lü Yüce Kral,' Kara Yüzlüler'in günahlarını gördüğü için üzgündü.

«Kendi hava araçlarını, vimanalarını içlerindeki takva ehli kişilerle birlikte başkan kardeşlerine, öteki ulus ve kabi-lelerin başkanlarına göndererek, dedi ki: 'Hazırlanın. İyi ya-sanın insanları olan sizler, ayağa kalkın ve daha henüz ku-ruyen karaları aşın.

«Fırtına Efendileri yaklaşıyorlar. Onların savaş arabala-rı ülkeye yaklaşmakta. Bir gece ve iki gün sonra bu sabırlı ülkede sadece Kara Yüzlü Efendiler, Kara Majisyenler yaşa-yacaklar. Bu ülkenin sonu gelmiştir ve onların da onunla birlikte sulara gömülmeleri gerekmektedir. Ateşler'in alt kat-manlara ait Efendileri olan Gnomlar ve Elementaller sihirli Agneyâstra'yı, yani maji ile çalıştırılan ateş-silahlarını hazır-lamaktalar. Fakat, Kara Gözlü, Kem Gözlü Efendiler, onlar-dan, Elementaller'den daha kuvvetliler ve onlar Kudretli Varlıkların esirleridirler. Kara Yüzlü Efendiler, Aştar yani Vidya (En yüksek majik bilgi) konusunda tecrübelidirler. Gelin, Kara Majisyenlerin majik güçlerini etkisiz kılabilmek için kendi majik güçlerinizi kullanın. Her Parıldayan Yüzlü Efendi, Beyaz Maji Üstadı, her bir Karanlık Yüzlü Efendinin Vimanası'nı eline geçirsin, ki Kara Majisyenlerden herhangi biri Vimana sayesinde sulardan kaçıp, Yüce Dört'ün, Dört Karma Tanrısı'nın asısından sakınmasın ve kendi kötü ruhlu halkını ya da müritlerini kurtaramasın.

«Her Sarı-yüzlü her Kara-yüzlüye kendisinden uyku göndersin (hipnotizma?), onlar, yani Kara Majisyenler dahi acı ve ıstırap çekmesinler. Güneş Tanrıları'na sadık olan her insan, Ay Tanrıları'na tâbi olan her insanı bağlasın, felç etsin ki, ne ıstırap çeksın ne de mukadderatından kaçabilsın.

«Her Sarı-yüzlü kendi yaşam-suyunu, kanını bir kara-yüzlünün konuşan hayvanına, sadece arınmış bir insanın kanı ile durdurulabilen robot nöbetçilerine sunsun, ki sahi-bini uyandıramasın.

«Vakit gelmiştir, kara gece hazırdır....

.....

«Onların mukadderatları yerine gelsin. Bizler, Yüce Dört'ün hizmetkârlarıyız. Işığın Kralları geriye gelebilsin-ler.'

«Yüce Kral, Parıldayan Yüzü üzerine kapandı ve ağla-dı...

«Krallar toplandığında sular harekete geçmişti bile....

«Fakat, uluslar artık kuru karaları aşmışlardı. Su çizgisi-nin ötesindeydiler. Kralları Vimanaları içinde onlara ulaştı-lar ve onları Ateş ve Metal ülkelerine, Doğu'ya ve Kuzey'e götürdüler.

.....

«...Kara-yüzlülerin ülkelerine yıldızlar [meteorlar] yağdı; fakat onlar uyudu.

«Konuşan hayvanlar, yani robot nöbetçiler sustular.

«Alt katmanların Efendileri emirler beklediler; fakat, sahipleri uyuduğu için emirler gelmedi.

«Sular yükseldi ve Dünyanın bir ucundan öteki ucuna kadar vadileri kapladı. Geriye yüksek kara parçaları kaldı, Dünyanın dibi, yeryüzünün aksi tarafına rastlayan ülkeler kuru kaldı. Kaçanlar (Sarı-yüzlü insanlar ile doğru gözlü insanlar, içi dışı bir olan, samimi kişiler) oraları iskân ettiler.

«Karanlık Yüzlü Efendiler, uyandıklarında ve yükselen sulardan kaçabilmek için Vimanaları akıllarına geldiğinde Vimanaları'nın yerlerinde olmadığını gördüler.»

Kadim Yorum'un bundan sonraki bir bölümünde, Kara Yüzlü majisyenler arasında güçlü olan bazılarının, diğerle-rinden daha önce uyanmak suretiyle durumu farkederek, kendilerini 'talan eden' ve arka saflarda kalanları izlemeye başladıkları anlatılır: «Başları ve göğüsleri suyun iyice yu-

karısında kalan» takipçiler, kaçanları 3 «ay dönemi» boyunca kovalamışlar, en sonunda, yükselen dalgaların altında kalarak hep birlikte yok olmuşlardı. Bütün bu anlatılanlar, Çi-kış'taki benzer öykünün yüzbinlerce yıl sonra kaynağını teşkil edecek olan orijinal materyali son derece andırmaktadır. Anlaşıldığına göre, Ruta ve Daitya'nın dev majisyenleri, yani 'Karanlık Yüzlü Efendiler', [Tevrat'ın bir bölümü olan] Çi-kış'ta, Mısırlı «Sihirbazlar» haline, ve Beşinci Irk'ın sarı yüzlü ulusları da Hz. Yakub'un erdemli oğulları, yani 'seçilmiş halk' haline gelmiş olabilirler.

Atlantislilerin uygarlığı, Mısırlılarınkinden de büyüktü. Mısır'daki ilk piramitleri, Atlantisli'lerin neslinden gelen, Eflatun'un yazılarında rastladığımız 'Atlantis' adası sâkinleri inşa etmişti. Bu da, Mısırlılar'dan önceki bir döneme rastlar. Bu gerçeği, piramitler hakkında aşağıdaki açıklamaları yapan Ammianus Marcellinus'un sözlerinden de çıkarabiliriz: «[Piramitlerin altında] yeraltı geçitleri ve dolambaçlı inziva yerleri de vardır. Denildiğine göre, Kadim misterlerde maharet kesbetmiş olan kişiler, bunlar vasıtasıyla bir Tufan'ın gelişini önceden bilmişler ve kutsal törenlerinin hatırası kaybolmasın diye, değişik yerlerde olmak üzere, bu yeraltı geçitlerini inşa etmişlerdir.»⁽⁶³⁾ İşte, 'sellerin gelişini önceden bilenler', Nil Nehrinin periyodik taşması dışında herhangi bir sel olayına tanık olmamış olan Mısırlılar değil de, Atlantisli'lerin son bakiyeleri idi. Bu noktada, bir Üstad'ın sözlerine kulak vermemiz gerekmektedir: «Dördüncü Irk, belirli dönemlerde, en yüksek seviyeden bir uygarlığa ulaşmıştı. Grek, Roma ve hattâ Mısır uygarlıkları, Üçüncü Irk'la birlikte başlayan uygarlıkların yanında bir hiç mesabesinde kalırlar.»

Kadim uygarlıklar, Atlantisli'lerden kendilerine miras kalan sanatlar ve bilimler arasında, Burçlar Kuşağı bilgisi de dahil olmak üzere, astronomi ve sembolizm bilimine de vâkıftılar. Tüm dünyanın tarihi, Burçlar Kuşağı'nda kayıtlıdır. Mısır'ın kadim mabetlerinde, bu hususa Danderah Burçlar Kuşağı tanıklık eder. Ne varki, küremizin geçmiş ve ay-

rica gelecekteki tarihinin bu muhteşem kayıtlarının doğru bir kopyasına, sadece, bir Sufi'nin elinde bulunan bir Arap eserinde rastladım. Ama her halükârda, orijinal kayıtlar mevcuttur. Danderah Burçlar Kuşağı, her biri 25.868 yıl süren üç devrenin geçişini gösterir. Çünkü, bu Burçlar Kuşağında, Aslan Burcu ile Terazî Burcu arasında tam 3 tane Başak Burcu vardır. İşte, bu üçlü Burçlar Kuşağı, 5'inci Kök Irk'ın dördüncü alt ırkının son üç 'aile ırkı'na ait olan üç ayrı dönemi yansıtır. Böylece, bu aile ırklarından her biri 25 ilâ 30 bin yıl yaşamış olsa gerek⁽⁶⁴⁾. Alt ırkların ilki olan Aryen-Asyalılar, yukarıda da belirttiğim gibi, Miyosen Çağı'nın kapanışına doğru, yani 850.000 yıl kadar önce, Ruta ve Daitya Ada-Kıtaları ile birlikte 'dev Atlantisli'lerin son halklarının yok oluşuna tanık olmuşlardı. Dördüncü alt ırk ise, yaklaşık 11.000 yıl önce, son Atlantis adasındaki Aryen-Atlantisli'lerin yok oluşuna tanık oldular. Okuyucunun bunları kolayca anlayabilmesi için şu sınıflandırmaya gerek vardır:

1 — Her Gezegenel Zincir'de⁽⁶⁵⁾ Yedi Raund vardır⁽⁶⁶⁾. Her Raund da 7 Kök Irkı kapsar. Biz şimdi Dördüncü Raund'un Beşinci Kök Irkı'na dahiliz.

2 — Her Kök Irk ise Yedi Alt Irkı ihtiva eder.

3 — Her Alt Irkta, yedi Aile Irkı veya Dal vardır.

4 — Aile Irkları da, Karmik faaliyete bağlı olarak, çok sayıda ulusu veya kabileyi kapsar.

İşte, bizim dahil olduğumuz 5'inci Kök Irk, aşağı yukarı 1.000.000 yıldır mevcuttur. Bundan da anlaşılabacağına göre, bu süre boyunca ortaya çıkmış olan dört Alt Irkın her biri 210.000, ve bunların Aile Irklarının her biri ise yaklaşık 30.000 yıl yaşamış olmalıdırlar.

Beşerî evrimin Kök Irklarına ilişkin bu bilgi, Misterler'in bir parçasını oluşturuyor ve bir İnisiyatör'den öteki-ne aktararak, müritlere öğretiliyordu. Atlantis ırkının son kalıntısının 12.000 yıl kadar önce batmasından sonra, okült ve dinî Misterler, liyâkatsiz kişilerce öğrenilip de kutsiyetine hâlel gelmesin diye, nüfuz edilemeyen bir gizlilik perdesiyle örtülmüştür. Bu bilimlerden Astronomi gibi bazıları, sırf

matematiksel ve fizikî veçheleriyle artık egzoterik bir hale gelmişlerdir. Böylece, Misterler'in tamamiyle sembollere bürünen ve sadece mesel ve alegorilerle korunan öğreti ve prensipleri unutulmuş ve anlamları çarpıtılmıştır. İşte, Beşinci Irkı, bu Misterler'deki kadim hakikatler, alegori ve sembolizm perdesi altında gelecek nesillere aktarılabilsin diye bu dinî Misterler'i tesis etmesi için zorlayan da bu gizlilik olmuştur. Beşerî ırkların İlâhî ve özellikle de hünsâ Irk'tan neşet etmek suretiyle evrimleşmesinin o zevâl bulmayan tanığına, Çağların bilmecesini oluşturan o Sfenks'e bir bakın! Dünya üzerinde enkarne olan İlâhî Bilgelik, sadece yeryüzünde Hayır ve şer bilgisi ağacının gölgesi altında üretilen, kişisel acı ve ıstırap deneyiminin o acı meyvasını tatmaya zorlanmıştır (67).

b — Djwhal Khul'dan: Atlantis ve Çağımıza Etkisi

Beşerî ailede odaklanmış olan ve temel vasıfları ile aslî mahiyetlerini açığa vuran ruh ve madde, ebedî olarak çatışma halindeydi. Bebeklik çağındaki beşeriyet, ilk safhalarda ve uzun Lemurya siklusu sırasında, sürekli olarak evrimleşti ama, buna rağmen, [ruhla madde arasındaki] bölünme hatları, mevcut olsa da tanınmıyordu. Gizil haldeki zihin kıvılcımı, sadece, beş duyuya ve onların tamamiyle fizikî uygulanımına nisbî bir aydınlanma getirmeye yarıyordu. Fizik hayat güçlüydü; mantıkî olarak sonuç çıkarıcı ya da kendi kendini kaydedici mahiyetteki hayat hemen hemen yok gibiydi. O zamanlar beşeriyetin hayatı fizik beden dahilinde odaklanmış olup, bu suretle, beş duyunun geliştirilmesi sayesinde hayvanî tabiatı teçhiz edip uyarıyor ve fizik organizma ile çeşitli iç uzuvları geliştiriyordu. Beşer, temelde, nefsanî ve savaşçı bir hayvan haline gelmişti. Ne varki, zaman zaman, daha iyi olduğu belli belirsiz hissedilen bir şeye doğru müphem eğilimler duydukları ve bildiğimiz şekliyle yüksek bir gaye edinme ve ilerlemeye yönelik bir itilim olmayıp, bunların cenin halindeki formları olan yüksek dereceden arzular duydukları anlar oluyordu.

Modern beşerin, çok uzak geçmişinde kalan böyle bir şuur halini zihninde canlandırması ya da anlaması imkânsızdır. Hayat gücü de adrenal bezleri bölgesinde odaklanmış olup, hayvanî cesaret ve şoka dayanıklılık yaratıyordu. Fakat, beşerin aslî tabiatının ikiliği, her daim olduğu üzere, mevcuttu ve bölünme hatları da giderek ortaya çıkıyordu. Yavaşça fakat sürekli olarak, önderlik yapan canlar, ki bunlar son derece küçük bir azınlığı oluşturuyorlardı, şuurlarını giderek yukarıya, yani güneş sinirğine [solar pleksus'a] doğru kaydirdılar ve maddî olana yönelik arzu faktörü kabûl edilmeye ve duygusal tepki kapasitesi de gelişmeye başladı. Daha önce, Lemurya döneminde arzu ile içgüdü özdeşti. Bu hususun üzerinde durmak gerekir. Çünkü, bu ilginç husus, modern beşerin hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmediği bir şuur haliyle ilgilidir. Fakat, Atlantis döneminde, tamamiyle fizikî mahiyetteki hayatı oluşturan şey ile, çabaların yöneltileceği bir hedef olabilecek ve böylece elde edilebilecek şey (hâlâ daha maddî mahiyette de olsa) arasındaki sınır çizgileri, tamamiyle hayvanî olan tabiatı kontrol altına almaya başladı; beşer, elde etme hasletini edinmeye ve istediği şeyleri kendi çevresinde toplamaya başladı. İçgüdüsel hayvan ile, elde etme eğilimini duyan beşer arasındaki bölünme hatları, daha belirgin bir hal almaya başladı.

Günümüzde, zihnî beşer tipleri arasında sezgi unsuru nasıl geliyorsa, o dönemde de bu öncü beşerler arasında zihnî unsur giderek gelişti; beşerler, belirli bir zihnî algılayış biçimi edinmeye ve sahip oldukları o küçücük zihinlerini maddî mal ve mülklerini arttırma işlemine hasretmeye başladılar. Uygarlık safhası başlamıştı. Uygarlık, temelde, grup ilişkisinin tanınmasıdır. Tamamiyle göçebelikle ve toprağı işleyerek sürdürülen hayatın yerini bir şehir hayatı dönemi aldı. Beşerler, daha büyük bir maddî konfor ve korunma için biraraya toplanmaya başladılar. Ve böylece, beşerlerin belirli bir yerde toplanmalarına ve dünya çapında yayılmalarına ilişkin ritmik süreç de başlamış oldu. Bu sikluslar, beşerin fizik organizmasının nefes alıp vermesine benzer...

Hayvanî, içgüdüsel tabiat ile belirli bir arzu biçimi, yani cenin halindeki yüksek gaye edinme hasleti arasındaki bölünme hatları, Atlantis dönemi sırasında sürekli olarak gelişti ve bu eski uygarlık kendi prensibini gözler önüne sermeye ve şehir hayatı geliştikçe de giderek artan bir ölçüde maddî konfora ve nefsanî kontrole ilişkin yeni standartlar tesis etmeye başladılar. O dönemde günümüzün dünyasındaki gibi nüfusu yoğun olan bir dünyanın mevcudiyetini zihnimizde canlandırmak belki bize zor gelebilir ama, durum böyleydi. *Hayvanî tabiat hâkim olduğundan, seksüel ilişkiye ve büyük ailelerin oluşturulmasına eğilim vardı. Bu durum, günümüzün uygar alanlarındaki aşağı toplum tabakalarında da aynen böyle olup, bu alt tabakaların mensupları aydın kesimden daha çok çocuk yaparlar.* Atlantis döneminde ise, gerçek bir zekâ seviyesine sahip olan yegâne kişiler, müritler ile inisiyelerdi. Günümüz ebeveynleri çocuklarına nasıl yol gösteriyor ve onları koruyorlarsa ve devlet ulusun refahı için nasıl sorumluluk yükleniyorsa, onlar da aynı şekilde, bebeklik çağındaki beşeriyete rehberlik ediyor ve onları himaye ediyorlardı. O günlerde Rahip-Krallar olarak dünya üzerinde bulunan Hiyerarşi üyeleri, cezbedici enerjinin odak noktaları halinde faaliyet göstererek, daha bir elle tutulmaz mahiyette olan değerlerin yavaşça ve belli belirsiz bir şekilde ağırlık kazandığı kişileri kendilerine cezbediyor ve böylece maddiyat ile mâneviyat arasındaki bölünme hatlarını daha da açık ve kesin bir hale getiriyorlardı.

Atlantis dönemindeki mâneviyatın günümüzde aynı adla anılan olgudan çok farklı bir nitelikte olduğunu unutmamalıyız. O dönemin mâneviyatı, hissedilen bir öte âleme yönelik olan, tatmin edici bir güzellik ve duygusal bütünlük için olan bir yüksek gaye edinme mahiyetindeydi. Bu tavırları, düşünce olgusunu bizim anladığımız biçimde herhangi bir düşünce mevcut olmayıp, sadece, hissedilen bir 'erişilemez'e doğru ve arzu edilen şeye doğru olan bir uzanış söz konusu. Hiyerarşi, halkı bu tavırları, çeşitli icatlar armağan etmek ve içgüdüsel kitlelerin, kalıntıları günümüze kadar

gelen büyük ve güzel kentleri ve muazzam yapıları inşa etmelerini sağlamak suretiyle teşvik ediyordu. Bu faaliyet, beşerin bugün karanlıklar içinde el yordamıyla keşfetmeye ve imkân dahiline sokmaya çabaladığı birçok şeyi oluşturmak üzere maddenin ve enerjinin mahiyetine ilişkin bilgilerini kullanan inisiyeler ile velîlerin uzmanlaşmış rehberlikleri altında yürütülüyordu. Modern uygarlık süreçlerinin mümkün kıldığı her şey ve bugün bilimsel keşif adı altında ortaya konulandan çok fazlası, eski Atlantis'te biliniyordu ama, bunlar beşerin kendisi tarafından geliştirilmiş olmayıp, ona karşılıksız bir armağan olarak verilmişti⁽⁶⁸⁾. Bunlar, aynen, bugün bir çocuğa verdiğimiz ve o çocuğun kullandığı ve oynadığı, fakat hiçbir şekilde anlamadığı güzel ve harikulâde eşyalar ile oyuncaklara benzerdi. Her yerde, mabetler ve muazzam binalarla dolu olan büyük ve güzel kentler yer alıyordu. Kalde ve Babil kalıntıları bunların ancak dejenere uzantıları, modern gökdelenler ise 'çocukları'dır! Atlantis'in Rahip-Kralları modern bilimsel bilginin çoğuna vâkıftılar ve bu bilgi de kitlelerin gözünde harikulâde bir maji türü oluşturuyordu. Çok yüksek seviyeden olmak üzere, sağlık bilgisi, sağlığı koruma tedbirleri, ulaşım araçları ve uçma makinaları⁽¹³⁾ geliştirilmişti. Ne varki, bunlar, beşeriyetin başarısının sonucu olmayıp, Hiyerarşi'den gelen ve bilgece bir rehberlik altında geliştirilmiş ve inşa edilmiş olan armağanlardı. O zamanki beşerî ırkın rehberleri, doğanın ve unsurların güçlerinin nasıl kontrol altına alınacağını ve onlara nasıl hükmedileceğini bildikleri için, hava ve su unsurları üzerinde hâkimiyet tesis edilmişti. Fakat, bunların hiçbiri, beşerî anlayış, bilgi ve çabanın ürünleri değildi. Beşerlerin zihinleri, aynen ufak bir çocuğun zihni gibi gelişmemiş olup, böyle bir faaliyet için yeterli değildi.

Atlantis döneminde maddiyat güçlerini ifade eden grup ile, Işığın enerjisini ifade eden grup arasında giderek artan bölünme, Atlantis Çağı'nın sonuna doğru o kadar gelişti ve bu iki hayat ve düşünce ekolü arasındaki sınır çizgileri o kadar belirgin bir hale geldi ki, o zamanki uygar dünyada

hızla bir kriz meydana getirildi. Yüzyılımızdaki dünya savaşları da bu krizin kesin bir etkisidir... Bundan sonra, Form Rableri ile Varoluş Rableri ya da Madde Güçleri ile Yüce Beyaz Kadro⁽⁶⁹⁾ arasındaki büyük savaş meydana geldi... Zafer, Işık Güçleri'nindi, çünkü Hiyerarşi, etkili bir şekilde işe karışmak zorunda kalmış, ve bazı dünya-dışı Yüce Varlıklar'ın da yardımıyla, uzun bir kaos ve felâket döneminden sonra Atlantis uygarlığını âni bir şekilde sona erdirmişti. Bu son, yüzbinlerce beşeri dünya yüzünden silen, nihaî bir âfet vasıtasıyla oluşturuldu. Bu tarihî olayın hatırası, dünyanın her tarafında mevcut olan Tufan efsanesi sayesinde günümüze kadar korunmuştur.

Kutsal Kitaplar'da, bu âfetten sağ kalanlardan, Nuh'un Gemisi'nde kurtulanlar diye sembolik olarak bahsedilir⁽⁷⁰⁾. Kadim Metinler'de ise bu olay şu şekilde anlatılır: «*Bir ejder yılanının çöreklenmiş bedenini yavaşça açması gibi, Bilgelik Oğulları'nın önderliği altındaki insanoğulları da kıvrımlarını açtılar ve akmakta olan bir tatlı su ırmağı gibi yayıldılar... Aralarındaki yüreksiz kişilerden çoğu, yollarda telef oldular. Fakat çoğu kurtuldu.*»

Atlantis döneminde beşeriyet, esas olarak duygusal ve fizikî bir odaklanma içerisinde olup, modern standartlarımız açısından, kemâle ermemiş bir gelişme seviyesindeydi. Aynı zamanda, beşerler, gezegenimizin beşer-altı âlemleri [bitkiler, hayvanlar âlemi, vb.] ile unsurlara ait güçlerini itaat ve kontrol altına almak gibi majik bir yeteneğe de sahiptiler. Bunlar, pek az etüd edilmiş olan iki husustur. Ancak, Atlantis konusuyla ilgili olarak, İlâhî Müdahâle olgusu da gereğince vurgulanmış bulunmaktadır. İşte bu İlâhî Müdahâle sayesinde ki, kendileri için henüz 'spiritüel' sıfatını kullanamayacağımız, fakat ahlakî açıdan sağlıklı olan bir azınlığın kurtarılması ve hatâlı bir şekilde odaklanmış veya yönlendirilmiş ve dolayısıyla da kendilerini maddî gayeler edinmeye ve maddî algılayışa yönelik bir hayata adanmış olanların yok edilmesi mümkün olmuştur. Kurtarılan bu çekirdek, şimdiki kök ırkımız olan Aryen ırkının esasını oluşturmuş-

tur. Eski Ahit'in tüm konusu, bu çekirdeğin gelişmesi ve büyümesi çevresinde örülmüştür. Sembolik olarak, Nuh'un Gemisi'nin sakinleri ile onların neslinden gelenler ve Yahudi ırkı, beşeriyetin kurtarılmış olan, kendilerine rağmen ve muazzam zorluklarla yüzyüze gelinerek Yüce Beyaz Kadro tarafından kurtarılmış olan bakiyesini temsil ederler.

Bunda, iki noktaya dikkat etmek gerekir: Can'ın bakış açısına göre önemsiz olan ilk husus, modern araştırmacıları hayrete düşüren ve ilgilerini çeken birkaç arkeolojik hazinenin ve kadim bilimsel başarıların modern öğrenciyi araştırmaya ve icatlarda bulunmaya sevkeden ve modern bilimin zaferleri dediğimiz şeyleri keşfetmeye ve üretmeye zorlayan o belli belirsiz hatıraları dışında, Atlantis'in harikulâde uygarlığının hemen hemen tüm izlerinin yeryüzünden kaybolmasıdır.

İkinci husus ise, beşeriyetin hayrına yönelik olarak Hiyerarşi'nin arka plâna çekilerek, maddiyatçılığın serap ve illusionlarından, doğru yolları izlemek suretiyle kendi kendine çıkması ve sonunda kadim ayrılıkları sona erdirmesi için beşeriyeti yalnız başına bırakmış olmasıdır⁽⁷¹⁾.

Atlantis Çağı'nın bütün bu nihaî etkilerinin ortaya çıkması bu modern dönemde, gözönüne alınması gereken birkaç hususun hatırlatılmasında yarar vardır. Bu hususları, kısaca ve açıkça şöyle belirleyebiliriz: *Maddiyat ile maneviyat arasındaki bölünme hatları, giderek artan bir şekilde netleşmiştir.* Bu sonucun oluşmasına vesile olan iki unsur vardır. Birincisi, On Emrin bildirilmesidir. On Emir, biçimi bakımından negatif ve tavrı bakımından da dogmatik olmasına rağmen, meseleleri ve beşerlerden talep edilen davranış şekillerini yeterince net bir şekilde ortaya koymuştur. On Emrin verildiği dönemde (İncil'de belirtilen tarihler doğru olmayıp, On Emrin bildirilme tarihi sanıldığından çok daha eskidir) dünya çapındaki beşerî zekânın nispeten aşağı seviyede olmasından ötürü, bu Emirler «Yapmayacaksın» formülü ile ifade edilmiş ve böylece beşerin dikkati, maddî eğilimlerin maddî ifadesine yöneltilmişti. Gelecekte, On Emir, ter-

sine çevrilmiş bir biçimde ifade olunacaktır ki, Hz. İsa'nın Dağdaki Va'zı ile Matta İncili'nde (5/3-12) geçen sözleri, bunun cenin halindeki bir örneğidir.

İkincisi, olgunluğa ve aklının erdiği yaşlara erişen beşeriyetin, baskının ve aşırı himayenin getireceği bir handikap ve engelleme ile karşılaşmayıp, başlıca ilâhî özelliklerini ifade etmesi için, Hiyerarşi'nin kendini geriye çekmesidir. Bu ilâhî özellikler arasında önde gelen nitelikler, özgür irade ve zihnin tefrik edici şeklindeki kullanımıdır. Atlantis döneminde özgür irade yoktu. Günümüzde ise özgür iradeye yönelik bir eğilim vardır, ki biz buna, hürriyet ve bağımsızlık, düşünce özgürlüğü ve bireyin, bir parçasını oluşturduğu grubu kontrol eden veya kontrol etmesi gereken hususları tespit etme hakkı diyoruz. Bunların hepsi de özgür iradenin vasıf ve veçheleri olup, özgür iradenin kendisinin ilâhî prensibi değillerdir. Zaten, bu ilâhî prensip hakkındaki bilgimiz henüz pek azdır. Seçme özgürlüğünün gerçek anlamını ve imâ ettiği kavramları ve iradenin doğru kullanımını, sadece dünya müritleri ile inisiyeler bilmektedirler ve bunun sebebi de onların, grubun hayrına yönelik olarak ve çoğunluğun ihtiyacına göre hareket etmeleridir.

Beşeriyetin karşı karşıya bırakılması sözkonusu olan ve günümüzde de dominant faktör olarak ortaya çıkan epröv; zihnî gelişim ve bilgi ile teçhiz olunan beşeriyetin, bu bilgiyi ve bilimsel ve zihnî başarılarını; grup hayrına mı yoksa nefsanî amaçlara mı, maddî meselelere mi yoksa spiritüel dürtülere ve empülslere mi adayacağı sorundur. Bu kadim çatışma artık günümüzde bir başka beşerî ifade alanına, zihin alanına aktarılmış olup, beşerî ırk ilerleme kaydettikçe ve beşerlerin kişilikleri yüksek bir bütünleme ve başarı seviyesine ulaştıkça bu çatışma da hâd safhaya gelmiş, meseleler net bir hal almış ve hasımların açıkça belirlenmiş iki grup halinde saflara ayrılması⁽⁷²⁾ artık öylesine tamamlanmıştır ki, nihai mücadele imkân dahiline girmiş bulunmaktadır.

Planetimiz üzerindeki zekî beşerlerin ekseriyeti bu durumu zekîce takdir etmekte ve genellikle de bunun temelinde

yatan şartları zihnen tespit etme kapasitesini göstermekte olup, bakış açıları ulusal tradisyonlarla, kendilerine miras kalan fikirler ve hareket hatlarıyla ve ayrıca çevrenin uyguladığı kontrol ve taraf tutma sonucunda ister istemez bulanmış olsa da, beşerî ırk nihai kurtuluşuna doğru büyük bir mesafe kaydetmiş bulunmaktadır. Dolayısıyla, ortaya konan belirli ölçüde bir özgür irade sözkonusu olup, bu tamamıyla yeni bir faktörü ve son derece tatmin edici bir gelişimi oluşturmaktadır. Fakat son derece önemli olan şu hususu da unutmamak gerekir ki, kitleler hâlâ daha otoritenin, kontrolün kurbanları olup, nispeten düşünmeyen ve çocuksu kişiler seviyesinde kalmaktadır. Bu da, gerçek çatışmanın; meseleleri açık bir zihinle net bir şekilde gören ve savaş halindeki güçlerden bir ya da diğerinin saflarında kesinlikle yer alan küçük bir azınlık arasında olduğu anlamına gelmektedir. Kadim Atlantis çatışmasındaki liderlerin doğrudan neslinden gelen ya da daha ziyade onların enkarnasyonları olan bir avuç insan, şimdi yeryüzü'nde olup, Işığın veya karanlığın güçlerini yönlendirmekte ve liderleriyle aynı muradı taşıyan milyonlarca beşerî tek bir sıraya sokmaktadırlar.

Bölünme hatları şimdiye kadar sürekli olarak öyle gelişmiştir ki, artık beşeriyeti, yüksek spiritüel ve diğerkâmcı değerlere yönelik olan ve prensipleri fedakârlık, grup hayrı ve dünya çapında bir anlayış olan kişiler ile; özellikle madde üzerinde odaklanmış olan ve nefsanî amaçlar taşıyan, ihtirasla ve mal mülk edinme anlayışıyla hareket eden kişiler halinde ifade edebiliriz. İşte, bu durumun hâd safhaya ulaşmış olması ve bölünmenin geniş kapsamı, beşeriyeti izlemekte olan Hiyerarşi'yi, Shamballa gücünün beraberinde getireceği risklere rağmen, doğrudan dünyaya neşrolmasına izin vermeye sevketti⁽⁷³⁾. Amaç, kitlelerin özgür iradesini uyarmaktır; bu tesir neşriyatı büyük dünya ideolojilerinin formül haline konulmasına ve ifade bulmasına yol açtığı için, bu uygulamanın kitleler üzerindeki sonucu nispeten hayırlı olmuştur⁽⁷⁴⁾. Bütün bu ideolojiler, kitlelerin herhangi bir

ülkedeki halkın içinde yaşadığı şartların daha iyi bir hale getirilmesine yönelik arzularınca teşvik edilmiş olup, bu arzu, Shamballa tesirinin gücü tarafından odaklanmış, etki-leyici ve yaratıcı bir hale getirilmiştir. Fakat, bu tesirin neşrolması sonucunda, birçok ülkedeki önemli şahıslardan oluşan belirli bir grup da uyarılmış ve böylece bu kimseler kitlelerin kontrolünü ele geçirerek, değişik ulusların dinî, politik ve sosyal metodları ile hareket tarzlarını tayin edebilecek hale gelmişlerdir. Her ulusta, tüm önemli konularda karar veren ve tüm önemli ulusal faaliyetleri tespit edenler nispeten az sayıdaki bir grup insandan oluşur. Bunu ya zor kulanarak, korkutup aldatarak veya iknâ ederek, tatlı sözlerle ve ideolojik motifleri uygulayarak gerçekleştirirler. Kader Rableri de bu kadim çatışmayı sona erdirmek ve böylece beşeriyetin yeni Kova Burcu Çağı'na nispeten özgürce ve doğru beşerî hedeflere, doğru ilişkilere ve beşerin mukadder olan geleceğine ilişkin olarak daha net bir anlayış edinerek girmesini sağlamak üzere bu durumdan yararlanırlar.

Şimdiki dünya anlaşmazlığı ile şimdiki dünya liderlerinin Atlantis dönemindeki çatışmayla ve liderlerle ilişkisi hakkında şu kadarını belirtmek yeterli olacaktır: Aynı şahısların birçoğu, evrim sarmalının daha yüksek bir kıvrımı üzerinde olmak üzere, büyük 'piyes'teki çeşitli rollerini tekrar oynamaktadırlar... Bu dönemde en önemli husus, neyin tehlikede olduğuna dair açık bir anlayışa ulaşmak, konuyla ilgili değerleri doğru bir şekilde takdir etmek ve hasımların oluşturduğu iki grubu harekete geçiren idealleri doğru olarak kavramaktır.

Atlantis dönemindeki savaşın Karanlık Güçleri, yani Kara Ustalar Kadrosu ile Işık Güçleri, yani Yüce Beyaz Kadro veya Üstadlar Hiyerarşisi arasında olduğunu belirtmiştik. Bu, o dönem için aşağı yukarı böyledir; çünkü çatışma iki ufak grup arasında olup, kitleler, savaşın ve gidişatın şuursuz ve zavallı kurbanlarından ibarettirler. Günümüzde ise, savaş halindeki güçler arasında böylesine net bir ayırım yapmamız ne mümkündür, ne de makûldür. Hiçbir ulus

ya da uluslar grubu, geniş kapsamlı bir genelleme ile, kara ya da beyaz olarak sınıflandırılmaz. Bunu unutmamak gerekir... Her ulusta, Işık Güçleri'nce etkilenen ve dolayısıyla da iyiniyet kavramına, tüm beşerler arasında doğru ilişkinin olması için duyulan arzuya ve gerçek bir uluslararası ve dünya çapında anlayış idealine normal bir şekilde ve kolaylıkla yanıt veren kişilerin kategorisine dahil olan binlerce kimse vardır. Her ulusta, bu pozisyonun hiçbir şekilde hitap etmediği ve hâlâ daha karanlıkta ve gerçek meselelere karşı kör olan kimseler de vardır. İyiniyetin ve anlayışın tesis edilmesini görmeye çabalayanların çoğunlukta oldukları doğrudur ama, bu kişiler henüz durumu kontrol altına alacak ya da kitlelerin hayra yönelik iradesini izlemeleri için liderlerini zorlayacak güçte değildirler. Bu kimseler Işık Hiyerarşisi tarafından esinlendirilmekte veya korunmakta olup, çatışma sona erdiğinde bu iyi niyetin özgürce ifade bulmasını uyarma görevi de bu kişilerle gerçekleştirilmelidir (75).

Öteki gruba gelince, onlar, eğilimlerinden veya kadim Karma'dan ötürü, Karanlık Efendileri'nin neslinden gelmektedirler; onların faaliyet ve idealleri maddiyatçılık güçlerinin faaliyetini mümkün kılmaktadır. Onların en tehlikelileri dahi, her halükârda, şu ya da bu tür bir idealizmin şuurundadırlar; fakat yanlış yola sevk edilmiş olup, fizik plân üzerinde yer alan ve form faaliyeti vasıtasıyla tezahür eden kudrete tam olarak yanıt verirler. Bu da Shamballa enerjisinin neşriyatıyla uyarılmaktadır. Onlar, bu tepki ve eğilimlerden ötürü, maddenin bünyesinde yer alan ve tesirleri ve faaliyetleriyle, formun ve mevout durumunun korunmasını sağlayan Hayatlar ile Enerjiler için odak noktaları oluştururlar. Sürekli olarak, yeni olanı reddetmeye ve beşerî şuurun evrimini ve gelişimini engellemeye çabalarlar (76). Esas sorunun şuur alanında olduğunu ve mücadelenin, form ile formun içindeki hayat arasında, ve beşerî ruhun özgürlüğüne yol açan ilerleme ile, beşerî şuurun hapsolmesine ve onun özgürce ifadesinin kısıtlanmasına yol açan gerici faaliyet arasında meydana geldiğini unutmayın.

Vaktiyle insanoğulları arasında bir kavga ve bir mesele vardı. Bu kavga ve mesele, ruhun maddeye hâkim olmak arzusunun, maddenin en âdî ve alçak saçakları içerisinde nefsanîyet ve iktidar mücadelesi olarak tezahür etmiştir. Nefsanîyet ve iktidarın ana kaynağı; ruhun, içerisinde salınım yaptığı üç buut realitesine hâkim olmak kaygısından ileri gelir.

Şimdi bu Devre'de de bu kaygının en şuursuz faaliyetlerini görüyoruz. Her hali ile nefsanîyet ve iktidarın mücadelesi; her sahada, her kademede tevali edip duruyor. Ve bir kişi çıkıp da: 'Bu iktidar kavgasının kökü, insan varlığının ana problemidir. Maksat muktedir olmak değil, muktedir olmanın zaruretini teşkil eden bilgiyi elde etmektir. Bu bilgi ise insan şuur ve vicdanına defaatle geldiği halde, ona kucak açan ve el uzatan hiç bir kimsenin bulunmamasıdır' diyor. Basiret bağlanmış, kalpler mühürlenmiş, diller tutulmuş, ve adımlar ve adımlar... (Cilt-7... Celse-18)

Dünya insanı, eğer kendilerine verilecek olan imkânları yüksek hayır uğrunda ve gerçekten Rabbe hizmet tarzında kullanırlarsa, şüphesiz layık oldukları, vaktiyle işgal etmiş oldukları seviyeyi tekrar iktisap edebilirler. Bu tamamiyle dünya insanının ihtiyârına bağlıdır. (Cilt-6... Celse-10)

Kur'an-40/21 : «Onlar, yeryüzünde dolaşp, kendilerinden öncekilerin âkibetlerinin nice olduğunu görmediler mi? Onlar kuvvetçe de, yeryüzündeki [teknik ve uygarlık] eserleri bakımından da üstündüler. Böyle iken, Allah onları günahları yüzünden yakaladı.»

Kur'an-6/6 : «Görmediler mi onlardan önce nice nesilleri helâk ettik, ki onlara, yeryüzünde size vermediğimiz imkânları, kudretleri vermiş, onları yeryüzüne yerleştirmiştik, üstlerine bol bol yağmur yağdırmıştık, ayaklarını bastıkları yerlerden ırmaklar akıtmıştık, fakat sonra suçları yüzünden helâk ettik onları ve onlardan sonra da başka başka nesiller meydana getirdik.»

Arzın varlığı, insanın varlığı ile kaim değildir. Arzınızın üzerinde pek çok Âdemler doğmuş, pek çok Âdemler yok olmuştur (77). Sizin Mukaddes Kitaplarınızda zikredilen Âdem,

bu neslin tekâmül basamağını teşkil eden ferdin adıdır... Şunu bir bilgi olarak öğreniniz ki, idrâkine sonra varırsınız; Arzınız bir hayli eski bir fizik küredir. Bu fizik kürenin maddî yapısı, kendine has bir özelliği teşkil etmektedir: Ve Kâinat muvacehesinde tekâmül edecek varlıkların maddî tesir ihtiyaçlarına göre hüviyet değiştirir... Pek çok nesiller gelip geçmiştir. Kuran'da bahsedilen yok edilen muhtelif kavimler, bu gelip geçmiş, inkıraz bulmuş kavimlerdir. Ve bunlar ayrı tekâmül nizamına tâbi olan varlık gruplarıdır. Sizlerle onların arasında daima bir 'tufan' olagelmıştır. Her tufan, bir maddî Siklus'un hitamı ve bir diğerinin başlangıcını ifade eder. Bütün Mukaddes Metinlerinizde mevzubahis edilen insan, en yeni tufan'ın akabinde enkarne olmuş olan varlıktır. İşte, ezel o noktadadır. Ebet, yeni bir tufan'ın zuhuruna kadardır. Yeryüzü gerçekten bir harman yeridir. Savrulur ve toplanır. Ekilir, savrulur ve toplanır. İncil'de buna ait, Kur'anda buna ait, Tevrat'ta buna ait pek çok ayet vardır. Arzınız bir hasat yeridir. Arzınızda her varlık tekâmül edemez. (Cilt-3.. Celse-10)

Atlantis ve Çağdaş Kanıtlar

«Kanarya Adaları'nın yerlileri olan Guancheler, doğrudan Atlantisliler'in neslinden geliyorlardı. Adalarda bulunan eski iskeletlerin iriliği de buna tanıklık eder... Bazı jeologlar, Madeira, Azorlar ve Cape de Verde adalarının dahil olduğu volkanik adalar grubunda, bir zamanlar Afrika'yı Amerika'yla birleştiren devasa bir batık kıtanın kalıntılarını görmektedirler.»

Mme. Blavatsky

a — Atlantis ve Doğa Yaşamındaki Kanıtlar

Atlantis'in mevcudiyetini onaylayan birçok belirtiler vardır. Bunların önemli olanlarından bazıları şunlardır:

1898 yılında Atlantik Okyanusu'nda kablo döşemekte olan bir geminin mürettebatı, 3000 metre derinlikten, kimyasal bileşimi bazalt olan camsı bir lav parçası (tachylite) çıkarmıştı. Bu parça şimdi Paris'teki bir müzededir. Lav, bu tür bir kimyasal değişime ancak normal atmosfer basıncı altında uğrayabilir. Dolayısıyla, Azor Adaları'nın yaklaşık 800 km. kuzeyinde yer alan Okyanus yatağının, bir zamanlar su üzerindeyken lavlarla kaplanmış olması sözkonusudur.

Göçmen kuşlardan, küçük, kahverengi 'petrel' kuşları, her yıl Eylül ve Ekim aylarında Avrupa'dan Amerika'ya uçarken Atlantik'i aşarlar. Bu kuşlar, Senegal'in batı kıyılarındaki Yeşil Burun'un 950 km. güneybatısındaki bir noktanın üzerine ulaştıktan sonra ısrarla daireler çizerler ve sonra Brezilya'ya doğru tekrar yola koyulurlar. Kuşların hafıza kromozomları, onlara, o noktada bir zamanlar bir iniş yerinin bulunduğunu bildirmektedir⁽⁷⁸⁾.

Amerika ile Avrupa'nın, kıta tabanı üzerinde yükselen buz yığınlarından oluşan örtü buzulu, anlaşıldığına göre, bir zamanlar, şimdi Okyanus'un altında uzanan bütün bir alanı kaplayan genel bir örtü buzulunun bir bölümünü teşkil ediyordu. Bu da, Buzul Devri'nde Atlantik'in ortalarında bir kıtanın mevcut olduğunu göstermektedir.

Avrupa'nın Miyosen Çağı'ndaki bitkiler topluluğu ile Doğu Amerika'nın günümüzdeki bitkiler topluluğu arasında benzerlikler vardır.

Yılanbalıklarının, iç sulara alışık olan dişileri, yumurta dökme mevsiminde, hafıza kromozomlarının dürtüsüyle, Sar gasso Denizi'ne giderler.

Sovyet bilim adamı N.Zirov, Atlantik Okyanusu'nda yer alan bir kara kütlelerinin, Golfstrim'in bir zamanlar buzlarla kaplı olan Avrupa kıyılarına ulaşmasını engellemiş olduğunu belirtmektedir. Atlantik'teki deniz altı dağsırasının batı yamaçlarından yakın zamanlarda alınan numunelerde olağan okyanus çamuruna rastlanırken, doğusundan alınanların buz kökenli oldukları görülmüştür. Bunlar, anlaşıldığına göre, buzdağlarıyla taşınmışlardı. Atlantis'in batısından sonra Güney Amerika'dan gelen sıcak su akıntısı, Batı Avrupa kıyılarını yaladı. Ve klimatologların da onayladığı üzere, yaklaşık 12.000 yıl önce Buzul Devri'ne son verdi.

Amerikalılar, Atlantik'in sularına gömülü olan bir tepenin üzerinden, kireçle kaplı olan çok sayıda disk biçimi objeler çıkardılar. Doğal değil de beşer yapısı olan bu diskler 15 cm. çapında ve 4 cm. kalınlığındaydı. Ortalarında bir delik bulunuyordu; yüzeyleri yer yer düzgün, yer yer pürüzlüydü. Radyokarbon testleri, bu objelerin 12.000 yıl önce su üzerinde oluşturulmuş olduklarını ortaya koymuştur.

b — Atlantis ve Okyanus Altındaki Keşifler

Edgar Cayce, Atlantis kalıntılarının Bimini Adaları yakınında 1968 ve 1969 yıllarında denizden yükselmeye başlayacağına dair bir kehanette bulunmuştu. Nitekim, 1968 yılında Amerikalı pilotlar Bob Brush ve Trig Adams, adanın sahanlığı üzerinde büyük bir dikdörtgen yapının varlığını tespit etmişlerdi. Bu sualtı kalıntısının hava fotoğrafları, mevcut bölümlerinin orantıları ile Maya mimarisini andırıldığından, bunun batık bir 'mabet' olması ihtimalini güçlendirmekteydi. Arkasından, Brush, Adams ve Miami'li ünlü arkeolog ve dalgıç Prof. J. Manson Valentine, ilk taş yapının yakınında iki

benzer sualı yapıları daha keşfettiler. Küçüğü 25 x 15 metre ve büyüğü de 30 x 18 metre boyutlarındaydı. Ve kısa bir süre sonra Prof. Valentine, Dimitri Repikoff, Jacques Mayol ve diğer bazı kişilerle birlikte ünlü Bimini Duvarını ya da Yolu-nu keşfetti. Bunu, çeşitli türden birçok ilginç sualı kalıntı-sının keşifleri izledi. Aşağıda, yazar Brad Steiger'in, Prof. Valentine ile bu konuda yaptığı bir röportaj yer almaktadır.

S — Elimde, «bir kadim mabedi keşfettiğinizi ve bunun heyecan verici ve aynı zamanda tedirgin edici bir keşif oldu-ğunu» bildiren 23 Ağustos 1968 tarihli haberin bir kopyası var.

C — Bunu biraz değiştirmeniz gerekecek. Orası kutsal bir yer olabilir ama, bir mabet olup olmadığını kesin olarak bilmiyoruz. Bimini Adaları bölgesinde hem havadan keşif yapıyor hem de dalarak deniz altını araştırıyordum, ve so-nunda, insanların iskân etmiş oldukları ve tasarımılanmış ve insan elinden çıkmış bir yapı desenine sahip olduğu sağlam bir şekilde belirlenen bir yere rastladım. Doğrusal düzenle-meler, kareler, dikdörtgenler ve yollar bulduk. Taa Orange Mercan Adası'na kadar, tüm mercan adalarının rüzgâr üstü ve rüzgâr altı taraflarında tam anlamıyla düz çizgiler uza-nıyordu.

S — Fakat, bu yapının, Mayalar'ın Yucatan, Uxmal'daki 'Kaplumbağalar Mabedi'nin plânının bir kopyası olduğunu açıklamıştınız.

C — Evet, burası o mabetle aynı şekle ve boyutlara sa-hip. Aynen Kaplumbağalar Mabedi'nde olduğu gibi, 30 metre uzunluğunda ve 18 metre genişliğinde, ve doğu kenarı duvar-la bölünmüş. Yucatan'daki mabette de görüldüğü gibi, batı kenarındaki köşeler ve özellikle güneybatı köşesi de bölün-müş.

S — Buraları Mayalar'a ait olabilir mi?

C — Hayır, Mayalar'a ait olduklarını sanmıyorum. Bildi-giniz gibi, Mayalar buraya sonradan gelmişlerdi.

S — Kaplumbağalar Mabedi'nin Mayalar'a atfedilmesine rağmen, Maya öncesi bir döneme ait olabileceğini mi imâ ediyorsunuz?

C — Bunlar nesilden nesile geçer. Komple metafizik fel-sefeler bir nesilden ötekine aktarılmıştır. Geçmiş devirlere ne kadar derinlemesine girerseniz, felsefeler de o kadar ev-rensel bir karaktere bürünür. Bu, son derece önemli bir hu-sustur... Fakat belki de en önemli keşfi, 2 Eylül günü, hem de bir rastlantı sonucu yaptık. İş arkadaşlarımla birlikte, derinlerde yaptığımız dalışlardan biraz hayal kırıklığına uğ-ramış bir halde, kıyıya yakın olan bir kayalığın üzerinde azı-cık soluklanmaya karar vermiştik. Dalmamla birlikte bir sürü taş bloka rastladım.

S — Bunların doğal kökenli olup olmadıklarını saptaya-bildiniz mi?

C — Doğal kökenli olmadıkları hakkında sağlam kanaat-ler edindim ve ertesi yılın Ocak ayına kadar bunu bir sır olarak sakladım. Dimitri Rebikoff bölgenin fotoğraflarını çekti ve bu fotoğraflardan oluşturduğu bir mozaikte bu ya-pının 240 metrelik düz bir hat halinde uzandığını belirledi. Bu noktadan sonra yapının, bazı doğrusal düzenlemelerin yanı sıra, güzel bir eğri çizdiğini keşfettik. Aynen bir dolmen gibi sütunlar üzerinde duran, altı metre uzunluğunda, son derece iri taşlar vardı. Bunlar ve diğer bazı özellikler, bu yapının bir doğal fenomen olmadığını açıkça belirlemektedir.

S — Yapıların yanı sıra, insan elinden çıkmış başka her-hangi bir obje bulabildiniz mi?

C — Henüz değil. Ne var ki, okyanus yatağındaki son derece geniş bir alanı kaplayan ve kentleri andıran, hayret verici bazı yerlere rastladık. Bunun arkasından, Bimini'nin doğusunda son derece önemli olan bir yer keşfettik. Ora-da bir tür set, yani altı metrelik bloklardan oluşmuş büyük bir bent, eşmerkezli daireler ve işaretli blokların bulunduğu alanlar var. Bu yapının ne anlama geldiğini tam olarak bile-miyorum ama, burası gerçekte, bir sarnıca su doldurmak için kullanılmış olan kadim bir bent olabilir. Bu sarnıcın kalın-tıları da büyük bir dikdörtgen biçiminde olmak üzere hâlâ daha yerinde durmaktadır. Ayrıca Bahama'nın kıyı suları-

nın her yanında 'hayalet desenlere' [deniz altında yer alan kalıntıların su üzerindeki ekolojik yansımalarına] rastlıyoruz. Bunlar, doğal oluşumlar olarak açıklanamayan dik-dörtgen ve diğer şekillerden meydana gelmektedir. Bunlara son yıllarda eklediğimiz bulgularla birlikte, bu türden en az elli saha keşfetmiş bulunuyoruz. Bir keresinde Bogota'dan havalandıktan sonra, deniz altında yer alan muazzam yapılar gördük. Bunları tekrar keşfetmemiz gerekiyor ama, orada oldukları kesin. Dahası, bir yerde, kesinlikle ok biçiminde olan ve kuzeybatı yönünü işaret eden bir yapı var. Ayrıca, denizin karanlık dibinin aksine beyaz renkte gözüken bir bina da keşfettik.

S — Yazı türüne benzeyen herhangi bir şeye rastladınız mı?

C — Böyle bir keşifte bulunabilecek kadar uzun bir süre su altında kalmadık ama, birçok sembolik çizime rastladık. New Providence açıklarında, bir yazının mevcudiyetini imâ edebilecek olan bir dizi sembol gördük. Bunlar, birbiri arkasına dizilmiş olan, muazzam cesametteki elipsler, daireler, kareler ve son derece düzgün bir açıdan meydana geliyordu. Sanki, çok büyük mikyastaki bir yazının parçalarını oluşturuyorlardı.

Bimini bölgesinde dalışlar yapan ve fotoğraflar çeken diğer araştırmacılardan John Alexander da, Brad Steiger'e aynı konuda ilginç açıklamalar yapmıştı:

S — Ne zaman dalış yaptınız?

C — Haziran 1971'de. Başkalarının keşif gezileri hakkındaki kitaplardan bilgi edinmek yerine, her şeyi gidip yerinde kendim denemek isterim. Ayrıca çok da okurum. Kanaatimce, burası [Bimini kalıntıları], tek başına, belirli derecede bir teknolojiye sahip olan bir afet öncesi uygarlığımı imâ etmektedir. Daldığımızda ve aniden bir dizi iri taş blokla karşılaştığımızda, okyanus yatağından çok farklı olan bir şeyi görmekte olduğunuza dair en küçük bir kuşkunuz kalmıyor. Pekalâ, diyelim ki, bu bloklardan birkaç tanesi doğanın eseridir. Fakat, bu yapıda rastlanan ve geometrisi son

derece düzgün olan açılarının çokluğu, bunun doğanın bir oyunu olması ihtimalini ortadan kaldırmaktadır. Dolayısıyla da bu bloklar, okyanustaki iç streslerden ötürü oluşmuş olamazlar. Burada, taş bloklar, 1800 metre boyunca birbiri arkasına dizilmiştir. Eğer bu muntazam açıları stres oluşturmuş olsaydı, o zaman bloklar boyunca yarıklar meydana gelmiş olmalıydı. Bu bloklardan bazılarının cesametini, bir dalgıçla karşılaştırdığımız zaman idrâk ediyorsunuz. Bazıları binlerce kilo ağırlığında olup, dev cesamette muntazam açılar oluşturmaktadırlar. İki, ikibuçuk metrelik kare blokların yanı sıra, uzunlukları 4,5 m. ile 12 m. arasında değişen dev bloklar da mevcuttur, ve hepsi de sanki örülmüş gibi durmaktadır.

S — Sizce burası çok daha büyük bir kentin sadece ufak bir bölümünü mü oluşturuyordu?

C — Evet. Gayet iyi bir dalgıç olduğum gibi, çok uzun mesafeler boyunca da yüzebilirim. Orada dalış yaptıktan sonra, gidebileceğim en son noktaya kadar yüzdüm. Görülecek o kadar çok şey vardı ki, hangisine bakacağımı şaşırmıştım. Dr. Valentine'e göre, burası, taa Yucatan'a kadar ve bir yandan da kuzeye doğru uzanan bir dizi yerden sadece birisidir.

S — Bu yerin kadim bir uygarlığın kalıntıları olduğu gerçeğine karşı bilim çevrelerince yöneltilen eleştiriler var mı?

C — Bu eleştiriler arasında en sık rastlanana, burasının muhtemelen kaplumbağa ağılları olarak inşa edilmiş olduğuna ilişkindir. Deniz kaplumbağaları bu bölgede oldukça değerli bir ticarî meta'dır. Fakat, bu durumda, sırf kaplumbağaların sürüden ayrılmalarını önlemek için birilerinin tonlarca kayayı taşımış olmaları gerekir. Başlangıçta keşfedilen yerlerden bazıları gerçekten de kaplumbağa ağılları olabilir. Buraları, kolaylıkla taşınabilecek türden ufak bloklardan inşa edilmiştir. Fakat, bahsettiğimiz yer kıyından o kadar uzaktadır ki, kaplumbağa ağılı teorisi tümüyle çürümektedir. Ayrıca, fotoğraflarda da gördüğümüz gibi, bu yerler dev bloklardan yapılmıştır.

S — Bu taş blokların mahiyeti nedir?

C — Çeşitli yerlerde çeşitli türden taşlar var. Bazı sütünlar üzerinde tarihlendirme çalışmaları yapılmış ve bileşimleri analiz edilmiştir. «Gizli ve güvenilir bir kaynağa göre», analizin neticesi *pembe mermer* olmuştur. Bu tür mermer günümüzde sadece İtalya, Sicilya ve Girit'te çıkmaktadır. Bimini açıklarındaki bu yer, buralardan binlerce kilometre ötede olduğuna göre, geriye iki ihtimal kalmaktadır: 1— Bu materyali buraya taşımaya muktedir olan bir teknoloji mevcuttu; veya 2— O zamanlar su üzerinde yer alan bir başka ülkede bir başka pembe mermer yatağı vardı. Üçüncü bir teoriye göre de, Onbeşinci Yüzyılda gemiler safra olarak pembe mermer kullanıyorlardı, ve gemiler battığında tahtalar çürüdü ve mermer safra crtaya çıktı. Peki, bu yapı 1800 metre uzunluğunda olduğuna göre, batan geminin bir uçak gemisi cesametinde olması gerekmez miydi?

S — Bimini açıklarındaki yapılar, sizce, kesinlikle Tufan öncesine ait bir uygarlığın kalıntıları mıdır?

C — Evet. Bu yapılar, Aztek veya Maya uygarlıklarından çok daha eski bir geçmişe dayanmaktadırlar. Bunların keşfedildiği alan, en azından 10.000 yıldır su altında bulunmaktadır.

S — Bu yapılara ilâveten, insan elinden çıkmış olan başka herhangi bir obje bulabildiniz mi?

C — Hayır. Bunun önemli olduğunu da sanmıyorum. «Peki, çanak çömlekler ile süs eşyaları nerede?» sorusuna sık sık muhatap oluyorum. 10.000 yıldır okyanus altında kalmış olan bir alandan bahsettiğimizi unutmamalıyız. 10.000 yıl süresince okyanusta bırakıp da kolayca teşhis edilebilecek bir halde tekrar su üstüne çıkarabileceğimiz pek fazla objenin bulunduğunu sanmıyorum. Ayrıca, radyokarbon tarihlendirme sistemimizde de bazı sorunlar vardır. Eğer bir kıtayı yok edebilecek kadar şiddetli bir afet meydana gel-diyse, bu afet, radyokarbon tarihlendirme sistemini değiştirecek kadar belirgin olan radyasyon varyasyonlarına yol açmış olabilir.

Araştırmalarım iki ayrı kısımdan oluşmaktadır. Birincisi, buradaki fotoğraflarda gördüğümüz gibi *jeofizik mahiyette* olup, elle tutulabilir türdendir. Araştırmalarımın öteki veçhesi ise, *psşik mahiyettedir*. İpnozla ekminezi çalışmaları yaparım, ve bu sayede Atlantis hakkında oldukça enformasyon edindim. Bu enformasyona göre, birbiri arkasına gelen ve çok farklı türden olan birkaç uygarlık sözkonusudur. Birçok kimse Atlantis'i okyanusun suları altında kalan bir kayıp ada veya kent olarak düşünme eğilimindedir ama, ben ve arkadaşlarım, Atlantis'in muazzam bir kıta olduğu kanaatindeyiz. Atlantis'i [Girit'teki] Minos kültürüyle irtibatlandıran birçok çalışmalar yapılmıştır. Ancak, bu ilişki, tam olarak tatmin edici olmayıp, Atlantis sorununa sadece kısmî bir çözüm getiriyor olabilir. Atlantisliler'in, kurduğu kolonilerle genişleyen bir uygarlık oluşturacak kadar ileri bir seviyede olduklarını sanıyoruz. Bu koloniler de muhakkak ki büyük afetten etkilenmişlerdi ama, ana kıtanın etkilendiği derecede değil. Orta Meksika ile Yucatan'daki bazı bulgular bu yerlerle Atlantis arasında irtibat olduğunu belirlemektedir. Dünyanın her yanındaki kültürler ile kültürel tasarımlar öylesine dünya çapında özellikler göstermektedir ki, Atlantis tesirinin son derece uzak yerlere kadar uzandığı kanısındayız.

S — Atlantisliler ne derece ileriydiler? Onların uygarlıklarının bizimkiyle aynı seviyede olduğunu söyleyebilir miyiz?

C — Ben de, Edgar Cayce'yle ve gerçekten de ileri seviyeden bir teknolojiye ulaşanların Atlantis'in ikinci uygarlığı olduğunu söyleyen bazı durugörürlerle aynı fikirdeyim. Havadan ağır araçlarla uçabildikleri, kendi kendine yeten atmosferik şartların bulunduğu yeraltı alanlarına ve bizim kullandıklarımızın çok ötesindeki bir enerji kaynağına sahip oldukları muhakkaktı. Sanırım bizim uygarlığımız, temelde çok basit olan muazzam bir enerji kaynağını gözden kaçırmıştır. Birçok kişi bu konuda hemfikirdir, ve denildiğine göre, Atlantis ikinci kez, kaçak enerjiden ve içe dönük deh-

şetli bir patlamadan [implosion] ötürü batmıştı. Psişik bir celse sırasında aldığımız bilgi de bu yöndeydi. Bimini açıklarında fotoğrafını çektiğim alanın, muhtemelen, teknolojik olarak ötekilerden daha aşağı seviyede olan üçüncü safhadan kalmış olduğuna inanıyoruz. Edgar Cayce, nihaî batışın yaklaşık 10.000 yıl önce meydana geldiğini söylemişti. Psişik kanaldan tarih tespiti yapmak çok güç olmasına rağmen, benim aldığım bilgi de buna uygundu, yani 10.000 ilâ 12.000 yıl kadar önce batmıştı.

Brush, Adams ve Prof. Valentine'in 1968 yılındaki çarpıcı keşiflerinden etkilenen sadece J. Alexander değildi. Deniz arkeoloğu Robert Marx, daha başka sualtı yapıları bulabileceğini düşünerek Andros civarında araştırmalara girişmişti. Andros'un batı kıyıları çevresinde dalış yapan Marx, tam oniki adet batık taş yapı keşfetti! 1971 yılında Andros Adasına geri dönen Marx, bulduğu yapılardan biri üzerindeki çamur tabakasını 3 metre derinliğe kadar kazdığını ve buna rağmen taş duvarın tabanına erişemediğini açıklıyordu. En ilginç, insan elinden çıkmış bazı objeler bulmuştu: Bunların arasında, seramik bir insan yüzü, eğimli bir mermer parçası ve bir düzine kadar kırık çömlek parçası bulunuyordu.

Bahama Adaları açıklarında, dikdörtgen biçimindeki yapıların yanısıra dairevî ve diğer şekillerdeki kalıntılar da bulunmuştur. Prof. Valentine, *Muse News* adlı dergide yayımlanan bir yazısında, Andros Adası'nın kuzey kıyılarına yakın bir yerde rastladığı bir altıgen yapıdan bahsediyordu. Aynı dergide bu ilginç yapının bir fotoğrafı da çıkmıştı. Bob Brush da 1973 yılında Andros açıklarında dairevî yapılar keşfetmiş, uçaktan fotoğrafını çekmişti. Dairevî yapıların bu fotoğrafa dayanan bir çizimi, ancak 1978 yılında *New World Antiquity* dergisinde yayımlanabildi.

Batık kalıntılar muammasının en heyecan verici veçhelerinden biri de kuşkusuz, Bahama Adaları ile civardaki bölgelerde batık 'piramitlerin' bulunması ihtimalidir. Charles Berlitz'in *Mysteries From Forgotten Worlds* adlı kitabında bir harita gemisi kaptanı tarafından 12 kulaç derinlikte tes-

pit edilen bir 'basamaklı piramit'ten söz edilmektedir. Aynı kitapta, Büyük Bahama Sahanlığı üzerinde yer alan bir diğer batık piramitten de bahsedilir. Bu piramidin tepesi düz olup, 55 x 45 metre boyutlarındadır. 1977 yılında Kaptan Don Henry, deniz dibinin profilini çıkaran sonar cihazıyla, Florida'nın 65 km. kadar güneyinde ve 200 metre kadar derinlikte bulunan devasa bir batık piramidin gayet net bir görüntüsünü elde etmiştir. Bu dev yapının tabanı 165 metreyi, yüksekliği de 135 metreyi bulmaktadır (79).

c — Atlantis ve Deniz Altındaki Gizemli Piramit

Dr. Ray Brown 1968 yılında keşif ekibiyle birlikte, batık İspanyol kalyonlarının hazine dolu yükünü aramak için Bahama Adaları civarındaki bir noktada dalış yapıyordu. Su yüzeyinde oldukça az olan görüş mesafesi dalıştan sonra da artmamıştı. Sanki, bir tür deniz hareketi sonucunda, su dibindeki birikintilerden oluşan bulutlar ortalığa yayılmıştı. Birden yukarıdan aşağıya doğru güneş ışınlarının süzülmesini farketti. Fakat bu huzmeler okyanusun yüzeyinden değil de, 22 kulaç derinlikte yer alan yaklaşık 28 m. yüksekliğindeki, Mısır stili (80) bir piramidin tepesinden neşroluyordu! Ekip üyeleri bu inanılmaz keşiflerini incelemek üzere piramidin yakınına yüzdüler. Piramit, mermer benzeri bir taştan inşa edilmişti, ve en ilginç, batık objeleri kaplayan mercanlardan ve diğer deniz mahlûkâtından bu yapı üzerinde eser yoktu. Dr. Brown, 'mavimsi' renkteki tepe kısmının hemen alt seviyesinde yüzerek piramidin çevresini üç kez dolandı. Üçüncü yüzüşünde, yapının üzerinde bir giriş yeri gördü. Bu delikten içeriye girdiğinde, mabede benzer bir odaya rastladı. Odanın duvarları eğim yaparak yükseliyor ve tavandaki bir zirve noktasında birleşiyorlardı. Duvarları oluşturan taşların üzerinde Gamalı Haçlar vardı (81). İçerde, tahta benzeyen ve bir tanesi diğerlerinden daha yüksekte yer alan 7 tane iskemle vardı. Odanın duvarları boyunca oturma yerleri sıralanmıştı. Merkezdeki bir kaidenin üzerinde, bel hizasında yer alan iki tane metalik kol yükseliyor, bilek nahiye-

sinde birbirine temas eden ellerin açık duran avuçları içinde ufak, kristal görünümünde bir küre duruyordu. Tavan-
dan metalik kollara doğru bir sütun uzanmaktaydı.

Gözetlendiği hissine kapılan Dr. Brown'ı bir korku kapladı. Piramidin çevresinde iki kez yüzdüğü halde göremediği giriş yerinin tekrar kapanacağından emindi. Dışarıya çıkacağı anda, âni bir kararla, kristal küreyi yuvasından söküp aldı ve yüzerek odayı terketti. Piramidin dışında araştırmalarını sürdüren öteki dalgıçlar da, bu arada, garip görünüşte çeşitli objeler bulmuşlardı. Bunlardan bazıları 'elektrik cihazları'nı andırıyordu. Piramidin bulunduğu bölgenin 'lanetlenmiş' olabileceğinden çekinen Dr. Brown, bir daha oraya gitmedi. Ne varki, ekibindeki dalgıçlardan üçü kendisiyle aynı fikirde değildiler ve aynı noktaya ikinci kez araştırmak üzere geri döndüler. Bu onların son macerası olmuştu: Başboş bir şekilde sürüklenen motorları bulunduktan sonra bu dalgıçlardan hiçbir haber alınamadı! Dr. Brown bu olayı ancak Mart 1975'te açıkladı ve kristal küreyi *The New Atlantean Journal* dergisinin editörlerine gösterdi. Kristal küre göz seviyesinde tutulduğunda, kürenin içinde, bazen bir dördüncüsü de olmak üzere, üç tane piramid imajı görülüyordu. Belirli aralıklarla ve farklı mesafelerde sıralanmış olan bu piramidler, belki de, Mısır'daki Gize Piramitleri'nin birbirleriyle açı yapan dizilişini minyatür bir şekilde canlandırmaktaydılar. Daha da ilginç, metali iten bu kürenin 'karşıt çekim' özelliklerine sahip olması sözkonusuydu.

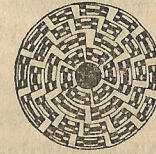
d — Atlantis ve Keşif Heyetlerinin Bulguları

Ağustos 1969'da bir Amerikan-İspanyol ortak keşif heyeti, İspanya'nın kuzey sahillerinde yer alan Santander kentinin onsekiz kilometre kadar açığında, Biskay Körfezi yakınındaki bir mağarada, herhangi bir çürümeye maruz kalmadan korunmuş olan 30.000 yıllık iki erkek cesedi bulmuştu. Bu, «Avrupa'da bir benzeri daha olmayan bir keşif» olarak nitelendirildi. Beş Hollandalı uzman, Kuzey Hollanda'daki Groningen Üniversitesi'nde cesetleri inceledikten sonra, ince

nesiçli kilin derine nüfuz etmesi sayesinde gayet iyi korunmuş olan bu bedenlerin, hemen hemen tamamıyla, günümüzdeki beşer bedeninin aynısı olduğunu gördüler.

Temmuz 1973'te, Bn. Maxine Asher'in başkanlığındaki, aralarında ünlü araştırmacı Dr. Egerton Sykes'm da bulunduğu bir bilim ekibi, İspanya'nın güneybatısındaki Cadiz Körfezi'nin deniz yatağında, devasa taş bloklar, yollar, duvarlar ile bazılarında eşmerkezli sarmal motifler bulunan iri kolonlardan oluşan batık bir kent keşfetmişti.

«Moskova (UPI) — Bir Sovyet bilim adamı, Cebelitarığın batısında yakın zamanlarda araştırmalar yapan bir keşif heyetinin, tam Grek filozofu Eflatun'un belirttiği yerde kayıp Atlantis kıtasını bulmuş olabileceğini açıklamaktadır. Sovyet Oşinoloji Enstitüsü'nün Başkanı olan Prof. A. A. Aksyenov, *Işık* adındaki Sovyet dergisine yaptığı açıklamada, keşif heyetinin, Okyanus yüzeyinin 90 ilâ 180 metre altında kalıntılara ve düz tepeli bir grup dağa rastladığını söylemiştir. At nalı şeklindeki bu batık alan, Cebelitarık Boğazı'nın açıklarında, Eflatun'un kayıp kıtanın yeri olarak işaret ettiği bölgede yer almaktadır. Prof. Aksyenov'a göre, *Kurchatov* araştırma gemisinden çekilen sekiz sualtı fotoğrafı, deniz altındaki düz tepeli dağlardan biri olan Ampere Dağı'nın üzerindeki kalıntılar üzerinde odaklanmıştı: «Bu fotoğraflarda, oldukça net bir şekilde, tuğla veya taş duvarlar ve geniş basamaklar görülmektedir.» (Kanada'da yayımlanan *The Toronto Sun* gazetesinden, 3-4-1979)

D İ P N O T L A R

- (1) Sais'teki Mısırlı Rahip Sonchis, İ.Ö. 6'ncı Yüzyılda, ünlü Yedi Grek Bilgesi'nden biri olan Atinalı Solon'a şöyle diyordu: «Siz hepiniz [Grekler] genç canlısınız; çünkü yaşlanmış olan herhangi bir eski tradisyona, kadim inanca veya bilgiye sahip değilsiniz. Ve bunun sebebi de şudur: Beşeriyet birçok yıkıma uğramıştır, ve uğrayacaktır da.» Bu sözlerden anlaşıldığına göre, Kadim Mısırlılar'ın kendileri binlerce yıllık kayıtlara sahiptiler. İşte bu kayıtların bilgisiyle mücehhez olan Sais Rahipleri, Mısır'ı ziyareti sırasında Solon'a, Atlantik Okyanusu'nun sularına gömülen harikulâde bir uygarlıktan, yani Atlantis'ten bahsetmişlerdi. Solon'dan yaklaşık ikiyüz yıl sonra, Grek düşünürü Eflatun, Solon'dan aktarılagelen Atlantis'le ilgili bu enformasyonu Timaeus ve Critias adlı diyaloglarında işledi. Ayrıca, Proclus'tan öğrendiğimize göre, Eflatun'un kendisi de Mısır'a gitmiş ve Sais'te Başrahip Pateneit, Heliopolis'te Rahip Ochlapı ve Sebennytus'ta da İnisiyator Ethimon ile görüşmüştü. Dolayısıyla, Eflatun bu Mısır gezisi sırasında Atlantis hakkında birinci elden bilgi de edinmiş olabilirdi.
- (2) Dünya gezegeninin varoluşundan bu yana geçirmiş olduğu tüm oluşumun en ince ayrıntılarına değin enerjetik kodlar halinde kaydolunduğu bir Akaşık Kayıt Merkezi vardır. Bu enerji rezervuarı, dünya planetinin astral enerjetik ikizinin özel bir katmanındadır (Bkz: Sadıklar Plânı.. Ek-Cilt). Bu kayıt merkezi, ilgili yüksek ruhsal varlıklar'ın denetim ve gözetimindedir. Bu kayıt merkezinde, geçmiş uygarlıkların da tüm ayrıntılarına değin kayıtları vardır. İdareci Mekanizma, gerek ve ihtiyaç duyduğu zaman, dünya beşeriyetine, geçmişe ait bilgi veya bilgi grubunu vermek istediğinde, bu kayıt merkezinden hazırlanan bir enformasyon, çeşitli yollar ile aşağı fizik plâna verilir. Bu yollardan birisi de, bir medyum vasıtasıyla o enformasyonun aktarılmasıdır. Üstad Koot Hoomi : «Sık sık, çift tırnak koymadan, sözüm gelişi, Akaşık kütüphanelerimizin sayısız dosyalarından aldığım enformasyon labirentinden gözüm kapalı alıntı yaparım.» (Mahatma Mektupları'ndan)
- (3) Uzay Komutanı Athena: «Daha aşağı seviyeden bir ruh formuna ilk iniş sırasında, yeryüzünün sislerinin ilk sakin-

leri, sadece, ruhtan daha yoğunlardı; fizikî forma bürünmemişlerdi. Yoğunluğun yaratılışı, çok daha sonra geldi. O başlangıç dönemlerinde, yeryüzünde ruhlar, yukarıdaki âlemler ile tam bir irtibat içerisinde yaşadılar. Sonra, bunu, benliğin kendini ispat etme çabasına ilişkin uzun dönemler izledi. Yasak meyva sembolizmi ve elmanın yenmesi, beşerin yaşam alanına 'irade özgürlüğü'nün girişini temsil ediyordu. Bundan böyle, beşeriyetin masumiyeti ile kaygısızlığının yerini, sağ kalmak için kendilerinin gösterdiği çabalar ile kendilerince yaratılan yaşam güçlükleri almıştı. Önceleri, ruhsal varlıklarla biraz yandaşlık hâlâ daha devam etti ama, zamanla, bu tür tüm irtibatlar, beşerin kendi yoğunluğu tarafından kesildi ve böylece beşer, kendi arzusuyla, güzelim 'bahçesi'nden atıldı.»

- (4) Bkz: Mu, kitap-10.
- (5) Mme. Blavatsky: «Tüm Veliler'in Atası olan Yüce Yogi 'Rudra Shiva', Ezoterizmde, İlâhî Sülalelerin en yüce Krallarından biridir. En Baştaki ve En Sondaki sıfatlarıyla anılan Rudra Shiva, 3'üncü, 4'üncü ve 5'inci Kök Irkların Hamisi olup, aynı zamanda 'Zaman'ın tanrısı'dır da.» Shiva için bkz: Bilgi Çağına Giriş, kitap-58... Dipnot-45 ve 76.
- (6) Üstad Koot Hoomi: «O büyük olay, Ateş Sisi'nin Oğulları'nın, yani Shamballa'nın sakinlerinin Poseidonis'in nefsanî olan, fakat tamamıyla de kötü olmayan majisyenlerine galebe çalması olayı, tam 11.446 yıl önce vukû bulmuştur.» (Mahatma Mektupları'ndan)
- (7) Sathya Sai Baba: «Bir bireyin arınmışlığı, duyguların kontrolü cetveliyle ölçülür... Zihniniz kontrol edilebilirse, muhakkak ki, yararlı bir iş yapabilirsiniz ve hayatınızın bir amacı olur.»
- (8) Bkz: Kötülük ve Kaynakları, kitap-59... Böl: 6.
- (9) Sadıklar Plânı: «Şüphesiz, dünyanın çok eski geçmişleri vardır. Ve çok bozulmalar, kurulmalar, dağılmalar olmuştur. İcabında herhangi bir yaratığın gerekli şekilde tekâmülüne hizmet edemeyecek kadar yozlaşmış, icabında fevkalâde bir hizmet görecektik kadar gümrâh bir hale gelmiştir. Yani mektepler açılmış, mektepler kapanmıştır. Her mektep açılış ve kapanışta, İdareci Kadrosu değişmiştir. İşte bu İdareci Kadrosu, halihazırda ve sizin (için) 'ezel' dediğiniz vakitten 'ebed' dediğiniz vakte kadar tek bir Rabbin ve İlâhî Mekanizma temsilcisinin, muktedir kâvî el'li bir

Varlığın sevk-ü idaresinde bulunmaktayız. Bu Devre'nin hitamında, yani mektebin kapanışında, şüphesiz, O'nun da vazifesi hitam bulacaktır.» (Cilt-7.. Celse-6)

Kur'an-29/38 : «Âd ile Semud'u da (helâk ettik. Onların başına neler geldiği) hakikat sizin için el'an (o harab) evleri ciheti(nden) belli olmaktadır. Uyanık (insan)lar oldukları halde şeytan onların amel (ve hareket)lerini süsleyip kendilerini yoldan saptırmıştır.»

Kur'an-41/3 : «Eğer onlar (bu beyandan sonra yine imandan) yüz çevirirlerse de ki: 'Âd ve Semud(u çarpan) yıldırım gibi size de bir azabı(n gelip çatabileceğini) hatırlatırım.»

Kur'an-51/41-42 : «Âd (kavminin helâk edilmesin)de de (ibret vardır). Hani onların üzerine o kısır rüzgârı göndermiştik. (Öyle bir rüzgâr ki) her uğradığı şey'i (yerinde) bırakmıyor, mutlaka onu kül gibi savuruyordu.»

29 Mayıs 1949 tarihinde, Amerika'da, medyomluğunu Mark Probert'in yaptığı bir celse sırasında Rehber Varlık Yada Di Shi'te, geçmişte Himalaya Dağları'nın üzerinde bulunan kadim Yu Uygarlığı hakkında ilginç bilgiler vermişti:

S — 500.000 yıl önce Himalayalar'da yer alan uygarlıktan bahseder misiniz?

C — Zaman açısından, bu süre bir hiç gibidir. Dünyadan birçok uygarlıklar gelip geçmiştir, ve zamanla bilim adamlarınız daha başkalarını da keşfedeceklerdir. Orada konuşulan YU lisânı, sesli harflerden oluşan bir lisândı. O zamanlar dünyada mevcut olan insanların çoğu siyah deriliydi; beyaz derililerin sayısı çok azdı. Tespit edebildiğim kadarıyla, beyaz deri, Doğa'nın en son deneylerinden biridir. Uçaklar gibi, onların sahip oldukları birçok keşiflere bugün siz de sahipsiniz. Ve onların, sizin radyonuz gibi, iletişim için kutuları vardı; fakat zihin vasıtasıyla irtibat kurma yeteneğine de sahiptiler. Bugünkü mimarlık tasarımlarının çoğunda daha cesametli ve güzel olan büyük binaları vardı.

S — Bu uygarlığın bizimkinin üzerinde bir etkisi olmuş mudur?

C — Evet, bir uygarlıktan ötekine daima bir etki aktarılır. Geçmişte muazzam uygarlıklar gelişmiş ve sonunda çökmüştür.

S — O günlerde kabile savaşları var mıydı?

C — Evet, tabi. Beşer fizik dünyaya geldiğinden beri savaşılmaktadır; çünkü kimyasal dünyanın etkisi, saldırgan bir tabiata yol açar. Eğitim yoluyla, bu etkinin beşerden silinmesi gerekir.

S — Bu, en iyi ne şekilde yapılabilir?

C — Biz, uygarlıkların ancak bireyler sayesinde yüceldiğine, yani bu monoton tekrarı, bilge kişiler haline gelerek önleyebilecek olanların, (yine) bireyler olduğuna inanıyoruz. S — Bahsettiğiniz bu büyük uygarlığın çöküşüne ne sebep oldu?

C — Göç etme arzusu, hava şartlarının değişmesi; çünkü kısa bir süre sonra hava şartları çok kötüleşti: Yağmurlar, deprem, vs., dağların yüksekliğini büyük çapta azaltmıştı. Beşer, tek bir yerde kalmakla ve zihnini tek bir yere kanallize etmekle fazla bir şey öğrenmez. Hareket etmek suretiyle sıkıntıdan kaçır. Tüm hayatın boyunca bir şelaleye kulak vermiş olsaydın, muhtemelen delirirdin.

Amerikalı ünlü antropolog ve yazar Dr. George Hunt Williamson, 10 Temmuz 1957 günü, Güney Amerika'da Rio Sin-kibenia çevresindeki bilinmeyen bölgede efsanevi Yazılı Kaya'yı keşfetti. İlkel insanların kayalara oydukları birtakım şekillerden değil de, ileri seviyeden çok eski bir ırkın enformasyon yüklü hiyerogliflerinden oluşan bu yazılar, 25 metre uzunluğunda ve 2,5 metre genişliğindeki bir kaya yüzeyini kaplıyordu. Kayanın üzerindeki, başında görkemli bir miğfer bulunan ve batı yönüne bakan genç bir erkek şekli, Yucatan'da bulunan miğferli Olmec başlarını aklı getiriyordu. Machiguenga Kızılderilileri, atalarının gökteki Uzaylılar ile irtibat halinde oldukları günleri anlatırlar. İşte, onların ataları olan bu kimseler, efsanevi Amazon İmparatorluğu El Gran Paititi'nin sâkinleriydi. Dr. Williamson başkanlığındaki keşif heyeti, Andlar'ın yüksekliklerinde, yaklaşık 1200 taş evden oluşan kayıp kent Pomatana'yı da keşfetmişti. Yakındaki bir mağarada ise, 200 kadar gömüte rastladılar. Burada buldukları kafataslarının hepsi de, muhtemelen çocukluktan itibaren kullanılan kafa bantları ile deforme edilmişlerdi ve hemen hepsinin alın kısmında, doğal olmayıp bir müdahale sonucu açılmış olan delikler vardı. 'Pomatana' adı, Quechua lisânındaki, 'Arslanın Dolastığı Yer' anlamına gelen Pumanhuatama kelimesinden geliyordu. Arslanın veya Jaguarın bir uzaylıyı temsil ettiğine inanılıyordu. Paititi, Jaguar Kral'ın Ülkesi

olarak bilinirdi. Jaguar Kral'ın, Cajamarca'daki kadim And uygarlığını kuran Chavinler'in taptıkları ünlü Kaplan Tanrı ile ilişkili olması muhtemeldir. Cıvarda yer alan yüksek bir tepe ise, Intihuatana, yani 'Güneşin Dolıştığı Yer' adını taşıyan ve güneş rahiplerinin deneyler yaptıkları bir Güneş Sunağı işlevini görüyordu. Dr. George Hunt Williamson ve arkadaşları, Peru Havacılık Bakanlığının arşivlerinden aldıkları birçok hava fotoğrafını incelediler. Dr. Williamson'un vardığı sonuç şuydu: «Burada, Güney Amerika'nın Kadim Irklarının Yıldızlardan gelen bir Üstün Irkla temas halinde olduklarını gösteren inanılmaz kanıtlara rastladık.» Tradisyonlara göre, yarım milyon yıl önce Kuzey Pasifik'te batan Adoma kıtası, kırmızı derili beşerler tarafından iskân edilmiştir.

- (10) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-6.. Celse-9.. sf-39'un son kısmı.
Bkz: Mu, kitap-10... Ek: 8/b
Kemal Yolcusu: «Aşağıdan yukarıya doğru şöyle bir derece vardır: Tabiat, bu Güneş Sistemi içinde ruhlar tekâmüle hazırlanırlar. Bu tabiat, Güneş Sistemi, Kâinat içinde ilk tekâmül istasyonu değildir. Ruhlar, bu Güneş Sisteminden daha geri sistemlerde de bir tekâmül yaptıktan sonra, ancak sizin âleminizde tetkikata hak kazanmışlardır.» (Ruhsal Mesajlar-2.. sf-30).
- (11) Türkiye'deki Nemrud Dağı da bunlardan biridir.
Bkz: Türkiye Gizemleri, kitap - 67... Böl: 3.
- (12) White Eagle: «Tanrı, beşere, üzerinde yaşasın diye bu güzelim Dünya'yı ve ruh ikâmet etsin diye bu güzelim bedeni vermekten daha fazlasını yapmıştır. Çağlar boyunca, ona yardımcı olsun diye Haberciler göndermiştir. Başlangıçta, Haberciler bu planete sadece ruhlar âleminde değil, öteki planetlerden ve dış uzaydan da geldiler. Onlara, Tanrı-insanlar denilir. Beşere görkemli vizyonu getirmek için, ona evrensel ve göksel hayatın bilgisini vermek için geldiler.»
- (13) Bkz: Vimanalar, kitap-46.
- (14) Benzer bir uygulamayı yakın zamanlarda Edgar Cayce de yapmıştır.
- (15) 15 Mayıs 1949 tarihinde, medyomluğunu Mark Probert'in yaptığı, hazırun arasında Amerikan BSRF derneğinin kurucusu Meade Layne'in de bulunduğu bir celse sırasında, kendisiyle irtibat kurulan Atlantisli bir Mabet Dansçısı, Atlantis'in neden yok edildiğine dair bir soruyu şöyle cevaplandırmıştı: «Çünkü çok miktarda köle vardı; halklar çok

ıstırap çekiyorlardı. Dolayısıyla, zincirlere vurulmuş olan sürekli kamçılanan, sanki cehennemde yaşayan halkların, yaşamak için bir nedenleri yoktu — dünyaya geldikleri andan itibaren ıstıraptan başka bir şey görmüyorlardı. Böylece, halklar da ateşin, suyun ve toprağın tanrılarına çağrıda bulunarak, «Gelip dünyamı yok edin! Artık dayanamıyorum!» demeye başladılar. Ne var ki, bu sözleri şarkılar halinde söylüyorlardı. Apurun ne olduğunu bilirsiniz. Şarkı söylemek suretiyle apor tezahürleri oluşturabilirsiniz. Su, ateş ve tüm unsurlar, eğer beşerler bir bilebilseler, onların kontrolü altındadır.»

- (16) Tebliğdeki ifadelerle dikkat etmek gerekir: 4'üncü Kök Irk'ın çağı Atlantis idi, fakat şimdi 5'inci Kök Irk çağıdır ve bu bir Atlantis Çağı değildir. 4'üncü Kök Irk, astral beden geliştirilmesi esasına üzerine kurulmuştu, fakat şimdiki 5'inci Kök Irk ise mental beden'in geliştirilmesi esasına üzerine bir evrimden geçirilmektedir. Bu ikincisi, daha yüksek bir kademedir.
- (17) Biz bilmeyiz. Onlar bilirler.
Taşlar bilirler.
Ve onlar hatırlarlar.
Uçaklar uçuyordu.
Bir sıvı ateş döküldü.
Parlama oldu.
Hayat ve ölüm kıvılcımı.
Ruhun kudretiyle
Taş kütleler yükseldi.
Kutsal yazılar bilgece sırlara bekçilik etti.
Ve tekrar her şey açığa çıktı.

Nicholas Roerich

(1874-1947)

- (18) G. Hefferlin: «Dünyada 7 Mabet vardır, ve hepsi de 'Düşünce Makinaları' dediğimiz şeyler vasıtasıyla irtibatlıdır. Düşünce Makinaları, düşünceler ve zihni resimler aktaran büyük Kristallerdir. Bu mabetler, Ana Mabet'in yer aldığı Tibet'in yanı sıra, Hindistan, İran, Türkiye, Mısır, Fas ve Güney Amerika'daki Andlar'da bulunmaktadır. Ana Düşünce Makinası, Tibet'teki Mabet'tedir. Bu mabetlerde, Sibirya'da yaşayanlar da dahil olmak üzere tüm Asya halklarının temsilcileri toplanmıştır; ancak, Rus temsilcisi yoktur. Aynı şekilde, Afrika'nın tüm yerlilerinin temsilcileri vardır ama, Hollandalıların, İngilizlerin veya Belçikalıların

lar'ın, vb. yoktur. Denizlerdeki adalarda yaşayan tüm halkların da temsilcileri bulunur. Latin Amerika Devletleri, Zenciler, Kızılderililer ve Kuzey Amerika'daki Eskimolar, emirlerini Güney Amerika Mabedi'nden alırlar.»

- (19) Bir teoriye göre, Bermuda Üçgeni'ndeki fenomenlere, bu bölgede Atlantığın dibinde bulunan bir Atlantis Ateş Kristali'nin çeşitli zamanlarda faâl hale geçmesi yol açmaktadır.

Nitekim, Uri Geller, 1977'de Bermuda Üçgeni'nde yapılan bir araştırma gezisi sırasında, gizemli bir enerjinin etkisiyle batık bir kentten geldiği ifade edilen birtakım insan sesleri duymuştu.

- (20) Bkz: Ekminezi, kitap-9... Böl: 5/e
- (21) **Frenoloji:** İnsanın karakterini ve zihni fonksiyonlarını kafatasının dış yapısına dayanarak inceleyen bilim. Frenoloji bugün artık terkedilmiş bir öğretimdir. Bu öğretiyi öne süren Gall'in iddiasına göre, bir insanın karakteri ve zihni fonksiyonları kafatasının dış yapısına bağlıdır. Araştırma ve gözlemler, beyin-omurilik zarı ve sıvısının kafatası kemikleriyle beyin kıvrımları arasında bulunması sebebiyle bunun doğru olamayacağını gösterdi.
- (22) Tevrad, Tekvin — 6/1-2, 4: «Ve vaki oldu ki, toprağın yüzü üzerinde adamlar çoalmaya başladı, ve onların kızları doğduğu zaman, Allah oğulları adam kızlarının güzel olduklarını gördüler ve bütün seçtiklerinden kendilerine karılar aldılar... Allah oğulları insan kızlarına vardıkları, ve bu kızlar onlara çocuk doğurdıkları zaman...»
Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-7..Celse-14.. sf-62, 63.
Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-7.. Celse-13.. sf-58, 59.
- (23) Sadıklar Plânı: «Sizin yazılı metinlerinizle tespit edebildiğinizden gayri bu tarafa, yakın çağımıza doğru mevcut olan peygamberlerin hiçbirisi bir planetten bir vasıtayla gelmemiştir. Geldikleri vasıta 'doğum'dur. Doğum yoluyla başka bir planetten doğmuştur. Fakat doğrudan doğruya bedeninin sevahatiyle inmemiştir. Fakat yeryüzünde sizin Âdem ve Havva hikâyesinin başlangıcından evvelki Devre'lerde meknuz olan insan topluluklarının irşadı için başka planetlerden doğrudan doğruya inen ve artık peygamber olarak addedilmeyen yüksek ruhi varlıklar, bilge insanlar gelmişlerdir, vazife görmüşlerdir. Doğmuş olan, doğum yoluyla gelmiş olan varlıkların yeryüzündeki faaliyeti tamamen beşeri şartlara göre vukubulmuştur.» (Cilt-7.. Celse-6).

- (24) Dokuzlardan Tom da, Atlantis'i kuranların kökeninin, Kâinatın bir bölgesinden gelen, Altea adlı bir Kozmik Uygarlığa dayandığını belirtmiştir.

Bkz: Dünya Operasyonu, kitap-65... Böl: a

- (25) Bkz: Türkiye Gizemleri, kitap-67... sayfa: 59.

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-6.. Celse-9.. sf-41.

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-6.. Celse-10.. sf-44.

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-6.. Celse-11.. sf-54.

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-7.. Celse-11.. sf-50, 51.

- (26) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-7.. Celse-18.. sf - 84, son paragraf.

- (27) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-5.. Celse-6.. sf-24, 25.. 'Rüya Konusu.'

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-3.. Celse-4'ün sonu.

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-3.. Celse-10.. sf-60.

Sadıklar Plânı: «Rüyalarımızın birçoğu, ruhi fiillerinizin sembolik inikâslarıdır. Ve sizin durumunuzu bildirdiği için, onlara önem vermeniz lâzım. Sadece bir premonisyon, istikbale ait haberleri bildirmek değil, sizin kendi iç âleminizi, ruhunuzun faaliyetini sizin şuuruza aksettiren durumlardır bunlar.» (Cilt-1.. Celse-4)

- (28) Psi-casusluğu, ne yazık ki günümüzde de yaygın olan bir uygulamadır.

- (29) Necromancy: Ölülerle haberleşerek fala bakma.

- (30) Türkiye'nin çeşitli yerlerinde de, bu şekilde kadim yeraltı odalarına saklanmış olan ve zamanı geldiğinde günışığına çıkarılmayı bekleyen önemli kadim objelerin ve arşivlerin bulunması muhtemeldir.

- (31) «Kadıköy, Koşuyolu'ndaki evimde bir gece aniden uyandım. Kalkıp yatağın yanındaki pencereden dışarıya baktım. Yıldızlı bir geceydi. Daha Güneşin doğmasına birkaç saat vardı. Güneydoğu yönünde, yamuk şeklinde [trapezoidal] bir aydınlık gördüm. Çevresindeki karanlıktan keskin hatlarla ayrılan ve sabit duran bu şeklin içindeki parlaklık, sarımsı ve turuncu bir renkteydi. Sonra, âdeta sürmeli bir kapı gibi, 15 saniye içinde tek yönden kapandı.» (Bn. N.K., 1981 Yazı)

- (32) Bkz: Bölüm: 2/b.

- (33) «Rüyamda, Sarıyer'de bir ahali topluluğu ile birlikteyim. Gökyüzü rengârenkti. Aynı ayrı bütün renk tonları mevcuttu. Canlı renklerdi. Bu renkli ışıkları UFO'lar neşrediyordu. UFO'lar gökyüzünü tamamen doldurmuşlardı. Bun-

lardan biri aşağıya doğru inerek, çok büyük harflerle, «Günler yaklaşıyor» şeklinde rengârenk bir yazı yazdılar. UFO bunu ısrarla üç kez yazdı. Daha başka şeyler de yazdılar. «hazır olun» gibi, fakat diğerlerini hatırlamıyorum. Bir kâbus görmüş gibi uyandım. Saat gece yarısı 03.00 dolayındaydı. Öyle etkilenmişim ki, pencereye gidip dışarıya, gökyüzüne bakamadım. Bu rüyayı ertesi günü arkadaşım Fikret'e anlatmayı düşündüm. Bir zaman sonra tekrar uyudum ve üstteki gördüğüm rüyayı bu sefer Fikret'e anlatıyordum rüyamda ve sonra tekrar uyandım.» (Mehmet Özerman, 6-10-1982)

Bkz: Dünya Operasyonu, kitap-65... Dipnot-65.

İpnoz altında ortaya çıkarılan en ilginç ve enformasyon sağlayıcı nitelikteki Ufo temas olaylarından biri de Bn. Betty Andreasson'un deneyimidir. Araştırmacıların dolaylı olarak tespit ettiklerine göre, Uzeyhılar, küçücük bir kızken Bn. Betty'nin başına, kendisini sonradan bulmalarını sağlayacak ufak bir metal bilye yerleştirmişlerdi. Uzeyhılar bu metal bilyeyi, yıllar sonra Ocak 1967'de Uzay Gemileri'nde Bn. Betty üzerinde uyguladıkları sıhhi muayene sırasında çıkardılar. Dolayısıyla Bn. Betty'nin, köken olarak, bir başka Sistem'den gelen bir Uzeyhı olması sözkonusudur. Temas sırasında Bn. Betty Uzeyhılara bir İncil vermişti. Uzeyhılar'ın lideri olan Quazgaa da ona kendi Kutsal Kitapları'nı sunmuş ve inisiyasyonunun bir parçası olarak, bu Kitabın garip sembolleri ile hiyeroglifini dikkatle mütalâa etmesi gerektiğini belirtmişti. Kitap; ince, altın varak tipinde sayfalardan oluşan, mavi renkte ince bir cilt halindeydi; ne var ki, Uzeyhıların gizli operasyonlarına uygun bir şekilde, on gün sonra demateryalize oldu. Fakat Uzeyhı, Bn. Betty'ye, zamanı geldiğinde her şeyin açığa çıkarılacağına ve ipnoz sonrası unutkanlık tesirinin ortadan kalkacağına dair söz vermişti. Belirttiğine göre, bu durum, sadece onun için değil, Uzeyhılar'ca Dünya'dan alınmış olup O Gün için programlanmış bulunan binlerce dünyalı için de geçerliydi!

Bkz: Vazife ve Türkiye, kitap-47.. Bölüm-6/d.. sf-59.

(34) Bkz: Ruhsal Mesajlar-2.. Böl: 2/sf. 34-35.

Bkz: Dünya Operasyonu, kitap-65... sf. 48-49.

(35) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-3.. Celse-3.. sf - 10'da alt paragraf.

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-3.. Celse-4.. sf -26'da, alt yarı sf.

(36) Burası, Shamballa'dır.

(37) Tevrad, Eyüp -38/31-32: «Ülker burcunu [Pleiadlar'ı] bağlayabilir misin? Yahut Orion'un bağlarını çözebilir misin? Mevsimlerinde burçları çıkarabilir misin? Ve 7 Oğlu ile birlikte Büyük Ayı'ya yol gösterebilir misin?»

(38) Tarih boyunca pek çok sayıda kitabın yok edildiği bilinmektedir. İskenderiye kütüphanesinin ilk kez yakılmasından Sezar sorumludur. Ptolomeus 1. Soter 700.000 cilt toplatmış, dört yüzyıl sonra da aynı kütüphane bir kez daha yakılmıştı. Kütüphane, 641 yılında Halife Ömer'in emriyle gene ateşe verildi. Ayrıca, Çin'de İ.Ö. 240 yıllarında İmparator Çe-Hoang, imparatorlukta bulunan tüm tarih, astronomi ve felsefe kitaplarını yakıttırmıştı. Yeni Ahit'te, St. Paul'un 'garip konulu' kitapları Efes'te toplayarak halkın gözleri önünde yakıtı anlatılır.

Bkz: Türkiye Gizemleri, kitap-67... sf-13.

(39) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-6.. Celse-10.. sf-48.. 'Devre İrkleri'

(40) Dwipa, Sanskrit'te 'ada' demektir. Eflatun'un Atlantis'i olan Poseidonis de Hint tradisyonunda Sancha-dwipa adıyla geçer.

(41) Djwhal Khul: «Beşinci Kök İrk, yani Aryen İrki, şimdi dünya üzerindeki mevcudiyetini 4'üncü Kök İrk'in büyük bir kısmı ve 3'üncü Kök İrk'in de birkaç bakiyesiyle birlikte sürdürmektedir. Çünkü, dikkat edilmesi gereken bir nokta da, her ırkın bir sonraki ırkı doğurmasına rağmen, bu iki ırkın zaman içinde iç içe geçecekleri ve çağlar boyunca birarada mevcut olacakları hususudur. Mevcut halklar arasında, Tatarlar, Çinliler (ve Japonlar) ile Moğollar, 4'üncü Kök İrk'a, Avustralya yerlileri ile Hotontolar da 3'üncü Kök İrk'a aittirler.»

Sadıklar Plânı, Cilt-6.. Celse-10.. sf-48'de, «Her devrenin bir İrk'ı vardır» demektir. Bu söz ile, Kök İrk gerçeğini dile getirmektedirler muhtemelen. Öte yandan, Kur'an-6/134'de ise; «Rabbin her şeyden müstâğnidir, rahmet sahibidir. Dilerse sizi giderir, sizden sonra dilediğini yerinize getirir. Nitekim sizi başka bir cemaatin zürriyetin'den peydâ etmişti.» denilmektedir. Şimdiki beşeriyetin, bir önceki beşeriyetin zürriyetinden peydâ olması, Kök İrk'ların birbirlerinden türemeleri olgusunu anlatmaktadır.

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-2.. Dipnot-107.

(42) Bkz: Ruhsal Mesajlar-1.. sf. 36.

- (43) Kur'an da, aynen, 7 kat anlam ihtiya eden bir sembolizm tekniği ile hazırlanmıştır. Bu, tedric prensibi yasası uyarınca, belirli tekâmül seviyeleri ve tedrisleri için uygun bir metoddur ve evrenselidir.
Bkz: **Dünya Operasyonu**, kitap-65... Dipnot-1.
- (44) Bkz: **Dzyan Kitabı**, kitap-54... sf-49.
- (45) Nemrud'un dev İzdubarlar'dan biri olması çok ilginç bir husustur. Çünkü, Türkiye'de devlerle ilgili efsanelerin geçtiği birçok yerde Nemrut adına rastlamaktayız. Bu husus, **Türkiye Gizemleri**, Böl: 7/e'de açıkça görülmektedir. Ayrıca, Türkçe'deki 'izbandut' kelimesinin İzdubar'dan geldiği de aşikârdır.
- (46) Bkz: **Türkiye Gizemleri**, kitap-67... Böl: 7/e; resim-17.
- (47) Filipin adalarında, Gargaryan'da, boyu 5,18 m. olan bir insan iskeleti bulunmuştur. Çin'in güneydoğu yörelerinde de, boyu en az 3 m. olan başka varlıkların kemikleri ele geçirilmiştir. Paleontoloji profesörü Pei Wen-Chung, bunların en az 300.000 yıllık olduğunu tahmin etmektedir. Fas'da, Agadir'deki buluntuları keşfeden Fransız yüzbaşısı Lafenechère, bir av silahı deposunu ortaya çıkarmıştır. Bu silahlar arasında, beşyüz tane çift yanlı balta vardı ve her biri 80 kg. geliyordu. Bizim kullanabileceğimizden yirmi kat daha ağır! Gerçekten de böyle bir baltanın sapını tutabilmek için, en az 4 metre boylu bir devin eline ihtiyaç vardır. Moravya ve Suriye'de bulunmuş olan taş araçlar da bu tahmini güçlendirmektedir. Bunların az ötelerinde ele geçirilen kemikler de bunu kanıtlamaktadır. Seylan'da ne olduğu saptanamayan 4 metre boylu yaratıkların kalıntıları ve Batı Pakistan sınırındaki Assam'da ise 3,35 m. boyunda bir insan iskeleti bulunmuştur. Bir Fransız dolmenî altında bulunan boyu 2,60 ile 3 m. arasında değişen canlılara ait kemikler de mevcuttur.
- (48) Tevrad, Tekvin - 6/4: «Allah oğulları insan kızlarına verdikleri, ve bu kızlar onlara çocuk doğurdıkları zaman, o günlerde, hem de ondan sonra, yeryüzünde Nefilim vardı; bunlar eski zamandan zorbalı, şöhretli adamlardır.»
- (49) Anadolu'da da Hititler'in başkenti olan Boğazköy ile bir diğer Hitit yerleşme merkezi olan Alaca'da ilginç Kiklopean duvarlar vardır.
- (50) Bkz: **Türkiye Gizemleri**, kitap-67... sf. 171.
İ.Ö. 250'lere doğru yaşamış olan Rodoslu Apollinius, Yunanistan'da gördüğü taşlar için şunları söylemektedir:

«Bunlar, can verilmiş taşlardır. O denli hassastırlar ki, akıl gücüyle yerlerinden kımıldatılabilirler.»

- (51) **Popol Vuh'ta** da görme güçleri sınırsız olan ve her şeyi bir anda bilen beşerlerden söz edilir.
- (52) Bkz: **Ruhsal Mesajlar-2...** sf-49, 50.
- (53) Bkz: **Dzyan Kitabı**, kitap-54... sf-43.
- (54) Bkz: **Yüce Beyaz Kardeşlik**, kitap-62... Dipnot-16.
- (55) Bkz: **Yüce Beyaz Kardeşlik**, kitap-62... sf. 30-31.
- (56) R. Drake: «Okült tradisyonlara göre, Thoth, Büyük Piramit'in inşasına yardım eden ve içine bilgelik levhaları ile majik silahlar saklayan bir Atlantisliydi.»
- (57) R. Charroux: «Eleusinian Misterler ile, Delos'te Apollon'a ve Semadirek'te Kabiri'ye adanmış olan Misterler temelde aynıydı. Hepsinde de, aktarılan sırlar, Göklerden gelmiş olan İnisiyatörler'den kaynaklanıyordu: İnisiyatörler'in kimlikleri, anayurdun uzak bir yıldızda mevcut olduğuna dair inanç, astronomi - fizik - kimya - maji bilgisi, uçan yılanlarla ve Tufan'la ilgili enformasyon, beşer hayatının kutsiyetine ilişkin yasa ve bilgeliliğin gizli bir şekilde aktarılması gerektiği gibi.»
- (58) Burada, büyük harfle yazılan 'Dev' kelimesi, Kadim İran tradisyonunda sözü edilen dev yapıtlı varlıkların bu tradisyondaki orijinal adını belirlemektedir.
Aynı konuyu, Erzurumlu İbrahim Hakkı (1703-1780) da Pers-İslam tradisyonuna dayanarak, Marifetname adlı eserinde işlemiştir. Bkz: **Kötülük ve Kaynakları**, kitap-59... sf-70.
- (59) Bkz: **Vimanalar**, kitap-46.
- (60) **Tirtankaralar**: Jainizm inancına göre, tüm beşerlerin evrim hedefini temsil eden Yüce Dünya Öğretmenleri. Tradisyonel olarak 24 adettirler.
- (61) Eflatun, insanların, otuz gün süreyle güneş batmayan ve sadece her akşam bir saat kadar ufkun altında kaybolan bir ülkede yaşadıklarından söz etmişti. Eflatun ve çağdaşları, o zamanlar henüz keşfedilmemiş olan kutup dairesini nereden biliyorlardı?
Sovyet bilim adamları, Kuzey Kutbu'nda yüzyıllarca önce palmiyelerin, küçük kaplumbağaların, timsahların ve tropik bitkilerin bulunduğunu öne sürüyorlar. Bilim adamları, yüzyıllar önce Kuzey Kutbu'nun sıcak ve yağışlı bir iklimde olduğunu, kuru kış mevsimleri geçirdiğini, yıllık sıcaklık ortalamasının 18 derece dolayında olduğunu savunuyorlar. (Gazeteler... 2-2-1982)

(62) Bkz: **Sadıklar Plânı..** Cilt-6.. Celse-8.. sf-35.

Bkz: **Sadıklar Plânı..** Cilt-6.. Celse-10.. sf-47, 48.

(63) Atlantis uygarlığına ait teknoloji, bilgi ve bilgeliğin gelecekteki nesillere gösterilmek üzere Mısır Piramitleri altındaki devasa galerilerde saklanmış olduğu gibi, aynı şekilde, tüm yeryüzü uygarlıklarının milyonlarca yıllık tüm kültür birikimleri de Agharta Ülkesi'nin bitmez tükenmez galeriler sistemi içerisindeki, yüzmilyonlarca kitabı ihtiva eden Kozmik Kütüphaneleri'nde muhafaza edilir. Bu kütüphanelere bir örnek olmak üzere, 12 yaşındaki (1980) Çiğdem Y. isimli bir kız çocuğunun aşağıdaki ilginç bilgi-rüyasını dikkatle inceleyiniz:

«Rüyamda, annem ile ben evimizde otururken kapımız çalındı. Kapıyı açtım, karşıma beyaz bıyık ve sakallı biri çıktı. Başında bir sarık, turuncu elbisesi ve elbisesinin üzerinde de yine turuncu renkte bir pelerin vardı. Belinde, elbisesinin üzerinde beyaz, turuncu çizgileri olan bir kuşak vardı. O kişi, anneme, beni götüreceğini söylediği zaman; annem ses çıkarmadı ve bizi uğurladı. Bir süre yürüdük. Sonra, çok karmaşık dağ sıraları arasına girdik. Buraya kadar nasıl getirildiğimi anlayamadım. Bu dağların tepelerinde az miktarda kar vardı. Dağların arasından geçmek imkânsız gibi görünüyordu. Yanımdaki adamla birlikte dağların arasından nasıl geçebildik, bilmiyorum. Fakat o karmaşık sıradağların arasında, güzel bir kapısı olan ve küçükmiş gibi görünen bir mağara önüne geldik. Yanımdaki kişi, beni mağaranın içine sokmak için 'kapıyı açın' dedi. Kapının arkasında kimse olmamasına rağmen kapı kendiliğinden açıldı. İçeri girdiğimizde çok büyük bir salon gördüm. Salon, nereden geldiği belli olmayan bir ışıqla kaphıydı. Salonun içinde yuvarlak ve parlak bir masa, onun etrafında da yanımdaki kişinin giysisinden giymiş bir sürü adam vardı. Kendi üzerimde de aynı elbise vardı. Bana, 'Kızım, artık sen de bizdensin. Biz uçabiliyoruz. Senin de bize uyabilmen için bu mağarayı iyice gezmen lazım. Fakat bu mağara yürüyerek gezilmez, uçmayı öğretelim sana,' dediler. İki elimi birleştirip sıkarsam uçabileceğimi söylediler. Denedim ve uçmayı başardım. Fakat mağarayı gezerken yere katıyen bakmamam söylendi. Böylece mağarayı gezmeye başladım. Bu mağaranın içinde daha birçok adam vardı. Uzun ve aydınlık dehlizler ile içinde parlak taşlar ve birçok adam bulunan salonları gezdim. Büyük salonlar görüşmeler içindi. Her büyük salonda bir masa vardı. Dehlizlerden biri

kilometrelerce uzunluktaydı. Dehlizlerde ve salonlarda adamlar dolaşıyorlardı. Büyük salonlarda tavan yüksek, küçük salonlarda ise alçaktı. İskelemler değişik bir maddeden yapılmıştı. Büyük salonlardan çıkan küçük küçük dehlizler diğer birçok küçük salonlara açıyordu. Dehlizlerde, parlak pantolon ve bluz giyen, nöbetçi izlenimi veren kimseler bulunuyordu. Bunlar salonlardakilerden farklıydı. Sakal, bıyık, sarık ve pelerinleri yoktu. Geniş dehlizlerde yaşıyor, salonlara girmiyorlardı ve sayıları, salonlardakilere kıyasla çok daha fazlaydı. Koridorlarda incecik dolaplar uzanıyordu. Salonların en büyüğü, mağaranın kapısından geçirilerek getirilmiş olduğum ilk salondur. Bu salonda, salonun ortasındaki yuvarlak masanın etrafında görüşen sekiz kişi vardı. Gezintimi bitirip de bu salona geri döndüğümde, bana, 'Biz bir plân üzerinde çalışıyoruz. Artık bizden olduğuna göre, sen de gel bak,' dediler. Adamların elinde kalem vb. olmamasına rağmen, masanın üzerine bazı işaretler yapıyorlardı. Ben de bu işaretlerden yapabiliyordum. Yaptıkları plânda bizim bulunduğumuz mağara, bu mağaranın bulunduğu dağ ve bu dağın dahil olduğu sıradağlar yer alıyordu. Plâna işaretlenecek olan dağlar ve diğer coğrafi şekiller, plân üzerinde belirttikleri an, plâna [dış gerçeklikteki] hakiki renkleriyle birlikte yansıyorlardı. Dağlar benim gördüğüm kadarıyla turuncu renkte idi. Güneşin batarken bıraktığı kıızılık rengi, dağların üzerine çökmüş gibiydi. Buraya gelirken benim farkedemediğim evler de bu plânda işaretlenmişti. Fakat bu evler dağların arasında kaybolmuş gibiydi. Plânı oluşturan işaretlerin yapılması bittikten sonra, bu plân hakkında konuşmaya başladık. Daha sonra dağlara çıkıp, bu plân ile ilgili araştırmalar yaptık.»

Bkz: **Türkiye Gizemleri**, kitap-67... sf-69.

(64) Planetlerin, Güneş'in çevresinde döndükleri gibi, Güneş de kendisine eşlik eden tüm planetleriyle birlikte, sistem olarak, çok daha büyük bir yörünge üzerinde, Büyük Merkezi Güneş'in çevresinde yol alır. Güneş Sistemi'nin bu eliptik yörüngede tam bir dönüşü 25.857 yıllık bir döneme tekabül etmektedir. Aile ırklarının ömrü ile 25 küsur bin yıllık bu dönem arasındaki özdeşlik ilginç bir husustur.

(65) Bkz: **Dzyan Kitabı**, kitap-54... Dipnot-24.

(66) Bkz: **Sadıklar Plânı..** Cilt-3.. Celse-10.. sf-64, 65.

(67) Bkz: **Sadıklar Plânı..** Cilt-6.. Celse-8'in sonu.

Bkz: **Sadıklar Plânı..** Cilt-6.. Celse-12'nin sonu.

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-3.. Celse-18'in sonu.

Sathya Sai Baba: «Tanrılar, bilindiğinde diğer her şeyi bilinir hale getiren Nihai Gerçeği idrak etmek için, sadece beşer bedeninin uygulamaya muktedir olduğu zekâ, tefrik, bağlardan kopma, vs.'yi kullanabilsinler diye beşer formuna girmeye çabalarlar.»

(68) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-3.. Celse-3.. sf-11. Dipnot-4.

(69) Bkz: Yüce Beyaz Kardeşlik, kitap-62.

(70) Kur'an 26/119-120: «Bunun üzerine biz onu (Nuh'u) da, beraberinde olanları da o dolu (yükklü) geminin içinde selâmete erdirdik. Sonra arkalarından arta kalanları da (suda) boğduk.

(71) Bkz: Çağrı, kitap-66.. Dipnot-14.

(72) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-3.. Dipnotlar: 40, 41.

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-4.. Celse-10.. sf-48, 49.

(73) Djwhal Khul: «Şu hususu açıklamak isterim ki, Türkiye'nin önderi Atatürk, nispeten önemsenmeyecek mahiyetteki bazı kısıtlılıklar dahilinde, Shamballa Enerjisi'ni, yani 1'inci Işın Enerjisi'ni iyi kullanmıştır, ve onun birinci ışın amaçlarına erişebilmek için bu tür gücü ne kadar bilgece, akıllıca ve kendini işin içine katmaksızın kullandığını ancak geleceğin tarihi kayıtlarının tanıklığı belirleyecektir. Bu tür Shamballa gücü temsilcileri çoğu kez anlaşılabilir ve sevilmezler. Mevcut enerjiyi suiistimal edebilirler ve çoğunlukla da ederler ama, aynı zamanda bu enerjiyi, hemen uygulanması gereken plân ve programın istenilen sınırları dahilinde yapıcı olarak kullanırlar. Şunu da belirtmek isterim ki, birinci ışın müridinin nasibine zorluk ve güçlük düşer. Nasıl ki, Hiyerarşi'nin müritleri varsa, Shamballa'nın da müritleri vardır; bu husus daha önce görmezlikten gelinmiş ve henüz okült konuları işleyen yazılarda ortaya konulmamıştır. Bunu unutmamak, akıllıca ve değerli bir iş olur. Shamballa'nın müritleri güçlü, bildiğini okuyan ve çoğu kez de zorlu kimselerdir; iradelerini empoze eder ve arzularını zorla kabul ettirirler. Hata yapmalarına rağmen, gene de Shamballa'nın hakiki müritleridirler; ve Hiyerarşi'nin müritleri ile Üstadları nasıl ki Tanrı'nın Sevgisi'ni gerçekleştiriyorlarsa, onlar da Tanrı'nın İradesi'ni gerçekleştirirler.»

(74) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-6.. Celse-9'un son kısmı.

(75) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-4.. Celse-15.. sf - 74, üstten 2'nci paragraf.

(76) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-5.. Celse-3'ün son kısımları.

Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-7.. Celse-17.. sf-81'de, 'müdrük varlıklar.'

(77) Bkz: Sadıklar Plânı.. Cilt-3.. Dipnot-22.

Âdem ve Havva konusuna ilişkin çok geniş açıklamaları, Sadıklar Plânı komple cildinin içersinde pek çok celselere dağılmış olarak bulabilirsiniz. Bu komple cilt, 1983 yılının ilk aylarında 944 sayfa olarak tarafımızdan yayımlanmıştır.

(78) Yazın Güney'den Trakya bölgesine gelen leylekler, hem gelirken hem de giderken, bir kerteriz noktası olarak kullandıkları Büyükada'nın Aya Yorgi Tepesi üzerinde büyük daireler çizmeden yollarına devam etmezler.

(79) Bkz: İnsan ve Kehanet, kitap-27.. sf-38.

(80) Bu sözle, sözkonusu piramidin, Güney Amerika'daki piramitlerin biçiminde değil de Mısır'dakilerin biçiminde yapılmış olduğu ifade edilmektedir.

(81) Bkz: Türkiye Gizemleri, kitap-67... sf-71.

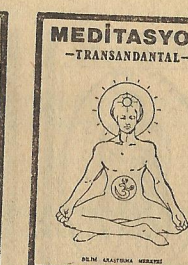
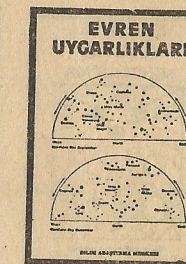
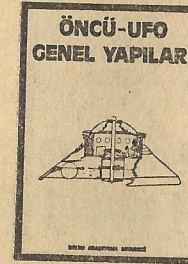
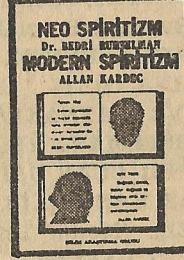
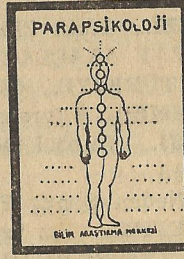
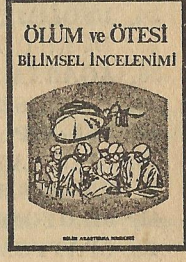
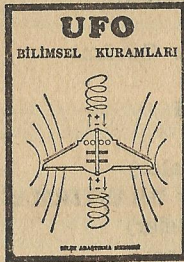
(82) Bkz: Böl: 1/a.

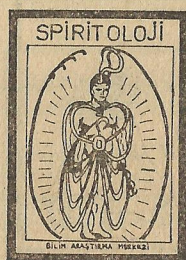
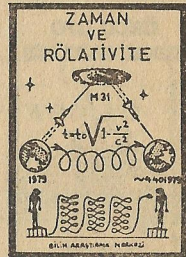
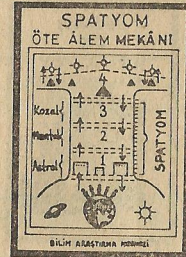
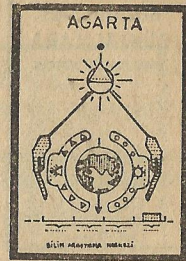
(83) Bkz: Türkiye Gizemleri, kitap-67... sf-11.

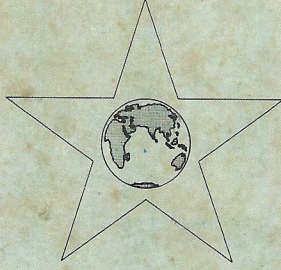
MART 1983'e KADAR YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

1. AGARTA... (Yeraltı Uygarlığı)
2. UFO BİLİMSEL KURAMLARI
3. AKUPUNKTUR... (Biyo-Plazmik Tedavi)
4. ÖLÜM ve ÖTESİ... (Bilimsel İncelenim)
5. REENKARNASYON... (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi)
6. UFOLOJİ... (Dünya Dışı Zeki Varlıklar Bilimi)
7. PARAPSİKOLOJİ... (Olağanüstü Duyular Bilimi)
8. TELEPATİ... (Uzaduyum Bilimsel İncelenimi)
9. EKMİNEZİ... (Geçmişe Geri Dönüşler)
10. MU... (Tarih Öncesi Uygarlık)
11. NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM
12. UFO - APOLLO... (Ortak Uzay Uçuşları)
13. SPEKTRA - URI GELLER... (Hoova Planeti Misyonu)
14. UZAYLILAR... (Genel Bilgiler)
15. ÖLÜM ve AHRET... (Temel Bilgiler)
16. UZAYLI İNSANLAR... (Bilimsel İncelenim)
17. KOZMOS'DAN DÜNYALILARA... (Ummo Planeti Misyonu)
18. DÜNYA ÖĞRETMENİ... (Altın Çağ Rehberliği)
19. TELEPATİ... (Deney ve Yöntemleri)
20. USO - OINT... (Denizaltı Uygarlığı)
21. LEVİTASYON... (Yerçekimini Yenen İnsanlar)
22. SOVYETLER UFO KURAMLARI
23. SIRIUS MİSYONU... (—Bildirge—)
24. KIRLIAN PHOTOGRAPHY... (Biyoplazmik Bedenler)
25. ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI
26. EVREN UYGARLIKLARI
27. İNSAN ve KEHANET... (Kanıtı Öngörüm)
28. UZAY ÜSSÜ AY... (Gizemli Yapay Planet)
29. IŞINLAMA... (Olaylar — Gözlemler)
30. MEDİTASYON... (Transandantal)
31. GÖRÜNEN RUHLAR... (Bilimsel İncelemeler)
32. EVRİM ÜSTADLARI... (Venüs Planeti Misyonu)

33. AGARTA... (Mahatmalar Misyonu)
34. UFOLOJİ... (Uzaylılar Bilimi)
35. DURU-GÖRÜ... (Ruhsal Gözle Görüm)
36. AGARTA
37. EVRENSEL EVRİM YOLLARI
38. PSI - TIP... (Ruhsal Cerrahi)
39. APORLAR... (Ruhsal Işınlamalar)
40. PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI
41. MEDYOMLUK... (Ruhsal Celseler)
42. SPATYOM... (Öte Âlem Mekânı)
43. EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA
44. ZAMAN ve RÖLATİVİTE
45. PSİKOKİNEZİ... (Aktif Zihin Gücü)
46. VİMANA UZAY ARAÇLARI
47. VAZİFE ve TÜRKİYE... (Kozmik Misyon)
48. Hz. MUHAMMED... (Evrensel Bilgi Elçisi)
49. SPİRİTOLOJİ... (Ruhsal Gerçekler Bilimi)
50. HİPNOTİZMA
51. KARMA... (Neden - Sonuç Yasası)
52. EVRİM - ÜRETİM... (Tez ve Antitez Teoriler)
53. SPATYOM... (Yapısı ve İşlevi)
54. DZYAN KİTABI... (Kadim Kutsal Öğreti)
55. ANAGEMİ — UFO... (Genel Yapıları)
56. Hz. İSA... (Evrensel Sevgi Elçisi)
57. BİLGİ KİTABI EVRENSEL MİSYONU
58. BİLGİ ÇAĞINA GİRİŞ... (Kıyamet Fonksiyonu)
59. KÖTÜLÜK VE KAYNAKLARI
60. BEDRİ RUHSELMAN... (Bilgi Çağı Önderi)
61. DÜNYA YAPISI UÇAN DAİRELER
62. YÜCE BEYAZ KARDEŞLİK
63. RADYESTEZİ... (Maddi Tesirler Bilimi)
64. BİLİM VE URI GELLER
65. DÜNYA OPERASYONU
66. ÇAĞRI... (Uzaylı Komutanların Mesajları)
67. TÜRKİYE GİZEMLERİ
68. UFO GERÇEĞİ
- T-I SADIKLAR PLÂNI... (Komple Orijinal Yeni Cilt)

- Beşeriyetin tarihöncesi, çok uzak geçmişlerden bu yana bilinmeyen gelişim süreci.

- Binyıllar önce, beşeriyeti evrim yolunda ilerletmek için diğer Alemler'den gelen Yüksek Varlıklar.

- Atlantis Uygarlığı'nın olağanüstü teknolojisi ve bazı teknik özellikleri.

- Atlantis Uygarlığı'nda halkın yaşamı, özellikleri, düşünce şekilleri ve kültürel yapısı.

- Atlantis Uygarlığı'nın Uygarlığımız ile olan kültürel ve sosyolojik ilişkisinin mahiyeti.

- Atlantis Uygarlığı'nın yıkılışına yolaçan etmenler ve Atlantis'in Uygarlığımıza etkisi.

- Atlantis Uygarlığı'nın son döneminde, Işık güçleri ve Karanlık güçleri arasındaki mücadele.

- Atlantis Kıtası'na ait çeşitli kanıtlar ve bu Kıta'nın yeryüzündeki konumu.

- Atlantis Kıtası'na ait, karşı konulmaz çağdaş buluşlar, buluntular ve diğer araştırma sonuçları.

21 Resim... 10 Şekil... 3 Harita.

Beşeriyetin Tarihöncesi Gizemli Tarihi